

สภาพและแนวทางพัฒนาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนชาวเขา
สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดน่าน

ปริญญานิพนธ์
ของ
จรัส ขนิษฐน้อย

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา
ตุลาคม 2540
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สภาพและแนวทางพัฒนาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนชาวเขา
สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดน่าน

บทคัดย่อ
ของ
จรัส ชนิษฐ์น้อย

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา
ตุลาคม 2540

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพและแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนชาวเขา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดน่าน ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่มีค่าความเชื่อมั่น .97 ในการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง จากครูผู้สอนวิชาพลศึกษา จำนวน 197 คน และผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 39 คน รวม 236 คน ได้แบบสอบถามคืนมา 236 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 หลังจากนั้น นำมาหาค่าความถี่และร้อยละ แล้วพบว่า

1. สภาพและแนวทางที่ต้องการพัฒนาด้านอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาและผู้บริหารโรงเรียน ส่วนใหญ่มีสภาพปัญหาและต้องการพัฒนาเกี่ยวกับขนาดของสนามกลางแจ้งที่ใช้ในการเรียนการสอน เช่น สนามฟุตบอล สนามวอลเลย์บอลไม่ได้มาตรฐาน รวมถึงปัญหาและความต้องการพัฒนาเกี่ยวกับขนาดและจำนวนสถานที่ในร่มที่ใช้ในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา เช่น โรงฝึกพลศึกษาและหอประชุม

2. สภาพและแนวทางที่ต้องการพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคมจากชุมชนในเขตบริการของโรงเรียน ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาและผู้บริหารโรงเรียน ส่วนใหญ่มีสภาพปัญหาเกี่ยวกับฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา และการเดินทางระหว่างโรงเรียนกับชุมชนในเมือง และส่วนใหญ่ต้องการพัฒนาในด้านนี้มาก รวมถึงฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

3. สภาพและแนวทางที่ต้องการพัฒนาด้านการเตรียมการสอน ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาและผู้บริหารส่วนใหญ่มีปัญหาเกี่ยวกับการวิเคราะห์จุดประสงค์และคำอธิบายรายวิชา เพื่อจัดทำจุดประสงค์การเรียนรู้เฉพาะรายวิชาและความเข้าใจเกี่ยวกับจุดประสงค์ของกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) รวมถึงการกำหนดรายละเอียดของเนื้อหาให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ส่วนแนวทางที่ต้องการพัฒนา คือ ความเข้าใจเกี่ยวกับจุดประสงค์ของกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) และความยากลำบากในการจัดทำแผนการสอนรายคาบหรือบันทึกการสอน ที่เน้นกระบวนการหรือทักษะกระบวนการ

4. สภาพและแนวทางที่ต้องการพัฒนาด้านการดำเนินการสอน ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาและผู้บริหารโรงเรียน ส่วนใหญ่มีปัญหาเกี่ยวกับความยากลำบากในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เน้นกระบวนการหรือทักษะกระบวนการให้นักเรียนทุกชั้นตอนและการจัดกิจกรรมการเรียนที่ปลูกฝังบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ เช่น ความมีระเบียบวินัย ความมีน้ำใจนักกีฬา ศิลธรรม จริยธรรม ความเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี เป็นต้น ส่วนแนวทางที่ต้องการพัฒนา คือ ความสำเร็จในกิจกรรมการเรียนโดยเน้นการฝึกการทำงานเป็นกลุ่มและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533)

5. สภาพและแนวทางที่ต้องการพัฒนาด้านการวัดผลและประเมินผล ครูผู้สอนวิชา
พลศึกษาและผู้บริหาร ส่วนใหญ่มีปัญหาเกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือวัดเจตคติของนักเรียนเกี่ยว
กับพลศึกษาและการสร้างเครื่องมือวัดความรู้ทางพลศึกษา รวมถึง การสร้างเครื่องมือวัดทักษะ
กีฬา ส่วนแนวทางที่ต้องการพัฒนา คือ การวัดและประเมินผล รวมถึง เครื่องมือวัดและประเมิน
ผลทางพลศึกษา

CONDITIONS AND DIRECTIONS TO DEVELOP TEACHING METHODS
OF PHYSICAL EDUCATION IN HILL TRIBE SCHOOLS UNDER
THE OFFICE OF ELEMENTARY EDUCATION
OF NAN PROVINCE

AN ABSTRACT
BY
JARAS KANEETNOI

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University

October 1997

This study was intended to find conditions and directions to develop teaching methods of physical education in Hill Tribe Schools under the Office of Elementary Education of Nan Province. The questionnaire was used to Collect the data administered to 197 physical education teachers and 39 school administrators, totally for 236 subjects.

After the data were statistically treated, it was found as follows :

1. Both the administrators and the physical teachers found the problems and needs to improve the outdoor field and court standard sizes to teach football and volleyball. The same were needed for indoor facilities, e.g. gymnasiums and meeting halls

2. Both groups found the family economy problems as obstacles to attend physical education classes and travelling costs. The economy problems also effected the student's parents to allow their children to study physical education

3. Both groups found that there were difficulties to analyze the course description and aims to set up learning objectives, especially the objectives of the habitual characteristics promotion program in the B.E. 2521 (Revised B.E.2533) elementary education curriculum, including the course outline.

It was also needed to develop the objective understanding and lesson plans in accordance with the processing skills.

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปฏิญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

.....ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เผชญี ชีวานนท์)

.....กรรมการ
(อาจารย์ประพนธ์ ธนารักษ์)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เผชญี ชีวานนท์)

.....กรรมการ
(อาจารย์ประพนธ์ ธนารักษ์)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์แผน เจียรนัย)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อุดม พิมพ์า)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปฏิญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ดร.ศิริยุภา พูลสุวรรณ)

วันที่ 10 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2540

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์เรื่อง สภาพและแนวทางพัฒนาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาใน โรงเรียนชาวเขา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดน่าน สำเร็จลงได้ เพราะได้รับ คำแนะนำและแก้ไขจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์เมธิญ ชีวานนท์ ประธานกรรมการ ควบคุม ปริญญานิพนธ์ อาจารย์ประพนธ์ ธารักษ์ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ นอกจากนั้น ผู้ช่วยศาสตราจารย์แผน เจียรนัย กรรมการสอบปริญญานิพนธ์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์อุดม พิมพา กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม ได้ช่วยกรุณาให้ข้อเสนอแนะ เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ อีกด้วย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์แผน เจียรนัย อาจารย์คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อาจารย์สำอิง อินทะวงษ์ หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดน่าน นายสรรค์ชาย มัลยมณฑอน หัวหน้าข้อมูลศูนย์ สงเคราะห์ชาวเขาจังหวัดน่าน อาจารย์สมเพชร งามธุระ คีศึกษานิเทศก์ สำนักงานการ ประถมศึกษาอำเภอทุ่งช้าง และอาจารย์บุรินทร์ สายทอง ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชน บ้านทุ่งช้าง ที่ได้ตรวจและแก้ไขเครื่องมือสำหรับการวิจัย

ท้ายสุดผู้วิจัยขอเทอดพระคุณ คุณพ่อวิจิต ขนิษฐน้อย ที่ล่วงลับไปแล้ว ที่อยู่เบื้องหลัง เป็นแรงบันดาลใจให้แก่ผู้วิจัยให้มีมานะพยายามที่จะฟันฝ่าอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อบรรลุสมความ มุ่งหวัง และเป็นเกียรติเป็นศรีแก่วงศ์ตระกูลตลอดไป

จรัส ขนิษฐน้อย

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
คำนำ	
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	6
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	6
ข้อตกลงเบื้องต้น	6
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	7
นิยามศัพท์เฉพาะ	7
2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย.....	9
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	26
งานวิจัยในต่างประเทศ	26
งานวิจัยในประเทศไทย	28
สรุปเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	32
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	33
แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง	33
ประชากร	33
กลุ่มตัวอย่าง	33
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	36
ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ	37
วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล	38
วิธีจัดกระทำกับข้อมูล	38
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลศึกษาค้นคว้า.....	39
การวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผล.	39
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	40

บทที่	หน้า
5 บทย่อ สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	55
บทย่อ	55
ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า	55
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	55
แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง	55
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	55
การวิเคราะห์ข้อมูล	56
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	56
อภิปรายผล	59
ข้อเสนอแนะ	67
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป	67
บรรณานุกรม	68
ภาคผนวก	72
ประวัติย่อของผู้วิจัย	88

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ผลการประเมินคุณภาพนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของสำนักงาน การศึกษาจังหวัดน่าน ระหว่างปีการศึกษา 2534 - 2538	5
2 แสดงจำนวนโรงเรียนชาวเขา ผู้บริหาร และครูผู้สอนวิชาพลศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดน่าน	34
3 แสดงจำนวนสำนักงานการศึกษาอำเภอและกิ่งอำเภอ ที่ใช้เป็น กลุ่มตัวอย่าง	34
4 แสดงจำนวนโรงเรียน จำนวนผู้บริหาร และครูผู้สอนวิชาพลศึกษา และ จำนวนครูที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา	35
5 แสดงจำนวนและคำร้อยละของผู้บริหาร และครูผู้สอนวิชาพลศึกษา จำแนกตามเพศ อายุ วุฒิการศึกษาสูงสุด สถานภาพในการปฏิบัติหน้าที่ ในปัจจุบัน วิชาเอกของวุฒิทางการศึกษา ประสบการณ์ในการสอนพลศึกษา ในโรงเรียนชาวเขา ประสบการณ์ในการบริหารและการได้รับการอบรม หรือศึกษาดูงานทางพลศึกษาและกีฬา	40
6 คำร้อยละของระดับสภาพปัญหาและแนวทางพัฒนาในด้านการเตรียมการสอน	44
7 คำร้อยละของระดับสภาพปัญหาและแนวทางพัฒนาในด้านการดำเนินการสอน	46
8 คำร้อยละของระดับสภาพปัญหาและแนวทางพัฒนาในด้านอุปกรณ์และ สื่อการเรียนการสอน	48
9 คำร้อยละของระดับสภาพปัญหาและแนวทางพัฒนาในด้านการวัดผลและ ประเมินผล	50
10 คำร้อยละของระดับสภาพปัญหาและแนวทางพัฒนาในด้านสิ่งแวดล้อม ทางสังคมจากชุมชนในเขตบริการ	52

บทที่ 1

บทนำ

คำนำ

สภาพการจัดการศึกษาบนพื้นที่สูงในเขตภูเขา มีลักษณะแตกต่างจากการจัดการศึกษาในเขตพื้นที่ราบ ทั้งนี้มีสาเหตุมาจากชุมชนพื้นที่สูงประกอบด้วยประชากรที่มีความแตกต่างกันทางภาษา เผ่าพันธุ์ ขนบธรรมเนียมประเพณี ประชากรกลุ่มนี้ได้แก่ ชาวเขาเผ่าม้ง (ม้ง) ถิ่น ชมุ เย้า และเผ่าตองเหลือง หน่วยงานต่างๆ ของรัฐได้เข้าไปดำเนินการเพื่อแก้ไข ปัญหาด้านการศึกษา เพราะการศึกษาจะช่วยชาวเขาให้เกิดการพัฒนาในทุก ๆ ด้าน

ขจิตภัย บุรุษพัฒน์ (2528 : 279) ได้กล่าวถึงการพัฒนาการศึกษาชาวเขาว่า การดำเนินการจัดการศึกษาแก่ชาวเขา เป็นงานสำคัญอย่างหนึ่งในการศึกษาทั้งหลายทั้งปวง เพราะทราบว่าชาวเขายังมีทัศนคติว่าโลกของเขา คือ หมู่บ้านที่เขาอาศัยอยู่แล้ว ตราบนั้นการให้ความช่วยเหลือชาวเขา ก็หาประโยชน์อันใดมิได้ การศึกษาจะช่วยให้ชาวเขามองโลกกว้างขึ้นเข้าใจสภาพข้อเท็จจริงที่เป็นอยู่ และเป็นเครื่องมือสำคัญในการกระชับความสัมพันธ์ระหว่างชาวเขากับคนไทยพื้นราบ นอกจากนี้ ศูนย์ประสานงานพัฒนาการศึกษาบนพื้นที่สูงระดับภาค (2536 : 22) ยังได้แนะนำรายละเอียดเกี่ยวกับการจัดการศึกษาบนพื้นที่สูงนี้ว่า รัฐบาลได้ให้ความสนใจในการจัดการศึกษาบนพื้นที่สูงหลากหลายรูปแบบ ทั้งการศึกษาในระบบโรงเรียน นอกโรงเรียนและการศึกษาพิเศษอื่น ๆ ซึ่งได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานต่าง ๆ ได้แก่ กรมการศึกษานอกโรงเรียน กรมประชาสัมพันธ์ กรมสามัญศึกษา กรมตำรวจ และสำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ ซึ่งมีโรงเรียน บุคลากรและนักเรียนจำนวนมาก จึงถือว่าสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เป็นหน่วยงานหลัก ในการปฏิบัติงานด้านการศึกษากับชุมชนชาวเขา

สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดน่าน เป็นหน่วยงานหนึ่งที่ได้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษาให้แก่ชุมชนชาวเขาเผ่าต่าง ๆ ในเขตพื้นที่สูงของจังหวัดน่าน ซึ่งเป็นโรงเรียนประถมศึกษาที่ตั้งอยู่ในเขตภูเขา มีนักเรียนเป็นชาวเขา โรงเรียนชาวเขาส่วนนี้ได้จัดการเรียนการสอนหลักสูตรประถมศึกษา ทั้งในกลุ่มประสบการณ์ต่าง ๆ รวมถึงกิจกรรมพลศึกษาด้วย สำหรับกิจกรรมพลศึกษาที่ได้กำหนดไว้ในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) ได้แก่ มั่นใจในการเคลื่อนไหว ใฝ่รู้ใฝ่เรียน สนุกกับจินตนาการ พัฒนาความสามารถของตนเอง ครอบครัวดีมีสุข โรงเรียนดีมีวินัย เกมเบ็ดเตล็ด เกมนำไปสู่กีฬา กิจกรรมเข้าจังหวะ ยืดหยุ่นขั้นพื้นฐาน กีฬา กิจกรรมทดสอบสมรรถภาพทางกาย กิจกรรมแบบผลัดและ กิจกรรมนันทนาการ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2534 : 32)

โรงเรียนชาวเขาส่วนใหญ่ตั้งอยู่บนพื้นที่ในเขตภูเขา การคมนาคมไม่สะดวก ตลอดจนสภาพความเป็นอยู่ของประชากรในชุมชน เขตบริการของโรงเรียน มีความแตกต่างทางด้านสังคม ความเชื่อ การดำรงชีวิต อีกทั้งมีปัญหาเรื่องการใช้ภาษาไทย เพราะชาวเขาแต่ละเผ่าใช้ภาษา แตกต่างกัน ในการติดต่อสื่อสารตามลักษณะเผ่าพันธุ์ และยังมีความแตกต่างกับการใช้ภาษาไทย โดยสิ้นเชิง

ขจิตภัย บุรุษพัฒน์ (2528 : 12) ได้กล่าวถึง สภาพทางสังคมทั่วไปของชาวเขาว่าเป็นสังคมที่แยกตัวอยู่อย่างโดดเดี่ยวจากสังคมคนไทยในพื้นที่ราบ การติดต่อสัมพันธ์กันระหว่างชาวเขากับคนไทยในพื้นที่ราบ มิได้เป็นไปอย่างแน่นแฟ้นแต่อย่างใด ทั้งนี้ก็เพราะมีความแตกต่างกันหลายอย่าง ทั้งในด้านภาษา ขนบธรรมเนียมประเพณี ความเชื่อ และสังคม ชาวเขาเผ่าต่างๆ เองก็มิได้มีความสัมพันธ์กันแต่อย่างใด เพราะชาวเขาแต่ละเผ่าต่างก็ยึดมั่นในขนบธรรมเนียมประเพณีเดิมของตนอย่างแน่นแฟ้น เมื่อกล่าวถึงชาวเขาซึ่งเป็นชนกลุ่มน้อยในประเทศไทยแล้ว ศูนย์ประสานงานพัฒนาการศึกษาบนพื้นที่สูงของระดับภาค (2536 : 1) ได้กล่าวถึงชาวเขาว่าเป็นพลเมืองส่วนหนึ่งของประเทศไทยส่วนใหญ่อาศัยอยู่ทางภาคเหนือของประเทศไทย บริเวณชายแดนไทย - พม่า และไทย - ลาว ปัจจุบันมีชาวเขา 11 เผ่า ได้แก่ กะเหรี่ยง แม้ว มูเซอ เย้า อีเก้อ ลีซอ ถิ่น ละว้า ขมุ ปะหล่อง และเผ่าเผ็ดตองเหลือง ชาวเขาเหล่านี้ ยังคงเป็นสังคมยึดถือธรรมเนียมประเพณีอย่างเคร่งครัดยิ่งกว่าเหตุผลอื่น ดังนั้น ตามสภาพต่าง ๆ ที่ได้กล่าวมาแล้ว ชาวเขาจึงมีส่วนก่อให้เกิดปัญหาสำคัญให้แก่ประเทศชาติได้ หากหน่วยงานของรัฐบาลไม่เข้าไปแก้ไข

คณะกรรมการอำนวยการแก้ไขปัญหาคความมั่นคงของชาติ เกี่ยวกับชาวเขาและการปลูกพืชเสพติด (2536 : 1) ได้กล่าวว่า ชาวเขาเป็นชนกลุ่มน้อยที่มีจำนวนมากกว่า 5 แสนคน กลุ่มคนเหล่านี้อาศัยอยู่ในพื้นที่ทางไกลและทุรกันดารและมีกอพยพย้ายถิ่นอยู่เสมอ นับเป็นอุปสรรคต่อการปกครอง อีกทั้งการมีเชื้อชาติ ศาสนา ภาษา ค่านิยม ความเชื่อถือ วัฒนธรรม ประเพณีที่แตกต่างไปจากคนส่วนใหญ่ ความยึดมั่นในเผ่าพันธุ์ และขาดความรู้สึกรักเป็นพลเมืองไทย ซึ่งมีผลประโยชน์ร่วมกับคนส่วนใหญ่ จึงเป็นจุดอ่อนสำคัญต่อการสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในชาติ

ในเรื่องการศึกษาในชุมชนชาวนั้น เป็นเรื่องที่มีความสำคัญอยู่มาก ซึ่ง ขจิตภัย บุรุษพัฒน์ (2528 : 252 - 253) ได้กล่าวถึง การที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ พระราชทานความช่วยเหลือในด้านการศึกษาให้แก่ชาวเขา จากการที่ได้ทรงพบปะชาวเขาและทอดพระเนตรเห็นสภาพความเป็นอยู่ของชาวเขาด้วยพระองค์เอง ทำให้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงตระหนักว่า ถ้าหากปล่อยให้ชาวเขายังคงอยู่ในสภาพที่ล้าหลัง ไม่มีการพัฒนาในด้านการศึกษาแล้ว แม้จะมีการพัฒนาในด้านอื่น ๆ ดีเพียงใดก็ตาม ก็หาได้รับผลสมความมุ่งหมายไม่ เพราะชาวเขาก็จะยังคงเป็นผู้ด้อยความคิด ขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องต่าง ๆ ซึ่งแน่นอนที่สุด นอกจากจะตกเป็นเหยื่อของการโฆษณาชวนเชื่อของฝ่ายตรงข้ามได้โดยง่ายแล้วยังการที่จะหาทางทำให้ชาวเขาเกิดความสำนึกว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของชาติไทย เพื่อจะได้เกิดความรู้สึกจงรักภักดีต่อชาติ ก็

เป็นเรื่องยากที่จะทำได้ เพราะความสำนึกในชาติจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อชาวเขาได้รับการศึกษาอย่างน้อยก็พอที่จะพูดและเข้าใจภาษาไทยได้บ้างพอสมควร คราบโคที่ชาวเขาไม่สามารถจะเข้าใจภาษาไทยได้ อย่างว่าแต่การที่จะปลูกฝังให้ชาวเขาเกิดความรู้สึกจงรักภักดีต่อชาติ ซึ่งเป็นเรื่องละเอียดอ่อน แม้แต่การติดต่อทำความเข้าใจในเรื่องง่าย ๆ ก็ไม่อาจจะกระทำได้ จริงอยู่ที่พอจะมีหัวหน้าหมู่บ้านชาวเขาบางแห่งและชาวเขาบางส่วนพูดภาษาไทยได้บ้างก็ตาม แต่ก็มีจำนวนไม่มากนัก การที่จะหวังให้หัวหน้าหมู่บ้านหรือชาวเขาที่พอจะพูดไทยได้ช่วยถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจอีกทอดหนึ่งจึงทำได้ยาก

ด้วยเหตุนี้เอง พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ จึงทรงเห็นความจำเป็นในการที่จะให้การศึกษาแก่ชาวเขา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเยาวชนชาวเขา เพราะเยาวชนชาวเขาย่อมจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ชาวเขาในวันข้างหน้า และการปลูกฝังอบรมสั่งสอนเด็กย่อมทำได้ง่ายกว่า ผู้ใหญ่ นอกจากนี้ เด็กเหล่านี้ยังจะเป็นผู้ที่นำความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ไปสู่ชุมชนชาวเขาอีกด้วย พระองค์ จึงโปรดเกล้าฯ ให้จัดตั้งโรงเรียนชาวเขาขึ้นหลายแห่ง และทุกโรงเรียนมีชื่อเหมือนกันว่า โรงเรียนพ่อหลวงอุปถัมภ์ อันหมายถึงพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ นั่นเอง โรงเรียนเหล่านี้ทางตำรวจตระเวนชายแดนเป็นผู้จัดส่งเจ้าหน้าที่ตำรวจตระเวนชายแดน เข้าไปเป็นครูสอนวิชาความรู้ ที่สอนส่วนใหญ่เป็นเรื่องทั่ว ๆ ไป ที่เข้าใจง่าย เช่น การเพาะปลูก เลี้ยงสัตว์ ตลอดจน หลักสูตรการสอนภาษาไทย สำหรับอุปกรณ์การศึกษาทั้งหมดเป็นพระราชทรัพย์ ส่วนพระองค์

ด้วยความจำเป็นพื้นฐานที่มีผลต่อการพัฒนาประเทศ คณะรัฐมนตรีจึงได้มีมติ เมื่อวันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2532 กำหนดนโยบายเรื่องการแก้ไขปัญหาความมั่นคงแห่งชาติเกี่ยวกับชาวเขา และการปลูกพืชเสพติด และให้กระทรวงหลักทั้ง 4 กระทรวง ได้แก่ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงศึกษาธิการ จัดทำแผนงานหลักตามแนวความคิดของแผนแม่บทเพื่อการพัฒนาสิ่งแวดล้อมและการควบคุมพืชเสพติดบนพื้นที่สูงในส่วนของกระทรวงศึกษาธิการนั้น รับผิดชอบการจัดทำแผนงานหลัก เพื่อการจัดการบริหารการศึกษาขั้นพื้นฐานและแผนงานหลัก เพื่อกำกับดูแลการเผยแพร่ศาสนาในกลุ่มประชากรเป้าหมาย ซึ่งแผนงานหลักทั้งสองแผนงานดังกล่าวเรียกว่า “แผนพัฒนาการศึกษานบนพื้นที่สูง” ซึ่งมีสาระสำคัญโดยสรุปดังนี้

แผนพัฒนาการศึกษานบนพื้นที่สูงมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้กลุ่มประชากรเป้าหมายได้รับบริการการศึกษา ตามความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมในพื้นที่อย่างทั่วถึง เพื่อให้การจัดการศึกษาศาสนา และวัฒนธรรมเป็นปัจจัยพื้นฐาน เพื่อสร้างความพร้อมและความสำนึกให้แก่ ประชากรเป้าหมาย ในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง และการอนุรักษ์ การใช้ การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม อีกทั้งเพื่อปรับปรุงระบบการบริหารและการจัดการศึกษานบนพื้นที่สูงให้มีเอกภาพและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ตลอดจนบุคลากรได้รับการดูแลด้านสวัสดิการและสวัสดิภาพที่เหมาะสม ในแผนพัฒนาการศึกษานบนพื้นที่สูงฉบับนี้มีนโยบายที่มุ่งเร่งรัดการให้บริการ

การศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งในและนอกระบบโรงเรียนอย่างทั่วถึง รวมถึงได้มุ่งปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมและเป็นเอกภาพ เพื่อเสริมสร้างความพร้อมและความสำคัญของประชากรเป้าหมาย

โดยเน้นการให้ความรู้และทักษะด้านการประกอบอาชีพตามสภาพ และความเหมาะสมของพื้นที่การพึ่งตนเองและการมีส่วนร่วมในการพัฒนา การเคารพปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ และวิถีชีวิตหน้าที่ของพลเมืองไทย และรู้หลักธรรมของพุทธศาสนา ตลอดจนรู้จักอนุรักษ์ การใช้และการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งได้มีมาตรการให้สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เป็นหน่วยงานหลักในการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษาในระบบโรงเรียน ให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ และยังให้ทุกกรมที่เกี่ยวข้องเร่งรัดพัฒนาหลักสูตรให้เกิดเอกภาพ โดยมีส่วนที่เป็นแกนหลัก เพื่อปลูกฝังความคิด และการสร้างสำนึกในความเป็นไทย อีกทั้งยังส่งเสริมให้มีการศึกษาและวิจัย เพื่อนำผลการวิจัยมาพิจารณาปรับปรุงการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมบนที่สูงให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาความต้องการบนพื้นที่สูง

จากสภาพประชากรในจังหวัดน่าน มีประชากรทั้งสิ้น จำนวน 459,943 คน เป็นประชากรพื้นราบ 389,197 คน และชาวเขา 70,746 คน คิดเป็นร้อยละ 15.38 ซึ่งประกอบด้วยเผ่าต่าง ๆ คือ ม้ง เย้า ถิ่น ขมุ และผีตองเหลือง ประชากรมีรายได้เฉลี่ยต่อหัว 16,674 บาท (ศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดน่าน. 2538 : 5) ความแตกต่างของชุมชนและสถานที่ตั้งของโรงเรียนที่มีนักเรียนชาวเขา ไม่ได้เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนพลศึกษา อีกทั้งยังเป็นผลให้เกิดปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ เกี่ยวกับการเรียนการสอนแก่ครูผู้สอนโรงเรียนที่มีนักเรียนชาวเขาเป็นอย่างยิ่ง จากผลสัมฤทธิ์ การเรียนของนักเรียนประถมศึกษา ชั้นปีที่ 6 ปีการศึกษา 2534-2538 ที่ผ่านมา ดังตารางนี้

ตาราง 1 ผลการประเมินคุณภาพนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของสำนักงานการประถมศึกษา
จังหวัดน่าน ระหว่างปีการศึกษา 2534 - 2538 ที่ผ่านมาโดยใช้เครื่องมือร่วมกับสำนักงาน
การประถมศึกษาจังหวัด ทุกจังหวัด ในเขตการศึกษา 8 มีผลการประเมิน ดังนี้

กลุ่มประสบการณ์	คะแนนเฉลี่ยแต่ละปี		ค่าร้อยละเฉลี่ย		
	2534	2535	2536	2537	2538
1. ทักษะ (ภาษาไทย)	64.67	69.21	69.60	68.94	69.20
(คณิตศาสตร์)	58.03	63.06	62.81	63.94	64.62
2. สปช.	61.74	73.62	65.61	65.51	64.09
3. กพอ.	80.30	80.01	80.15	80.43	80.94
4. สสน.	76.23	76.16	75.09	74.05	74.01

(สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดน่าน, หน่วยศึกษานิเทศก์. 2539 : 5)

จากข้อมูลของสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดน่าน เรื่อง ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการ
ศึกษาโรงเรียนและนักเรียนชาวเขา เมื่อวันที่ 10 มิถุนายน 2538 ผลสัมฤทธิ์วิชาพลศึกษาชั้น
ประถมศึกษา ปีที่ 6 ปี 2534-2538 ปรากฏดังนี้

- ปี 2534 ผลสัมฤทธิ์วิชาพลศึกษา มีค่าร้อยละเฉลี่ย 75.62
- ปี 2535 ผลสัมฤทธิ์วิชาพลศึกษา มีค่าร้อยละเฉลี่ย 76.01
- ปี 2536 ผลสัมฤทธิ์วิชาพลศึกษา มีค่าร้อยละเฉลี่ย 75.25
- ปี 2537 ผลสัมฤทธิ์วิชาพลศึกษา มีค่าร้อยละเฉลี่ย 73.94
- ปี 2538 ผลสัมฤทธิ์วิชาพลศึกษา มีค่าร้อยละเฉลี่ย 74.00

แต่ทางสำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้ตั้งเป้าหมายผลสัมฤทธิ์กลุ่มวิชาสร้างเสริม
ลักษณะนิสัย ไว้ร้อยละ 80 และสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดน่าน ก็ได้ตั้งเป้าหมายผลสัมฤทธิ์
กลุ่มวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย ไว้ร้อยละ 80 เช่นกัน

จึงเห็นได้ว่า จากข้อมูลของการจัดการศึกษาของนักเรียนชาวเขา ปี 2534 - 2538
ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนชาวเขา ลดต่ำลงเรื่อย ๆ ซึ่งเป็นปัญหาวิกฤตที่ต้องรีบหาแนวทางสำหรับ

ความรู้ความเข้าใจ มีจิตสำนึกในความเป็นไทย เหมือนคนไทยทั่วไปในพื้นที่ซึ่งจะมีผลดีต่อความมั่นคงของประเทศ โดยตรง ดังนั้น การศึกษาวิจัยเรื่อง สภาพและแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนชาวเขา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดน่าน จึงเป็นเรื่องที่สำคัญที่ผู้วิจัยมีความสนใจจะศึกษาถึงสภาพและแนวทางการพัฒนาต่าง ๆ เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนชาวเขาโดยจะศึกษาถึงสภาพความเป็นจริงของการเรียนการสอนตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) ว่าสภาพทั่วไปในด้านต่าง ๆ เป็นอย่างไร รวมถึงปัญหาและอุปสรรค ผลจากการศึกษาที่ได้จะนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนชาวเขาในจังหวัดน่านให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น อีกทั้งเป็นประโยชน์แก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาบนพื้นที่สูง ในการนำไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงปฏิบัติงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และนั่นหมายถึง ความร่วมมือร่วมใจกัน ในการแก้ไขปัญหาทางการศึกษาในชุมชนพื้นที่สูงให้เกิดสัมฤทธิ์ผล และเป็นประโยชน์ สูงสุดแก่สังคมและประเทศชาติสืบต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อศึกษาสภาพและแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนชาวเขา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดน่าน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ผลการศึกษาค้นคว้าทำให้ทราบถึงสภาพและแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนชาวเขา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดน่าน
2. ได้แนวทางในการพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ในโรงเรียนชาวเขา ให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ข้อตกลงเบื้องต้น

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ศึกษาเฉพาะสภาพและแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ที่เกิดขึ้นกับผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนชาวเขา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดน่านเท่านั้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้คือ ผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนชาวเขา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดน่าน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi Stage Random Sampling) จากจำนวนประชากรที่เป็นครูผู้สอนวิชาพลศึกษาทั้งหมด 468 คน จาก 80 โรงเรียน และผู้บริหารโรงเรียน ทั้งหมด 80 คน จาก 80 โรงเรียน

2. กลุ่มตัวอย่าง

2.1 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

2.1.1 ตัวแปรอิสระ คือ ผู้บริหารโรงเรียน และ ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนชาวเขา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดน่าน

2.1.2 ตัวแปรตาม คือ สภาพและแนวทางพัฒนาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนชาวเขา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดน่าน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. สภาพ หมายถึง สภาพที่เป็นอยู่เป็นประจำ อันรวมถึงปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนชาวเขา ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533) ซึ่งแบ่งเป็น 5 ด้านดังนี้

1.1 ด้านการเตรียมการสอน หมายถึง สภาพที่เกิดกับการวางแผนการทำคู่มือครูและบันทึกการสอน สื่อการเรียนการสอน และอุปกรณ์การสอนวิชาพลศึกษา

1.2 ด้านการดำเนินการสอน หมายถึง สภาพที่เกิดกับการจัดกระบวนการเรียนการสอนและจัดกิจกรรมให้นักเรียนในชั้นเรียนวิชาพลศึกษา

1.3 ด้านอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน หมายถึง สภาพที่เกิดกับการใช้อุปกรณ์สื่อการเรียนการสอนและสถานที่ ทั้งด้านปริมาณและคุณภาพที่ใช้ในการสอนพลศึกษา

1.4 ด้านการวัดและประเมินผล หมายถึง สภาพที่เกิดกับการสร้างและการใช้เครื่องมือวัดผล กระบวนการและวิธีการวัดผลและประเมินผลทางพลศึกษา

1.5 ด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคม จากชุมชนในเขตบริการของโรงเรียน หมายถึง สภาพพื้นที่ที่ตั้งโรงเรียน วัฒนธรรม และภาษา ในชุมชนที่มีโรงเรียนชาวเขาดังอยู่ ซึ่งไม่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนพลศึกษา

2. แนวทางพัฒนา หมายถึง แนวทางที่ต้องการพัฒนาแก้ไข โดยจะนำผลที่ได้จากการศึกษาสภาพมาเป็นแนวทางพัฒนาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนชาวเขา

3. นักเรียนชาวเขา หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่1-6 ในโรงเรียนชาวเขา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดน่าน ซึ่งได้แก่ นักเรียนชาวเขาเผ่าเย้า ถิ่น ขมุ แม้ว และผิวดองเหลือง

4. ผู้บริหาร หมายถึง ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ผู้อำนวยการโรงเรียน หรือ ผู้ที่ทำหน้าที่รักษาการแทน เท่านั้น

5. ครูพลศึกษา หมายถึง ครูผู้ปฏิบัติการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนชาวเขา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดน่าน

6. โรงเรียนชาวเขา หมายถึง โรงเรียนประถมศึกษาที่มีนักเรียนชาวเขาเท่านั้น เป็น โรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดน่าน

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

การศึกษาสภาพและแนวทางพัฒนาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนชาวเขาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดน่าน ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

1.1 ลักษณะของกิจกรรมพลศึกษาที่จัดสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา

1.2 การจัดการเรียนการสอนพลศึกษาตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533)

1.3 องค์ประกอบของการนำหลักสูตรไปใช้

1.4 วัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอนพลศึกษา

1.5 ความรู้เกี่ยวกับชาวเขา

1.6 การศึกษาในชุมชนชาวเขา

2. การวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 การวิจัยในต่างประเทศ

2.2 การวิจัยในประเทศไทย

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

1. ลักษณะของกิจกรรมพลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2537 : 37-39)

กิจกรรมพลศึกษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา เป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญยิ่งสำหรับนักเรียนระดับนี้ เพราะพลศึกษาเป็นเครื่องช่วยพัฒนาลักษณะนิสัยและความสามารถต่าง ๆ ของเด็กแต่ละคนระหว่างที่ผู้เรียนฝึกพลศึกษาและเล่นกีฬาต่าง ๆ ครูย่อมมีโอกาสศึกษาและรู้ถึงนิสัยใจคอพฤติกรรมของเด็ก และความต้องการของเด็กได้เป็นอย่างดี การได้สังเกตเห็นพฤติกรรมจะทำให้รู้ว่าเด็กบกพร่องเรื่องใด สนใจเรื่องอะไรและมีความสามารถ ความถนัดทางด้านใด ซึ่งจะเป็นข้อมูลให้ครูได้หาทางแก้ไขได้ถูกต้อง และเด็กจะได้ปรับปรุงตนเองให้เหมาะสมกับสังคมและเข้ากับเพื่อนฝูงได้ กิจกรรมพลศึกษาส่วนใหญ่ให้มีการเล่นเป็นกลุ่ม เป็นทีม ซึ่งจะช่วยให้เด็กได้รู้จักวิถีเล่นร่วมกัน เล่นเพื่อส่วนรวม เกิดความรับผิดชอบต่อส่วนรวม การเล่นบางอย่างช่วยฝึกให้เด็กรู้จักใช้อวัยวะให้สัมพันธ์กัน รู้จักบังคับการเคลื่อนไหวของร่างกาย เช่น การโยนลูกบอลขึ้นเตะ เด็กต้องใช้ตา มือเท้า ให้สัมพันธ์กัน และต้องรู้จักบังคับการเคลื่อนไหวของมือและขาเพื่อให้เตะลูกบอลได้

ถูกต้อง การบังคับด้วยวิธีการเช่นนี้จะทำให้เด็กเกิดความมั่นใจในตนเอง การเล่นกิจกรรมเข้าจังหวะ เป็นการตอบสนองความต้องการทางธรรมชาติของเด็กเพราะเด็กเล็ก ๆ จะชอบเสียงเพลงและชอบทำท่าทางตามจังหวะอย่างอิสระ ตามความต้องการของเขา และเมื่อเด็กมีโอกาสดำทำจะทำให้เด็กเกิดความสุขใจแจ่มใส การเล่นชนิดนี้จะช่วยให้เด็กได้แสดงออกในลักษณะสร้างสรรค์เป็นอย่างมาก เพราะเด็กจะได้แสดงหลายสิ่งหลายอย่างตามความรู้สึกนึกคิดและจินตนาการของตนเอง การเล่นกิจกรรมเข้าจังหวะ จะต้องไม่让孩子ฝืนตัว ต้องพยายามให้เด็กได้คุ้นกับจังหวะเสียก่อน โดยปกติเด็ก ระดับ ป.1 - 2 ชอบวิ่งชอบทำกระโดด ถ้าจะฝึกเด็กให้ก้าวเท้าให้เข้ากับจังหวะเพลง จะต้องให้เด็กฝึกช้า ๆ ส่วนนั้นให้ทำงานสัมพันธ์กันอย่างถูกต้องเสียก่อน แล้วเด็กจะเกิดความมั่นใจและสามารถเรียนกิจกรรมพลศึกษาได้ กีฬาที่จัดขึ้นสำหรับเด็กในระดับประถมศึกษา นั้น กำหนดให้เด็กเรียนได้ตามสภาพของโรงเรียนและท้องถิ่น และจัดให้เหมาะสมกับความสนใจของผู้เรียน กีฬาบางชนิด เช่น ฟุตบอล เป็นกีฬาที่คนสนใจมาก เด็กเห็นผู้ใหญ่เล่นก็ชอบ อยากจะเล่นบ้าง ถึงแม้ว่าจะเล่นไม่ได้ดีเท่าผู้ใหญ่ก็ต้องสนับสนุน โดยการปรับปรุงอุปกรณ์การเล่น สนามให้เหมาะสมกับวัยของเด็ก การเรียนในระยะเริ่มต้นไม่จำเป็นต้องฝึกทักษะให้เป็นขั้นตอน เพราะเด็กจะเบื่อเสียก่อน ควรให้เด็กได้ลงสนามได้สัมผัสกับลูกบอล จนเกิดความคุ้นเคยแล้วจึงค่อย ๆ ให้เรียนรู้กฎ กติกา และฝึกทักษะไปพร้อมๆ กับการเล่น การสอนกีฬาที่ดีควรให้เด็กได้ใช้ความคิดเรื่อง กฎ กติกา เช่น เปิดโอกาสให้เด็กซักถาม ตลอดจนมีการโต้แย้งถึงวิธีการเล่นได้ด้วย

นอกจากนี้ ประทีป พานิชชาติ (2528 : 29) ยังได้กล่าวแนะนำในการจัดกิจกรรมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาว่า ควรจัดกิจกรรมที่เกี่ยวกับทักษะพื้นฐานทั่ว ๆ ไปเพื่อพัฒนาการทำงานประสานกันของระบบกล้ามเนื้อ และระบบประสาท อาจจะจัดสอนโดยใช้เกมมูลฐาน เพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐาน และทำให้นักเรียนมีความสุขสนุกสนานไปด้วย และควรจัดกิจกรรมที่ใช้ร่างกายทุกส่วน เช่น ยืดหยุ่น การขว้าง การวิ่ง การกระโดด การเล่นประกอบลูกบอล กายบริหาร และเกมการเล่นที่ต้องใช้เสียง รวมถึงการจัดกิจกรรมทดสอบสมรรถภาพตนเอง การเล่นผาดโผน เกมการต่อสู้ เกมที่มีการแข่งขัน การเล่นประกอบนิทาน และการเลียนแบบ ซึ่งเป็นความคิดเห็นที่สอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527 : 55) ที่ได้ให้ความคิดเห็นว่า กิจกรรมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษานั้น ควรเป็นกิจกรรมเกี่ยวกับกล้ามเนื้อมัดใหญ่ ๆ ของร่างกาย เช่น กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนไหวอยู่กับที่ของร่างกาย มีการก้มตัว การบิดลำตัว การเหวี่ยงแขน การย่อตัว การยืดตัว กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนที่ เช่น การเดิน การวิ่ง การกระโดด การขว้าง การปา ลูกบอล การเตะลูกบอล และกิจกรรมที่เกี่ยวกับทักษะพื้นฐานทั่วไป เพื่อจะช่วยส่งเสริมการทำงานประสานกันของระบบประสาท และระบบกล้ามเนื้อ ซึ่งเป็นพื้นฐานในทักษะขั้นสูงต่อไป

2. การจัดการเรียนการสอนพลศึกษาตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521

(ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533)

กิจกรรมต่าง ๆ ที่ได้ประมวลไว้ในหลักสูตรเพื่อเป็นประสบการณ์ที่ส่งเสริมให้นักเรียนระดับประถมศึกษา ได้มีการเรียนรู้นั้น อาจเป็นกิจกรรมที่มีความเหมาะสมกับวุฒิภาวะของเด็กในวัยนี้ด้วย และยังคงเป็นกิจกรรมที่มุ่งพัฒนาด้านคุณลักษณะที่ดีอีกด้วย ในเรื่องนี้ วาสนา คุณอภิสิทธิ์ (2536 : 140) ได้กล่าวถึง หลักสูตรพลศึกษาในระดับประถมศึกษาดังนี้

หลักสูตรพลศึกษาระดับประถมศึกษามีความสัมพันธ์กับเรื่องสุขภาพ เพราะ สุขภาพ เกี่ยวข้องกับการกินคืออยู่ดี และนักเรียนควรได้เรียนรู้ถึงวิธีเล่น (Play) ที่ถูกต้องปลอดภัยโดยการเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษา เพื่อพัฒนาการทรงตัวและการทำงานสัมพันธ์กันของอวัยวะต่าง ๆ ทั้งกิจกรรมประเภทบุคคลและกิจกรรมรวมกลุ่มตามความเหมาะสม นอกจากพัฒนาการดังกล่าวแล้ว นักเรียนควรได้เรียนรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตนให้เป็นคนที่มีความซื่อสัตย์ รับผิดชอบและยุติธรรม ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะบรรจุอยู่ในกิจกรรมพลศึกษา ดังนั้น กิจกรรมพลศึกษาจึงมีความสำคัญต่อหลักสูตร การศึกษาที่สมควรจัดให้นักเรียนได้เรียนเพื่อประสบการณ์ในการเล่น และควรหลอมรวม หรือบูรณาการวิชาพลศึกษาเข้ากับวิชาอื่น ๆ ด้วยในลักษณะของหลักสูตรแบบบูรณาการ

หลักสูตรพลศึกษาระดับประถมศึกษาพุทธศักราช 2521(ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533)

หลักสูตรประถมศึกษาฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2533 เป็นหลักสูตรแบบบูรณาการ โดยมีหลักการเพื่อเป็นการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานแก่ปวงชน มุ่งให้ผู้เรียนนำประสบการณ์ที่ได้จากการเรียน ไปใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิตและมุ่งสร้างเอกภาพของชาติ โดยมีเป้าหมายหลักร่วมกันแต่ให้ท้องถิ่นมีโอกาสจัดหลักสูตรบางส่วน ให้เหมาะสมกับสภาพและความต้องการได้ จุดหมายของหลักสูตรก็เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้พร้อมที่จะทำประโยชน์ให้แก่สังคมตามบทบาทและหน้าที่ของตนในฐานะพลเมืองดี ตามระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย ที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข โดยให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะพื้นฐานในการดำรงชีวิต ทนต่อการเปลี่ยนแปลง มี สุขภาพสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ ทำงานเป็น และมีชีวิตอย่างสงบสุข โดยสร้างมวลประสบการณ์ที่จัดให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้มี 5 กลุ่มดังนี้

กลุ่มที่ 1 กลุ่มทักษะที่เป็นเครื่องมือการเรียนรู้ ประกอบด้วยภาษาไทย และคณิตศาสตร์

กลุ่มที่ 2 กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ว่าด้วยกระบวนการแก้ไขปัญหาและชีวิต และสังคม โดยเน้นทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์เพื่อการดำรงอยู่ และการดำเนินชีวิตที่ดี

กลุ่มที่ 3 กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ว่าด้วยกิจกรรมที่เกี่ยวกับ การสร้างเสริมนิสัย ค่านิยม เจตคติ และพฤติกรรม เพื่อนำไปสู่การมีบุคลิกภาพที่ดี

กลุ่มที่ 4 กลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ ว่าด้วยประสบการณ์ทั่วไปในการทำงานและความรู้พื้นฐานในการประกอบอาชีพ

กลุ่มที่ 5 กลุ่มประสบการณ์พิเศษ ว่าด้วยกิจกรรมตามความสนใจของผู้เรียน สำหรับชั้น ป.5 และ ป.6 เช่น ภาษาอังกฤษ

วิชาพลศึกษาจัดอยู่ในกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย

จุดประสงค์

เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาค่านิยม เจตคติ พฤติกรรม และบุคลิกภาพ เน้นการเป็นคนช่างคิด ช่างทำ และปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงได้ โดยใช้กิจกรรม จริยศึกษา ศิลปศึกษาพลศึกษา ดนตรีและนาฏศิลป์ ลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาดและผู้นำเพื่อประโยชน์ จึงต้องปลูกฝัง ให้มีคุณลักษณะ ดังนี้

1. มีความรู้ ความเข้าใจ ในหลักการเกี่ยวกับความดีความงาม การรักษาสภาพกาย และจิต
2. มีความสามารถในการวิเคราะห์ วิจาร์ณ แก้ปัญหา มีความสามารถในการแสดงออก และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้
3. มีความเสียสละ สามัคคี มีวินัย ประหยัด ซื่อสัตย์ กตัญญูทเวที รักการทำงาน เห็นคุณค่าของการออกกำลังกาย
4. มีความสนใจแสวงหาความรู้ และรูปแบบการทำงานใหม่ ๆ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใช้ความรู้ในการตัดสินใจและแก้ปัญหา เพื่อการทำงานและการดำรงชีวิต
5. ปรับปรุงตนเองให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ สามารถนำความรู้ไปแก้ปัญหา และพัฒนาบุคลิกภาพของตนเองได้

* กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2

หน่วยที่ 1 มั่นใจในการเคลื่อนไหว

คำอธิบาย

สังเกตรูปแบบของการเคลื่อนไหวที่สวยงาม และไม่สวยงาม อภิปรายผลของการ เคลื่อนไหวที่มั่นใจและไม่มั่นใจ ฝึกปฏิบัติด้วยการใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย ทำจังหวะ และเคลื่อนไหวให้สัมพันธ์กับจังหวะ ร่วมวงเล่นเครื่องเคาะจังหวะ เล่นประกอบเพลงแสดงการเล่น พื้นเมือง วาดภาพระบายสี โดยเลียนแบบพฤติกรรม บอกความรู้สึกที่เกิดจากการแสดงอย่างมั่นใจ และไม่มั่นใจ และเลือกกิจกรรมที่แสดงได้อย่างมั่นใจไปใช้ในการเล่นอย่างเสรี

เพื่อให้รู้ความสัมพันธ์ระหว่างการเคลื่อนไหวร่างกายอย่างมั่นใจ กับความสอดคล้อง สวยงาม ผสมกลมกลืน ตระหนักในความจำเป็นที่จะต้องฝึกฝนให้เกิดความมั่นใจ สามารถนำกิจกรรมเคลื่อนไหวร่างกายไปใช้ในการเล่นเพื่อความเพลิดเพลิน

หน่วยที่ 2 ใฝ่รู้ใฝ่เรียน

คำอธิบาย

สังเกต เปรียบเทียบลักษณะธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัว

อภิปรายผลของการสังเกต เปรียบเทียบ ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัวเรา บอกผลของการสังเกตธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่นำไปสู่การเพิ่มพูนความเข้าใจ และการชื่นชมความงามตามธรรมชาติ แล้วนำผลจากการสังเกตที่ดีไปใช้ในการถ่ายทอดความรู้สึกประสบการณ์ต่าง ๆ ด้วยการบรรยายชมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เขียนภาพระบายสี ปั้นจากธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเคลื่อนไหวร่างกายโดยเลียนแบบธรรมชาติ

เพื่อให้เห็นคุณค่าของความสวยงามตามธรรมชาติ และคุณประโยชน์ของการสังเกตที่ดีต่อการเพิ่มพูนความเข้าใจ และความรู้สึกต่อธรรมชาติ มีความชื่นชมต่อการใฝ่รู้ใฝ่เรียน

หน่วยที่ 3 สนุกกับจินตนาการ

คำอธิบาย

สังเกตภาพ ฟังเพลง เคลื่อนไหวร่างกายตามแบบที่กำหนดให้

อภิปรายผลจากการสังเกตภาพ ฟังเพลง เคลื่อนไหวร่างกาย ผึกเขียนภาพระบายสี จากเรื่องราว นิทาน ออกแบบสร้างสรรค์จากเศษวัสดุ จัดกระบะทราย ฟังเพลงพระราชนิพนธ์ เพลงไทยเดิมง่าย ๆ เพลงไทยสากล เคลื่อนไหวร่างกาย ทำท่าทางประกอบเรื่องราวนิทานให้เข้ากับจังหวะเพลง

เพื่อให้สามารถคิดและแสดงความรู้สึกจากการรับรู้ความงาม ความไพเราะ สนุกสนาน เพลิดเพลินและสามารถเล่นร่วมกับผู้อื่นได้

หน่วยที่ 4 พัฒนาความสามารถของตนเอง

คำอธิบาย

ฝึกเคลื่อนไหวร่างกายด้วยการเดิน รืด กระโดด หมุนตัว กลับตัว ยืน ขว้าง ปา เหยียงให้เข้ากับจังหวะ ตามแบบที่กำหนดให้

อภิปรายผลของการเคลื่อนไหวที่ปฏิบัติได้และปฏิบัติไม่ได้ สำนวหาข้อบกพร่องโดยศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมแล้วฝึกปฏิบัติซ้ำ ๆ จนเกิดความมั่นใจ นำผลจากการศึกษาไปปรับปรุงกิจกรรมที่แสดงให้มีทักษะที่ดีขึ้น

เพื่อให้มีทักษะในการเคลื่อนไหวให้เข้ากับจังหวะได้อย่างถูกต้อง มีความพร้อมเพรียงในการแสดงและสนุกสนานเพลิดเพลิน เห็นคุณค่าของการฝึกฝนและแก้ไขข้อบกพร่องที่นำไปสู่การมีทักษะที่ดีขึ้น ชื่นชมในความสามารถของตนเอง มีนิสัยขยันหมั่นเพียร อดทนและมีระเบียบวินัย

หน่วยที่ 5 ครอบครัวดีมีสุข

คำอธิบาย

ศึกษารูปแบบของครอบครัวที่ดีจากเรื่องราวตัวอย่างในสังคม

อภิปรายถึงองค์ประกอบที่จำเป็นของครอบครัวที่ดีและผลดี ผลเสียของการมีครอบครัวที่ดีและไม่ดีที่มีต่อสมาชิกในครอบครัว ชุมชน และสังคม

ฝึกปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของตนในการเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว และบอกความรู้สึกจากการปฏิบัติ และไม่ปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของตน

เพื่อให้มีความชื่นชมต่อการมีครอบครัวที่ดีและเห็นความสำคัญของการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของตน มีความรับผิดชอบ ยืนยันแผนเพียร อดทน และเสียสละ

หน่วยที่ 6 โรงเรียนดีมีวินัย

คำอธิบาย

ศึกษารูปแบบของการปฏิบัติตามกฎ และระเบียบของห้องเรียนและโรงเรียน

อภิปรายผลดีผลเสียของการปฏิบัติและไม่ปฏิบัติตามกฎ และระเบียบของห้องเรียน และโรงเรียน

ฝึกปฏิบัติตามคำชี้นำของครู ตามแบบที่กำหนดให้ในการทำกิจกรรมร่วมกัน

อภิปรายผลของการปฏิบัติที่มีต่อตนเองและผู้อื่น บอกความรู้สึกของตนเองที่มีต่อการปฏิบัติและไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบ แล้วนำผลจากการอภิปรายไปวางเป็นข้อตกลงในการปฏิบัติร่วมกันปฏิบัติตามข้อตกลง และประเมินตนเองเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อตกลงของกลุ่ม พร้อมทั้งปรับปรุงแก้ไขข้อปฏิบัติให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นอยู่เสมอ

เพื่อให้เห็นคุณค่าในการปฏิบัติตามกฎและระเบียบของห้องเรียนและโรงเรียนมีความชื่นชมต่อโรงเรียนที่มีระเบียบวินัย มีลักษณะเกี่ยวกับวินัยในตนเอง รับผิดชอบ ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น เสียสละ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม ปรับปรุงตนเองอยู่เสมอ

กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย พลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4

เกมเบ็ดเตล็ดและเกมนำไปสู่กีฬา

คำอธิบาย

ฝึกเล่นเกมเบ็ดเตล็ด เช่น เกมจับหมู เกมสิ่งชิงบอล เกมตีบอลข้ามแดน เกมต่อแถว เกมนำไปสู่กีฬา เช่น การวิ่ง การกระโดด ฝึกวิธีการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา เท้ากับตา ตามแบบที่กำหนดไว้ อภิปรายผลของการปฏิบัติที่ปฏิบัติได้และปฏิบัติไม่ได้ สรรวจข้อบกพร่อง

ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ฝึกปฏิบัติซ้ำ ๆ จนเกิดความมั่นใจ นำผลจากการศึกษาไปปรับปรุงการเล่น ให้มีทักษะดีขึ้น

เพื่อให้ทักษะเบื้องต้นของการเล่นกีฬามีความคล่องแคล่วว่องไว เห็นคุณค่าของการฝึกฝน และการแก้ไขข้อบกพร่องเพื่อการนำไปสู่การมีทักษะที่ดีขึ้น มีทักษะประสาทสัมผัสที่ดี ขึ้นชมในความสามารถของตนเอง มีนิสัยขยันหมั่นเพียร มีความสนุกสนานเพลิดเพลิน

กิจกรรมเข้าจังหวะ

คำอธิบาย

ฝึกทำจังหวะตามเพลง ฝึกท่ากายบริหารให้เข้ากับจังหวะเพลง ตามรูปแบบที่กำหนดให้อภิปรายผลของการปฏิบัติที่ปฏิบัติได้ และปฏิบัติไม่ได้ สำรวจข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นซึ่งทำให้เกิดความไม่พร้อมเพรียง แก้ไขข้อบกพร่อง ฝึกปฏิบัติซ้ำ ๆ จนเกิดความมั่นใจ เกิดความพร้อมเพรียง ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม นำผลจากการศึกษาไปปรับปรุงให้มีรูปแบบที่แปลกใหม่และมีทักษะดีขึ้น เพื่อให้มีทักษะในการฝึกกิจกรรมเข้าจังหวะ มีความพร้อมเพรียงในการฝึก เห็นคุณค่าของการฝึกฝนและการแก้ไขข้อบกพร่องเพื่อนำไปสู่การมีทักษะที่ดีขึ้น ขึ้นชมในความสามารถของตนเอง มีนิสัยขยันหมั่นเพียร อดทน มีระเบียบวินัย

ยืดหยุ่นขั้นพื้นฐาน

คำอธิบาย

ฝึกเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐานด้วยการกลิ้งตัว ม้วนตัว กระโดด ห้อยโหน ใต้เชือก ปีนป่าย การทรงตัว ความอ่อนตัว ความคล่องตัว โดยใช้อุปกรณ์ที่เหมาะสมกับเพศ วัย ตามแบบที่กำหนดให้อย่างเป็นขั้นตอน อภิปรายผลของการฝึกที่ปฏิบัติได้ และปฏิบัติไม่ได้ สำรวจข้อบกพร่อง ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ฝึกปฏิบัติซ้ำ ๆ นำผลจากการศึกษาผลการปฏิบัติไปปรับปรุงการฝึก ให้มีทักษะดีขึ้น

เพื่อให้มีทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐานถูกต้องและปลอดภัย มีการตัดสินใจดี เห็นคุณค่าของการฝึกฝนและการแก้ไขข้อบกพร่อง เพื่อการนำไปสู่การมีทักษะที่ดีขึ้น ขึ้นชมในความสามารถของตนเอง มีนิสัยขยันหมั่นเพียร มีความสนุกสนานเพลิดเพลิน

กีฬา

คำอธิบาย

ให้เล่นกีฬากับประเภทคู่และประเภทลาน และเลือกเล่นกีฬาประเภทบุคคล และประเภททีม หมั่นดูแลตามความสนใจ อภิปรายซักถามวิธีการเล่น กฎ กติกา สรุปเป็นแนวปฏิบัติฝึกเล่นกีฬาให้เป็นไปตามกฎ กติกาของการเล่น ให้เล่นเป็นทีมเพื่อส่วนรวม ให้สังเกตปัญหาที่เกิดขึ้น

อภิปรายผลของการฝึกการเล่นกีฬาประเภทต่าง ๆ ที่ปฏิบัติได้และปฏิบัติไม่ได้ สำนวจข้อบกพร่อง ปัญหาในการเล่น ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม นำผลจากการศึกษาและข้อบกพร่องต่าง ๆ และผลจากการอภิปรายไปปรับปรุงการเล่นกีฬาให้ดีขึ้น

เพื่อให้มีทักษะในการเล่นกีฬาที่ตนเองสนใจ มีความสามัคคีในการเล่น มีความขยันหมั่นเพียร มีระเบียบวินัย เล่นร่วมกับผู้อื่นได้

กิจกรรมนันทนาการ

คำอธิบาย

ศึกษากิจกรรมต่าง ๆ ที่น่าสนใจซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อตนเองและครอบครัว อภิปรายสรุปวิธีการ และหลักการปฏิบัติกิจกรรมนั้น ๆ

ฝึกเข้าร่วมปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ที่สนใจและเป็นประโยชน์ต่อตนเองและครอบครัว อภิปรายผลที่ได้รับจากการทำกิจกรรมนั้น ๆ สรุปหลักการ และกำหนดแนวปฏิบัติ ฝึกปฏิบัติกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอ ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม นำผลจากการปฏิบัติและผลของการศึกษาไปปรับปรุงกิจกรรมให้ดีขึ้น

เพื่อให้เกิดความเพลิดเพลิน ผ่อนคลายอารมณ์ มีความรับผิดชอบต่อตนเองและครอบครัว

กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย พลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6

กิจกรรมเข้าจังหวะ

คำอธิบาย

ฝึกท่ากายบริหาร คอ ไหล่ แขน ลำตัว ขา ให้เข้ากับจังหวะดนตรี และฝึกการแปรขบวนให้เกิดความพร้อมเพรียง ตามรูปแบบที่กำหนดไว้ อภิปรายผลของการฝึก สำนวจข้อบกพร่อง แก้ปัญหาด้วยการฝึกซ้ำ ๆ จนเกิดความมั่นใจ เกิดความพร้อมเพรียง ศึกษาหาความรู้ นำผลจากการศึกษาไปปรับปรุงการฝึกให้มีทักษะดีขึ้น

เพื่อให้มีทักษะในการฝึกกิจกรรมเข้าจังหวะ มีความพร้อมเพรียงในการฝึกและแปรขบวน เห็นคุณค่าของการฝึกฝนและแก้ไขข้อบกพร่อง เพื่อทำให้เกิดการฝึกดีขึ้น ชื่นชมในความสามารถของตนเอง มีความขยันอดทนในการฝึก

ยืดหยุ่นขั้นพื้นฐาน

คำอธิบาย

สังเกตขั้นตอนการฝึกการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐานด้วยการกลิ้งตัว ม้วนตัว กระโดด ห้อย โหน ที่ยากขึ้น หกบก หกสามเส้า หกศีรษะตั้ง การทรงตัว ความอ่อนตัว ความคล่องตัวโดยใช้

อุปกรณ์ที่เหมาะสมกับเพศและวัย อภิปรายสรุปให้เห็นวิธีการฝึกที่จะทำให้เกิดความปลอดภัย กำหนด แนวทางเพื่อนำไปฝึกปฏิบัติ ฝึกปฏิบัติตามขั้นตอน อภิปรายผลของการฝึกที่ปฏิบัติ ได้ และปฏิบัติไม่ได้ สำรวจข้อบกพร่อง ความถูกต้อง และแก้ปัญหาด้วยการฝึกซ้ำ ๆ จนถูกต้องและปลอดภัย เกิดความมั่นใจ ศึกษาหาความรู้ นำผลจากการศึกษาไปปรับปรุงการฝึก ให้มีทักษะดีขึ้น

เพื่อให้มีความสามารถในการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐานได้อย่างมีขั้นตอน ปลอดภัยมีความอดทน มีการตัดสินใจและการทรงตัวดี

กีฬา

คำอธิบาย

ให้เล่นกีฬาระดับประถม และประเภทสูง และเลือกเล่นกีฬาประเภทบุคคล และประเภทหมู่คณะตามความสนใจ อภิปรายซักถามวิธีการเล่น กฎ กติกาในการเล่น ฝึกเล่นกีฬาโดยใช้ประสบการณ์ของตนเอง ฝึกเรียนรู้กฎ กติกาจากการเล่น อภิปรายผลของการฝึกปฏิบัติ ปัญหาในการฝึก วิธีแก้ปัญหา กำหนดเป็นแนวปฏิบัติ ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ฝึกเล่นกีฬาอย่างสม่ำเสมอ นำผลจากการเรียนรู้ไปปรับปรุงการเล่นกีฬาให้ถูกต้อง และมีทักษะดีขึ้น

เพื่อให้มีทักษะในการเล่นกีฬาที่ตนเองสนใจ มีความสามัคคีในการเล่นร่วมกับผู้อื่นได้สนุกสนานเพลิดเพลิน มีความขยันหมั่นเพียร มีระเบียบวินัย

กิจกรรมทดสอบสมรรถภาพทางกาย

คำอธิบาย

ฝึกสังเกตวิธีทดสอบสมรรถภาพทางกายเบื้องต้น อภิปรายผลจากการสังเกตว่าตนเองมีสมรรถภาพระดับใด บกพร่องในเรื่องใด สรุปแนวทางและกำหนดวิธีการปฏิบัติตน ฝึกปฏิบัติกิจกรรมสร้างเสริมและพัฒนาสมรรถภาพทางกายในส่วนที่บกพร่อง อภิปรายผลของการปฏิบัติว่าสามารถปฏิบัติได้ และปฏิบัติไม่ได้ สำรวจข้อบกพร่อง ฝึกปฏิบัติซ้ำ ๆ จนเกิดความมั่นใจ และเพิ่มพูนสมรรถภาพ ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม นำผลจากการศึกษาปรับปรุงสมรรถภาพให้ดีขึ้น เพื่อให้มีร่างกายแข็งแรง อดทน มีสมรรถภาพทางกายดี มีความขยันหมั่นเพียรในการฝึก เห็นคุณค่าของ

การฝึกฝนและแก้ไขข้อบกพร่องเพื่อนำไปสู่การมีสมรรถภาพที่ดีขึ้น

กิจกรรมแบบผลิตภัณฑ์ยากขึ้น

คำอธิบาย

สังเกตวิธีการฝึกเลี้ยงลูกบอลอ้อมสิ่งกีดขวาง วิ่งผลัดทางตรง วิ่งหลบหลีก วิ่งข้ามเครื่อง

และแนวปฏิบัติ ฝึกปฏิบัติ อภิปรายผลของการปฏิบัติได้ และไม่ได้ สำรวจหาข้อบกพร่อง ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ฝึกปฏิบัติซ้ำ ๆ จนเกิดความคล่องแคล่วว่องไว นำผลจากการศึกษา ผลปฏิบัติ ไปปรับปรุงการเล่นแบบผลัดให้มีทักษะดีขึ้น

เพื่อให้มีทักษะประสาทสัมผัส คัดค้านะเนเป็น คัดค้านใจได้ดี มีความเชื่อมั่นในตนเอง

กิจกรรมนันทนาการ

คำอธิบาย

ศึกษากิจกรรมต่าง ๆ ที่น่าสนใจซึ่งเป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม อภิปรายสรุปวิธีการ และแนวทางในการเลือกกิจกรรม

ฝึกเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่สนใจ อภิปรายผลที่ได้จากการทำกิจกรรมนั้น ๆ สรุปหลักการฝึกปฏิบัติกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอ ศึกษาหาความรู้ นำผลจากการปฏิบัติและการศึกษาหาความรู้ มาปรับปรุงกิจกรรมที่ปฏิบัติให้ดียิ่งขึ้น

เพื่อให้เกิดความเพลิดเพลินผ่อนคลายอารมณ์ มีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม ✨
(กรมวิชาการ. 2524 : 58 - 86)

3. องค์ประกอบของการนำหลักสูตรไปใช้

องค์ประกอบของการนำหลักสูตรไปใช้ให้มีประสิทธิภาพนั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง เช่น การแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน การใช้วิธีสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร การจัดปัจจัย สถานการณ์ต่าง ๆ เป็นต้น การแปลงหลักสูตรไปสู่การสอนโดยครูผู้สอนนั้น มีส่วนเกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตรโดยตรง เพราะครูผู้สอนคือผู้ที่ต้องใช้หลักสูตรได้บรรลุ ตามวัตถุประสงค์ได้มากที่สุด บทบาทของครูผู้สอนกับการนำหลักสูตรไปใช้ (สำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2534 : 125) ได้เสนอแนะไว้ว่า ครูผู้สอนที่นำหลักสูตรไปใช้มีหน้าที่หลักคือ การสอนซึ่งต้องใช้หลักสูตรประกอบการเตรียมการสอน การทำแผนการสอน หรือการกำหนดการสอนเพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ โดยกระบวนการพอสรุปได้ดังนี้

1. ครูควรศึกษานักเรียนให้รู้ถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
2. ทำความเข้าใจกับจุดหมาย หลักการและโครงสร้างของหลักสูตร และเป็นผู้เข้าใจ

แผนการสอน กำหนดการสอนและกระบวนการเรียนการสอน

3. ศึกษาแผนการสอน คู่มือครูให้เข้าใจแจ่มแจ้งก่อนทำการสอน
4. เตรียมสื่อการสอนที่จะใช้ในการสอนแต่ละครั้งก่อนสอน
5. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้เหมาะสมกับนักเรียน
6. ใช้เครื่องมือการประเมินผลที่ถูกต้องตามลักษณะกิจกรรมการเรียน
7. รู้จักปรับวิธีสอนให้เหมาะสมกับสภาพของท้องถิ่น โรงเรียนและนักเรียน

องค์ประกอบของการนำหลักสูตรไปใช้อีกประการหนึ่งคือ การใช้วิธีสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร ในเรื่องนี้ วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2536 : 189) กล่าวว่า วิธีสอนของครูเป็นส่วนหนึ่งของการนำหลักสูตรไปใช้ ถ้าไม่มีการสอนก็ไม่สามารถจะประเมินผลได้ว่าหลักสูตรเกิดสัมฤทธิ์ผลหรือไม่อย่างไร หรือหลักสูตรเกิดสัมฤทธิ์ผลตามนโยบายของการจัดการศึกษาของประเทศหรือไม่ ดังนั้น การเตรียมการสอน การเอาใจใส่ต่อการสอน การสอนให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและโรงเรียน การเลือกใช้วิธีการสอนให้เหมาะสมกับหลักสูตร ฯลฯ เหล่านี้คือสิ่งกำหนดความสามารถของการใช้หลักสูตรของโรงเรียนทั้งสิ้น การเลือกใช้วิธีสอนแต่ละแบบขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของการสอนแต่ละครั้ง แต่ละเรื่องและต้องสอดคล้องกับการสอน แบบของหลักสูตร ทฤษฎีการเรียนรู้ ปรัชญาการศึกษา รวมทั้งความสามารถของครูด้วย ฉะนั้น วิธีสอนที่จะนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมาย จึงควรเป็นวิธีสอนที่เหมาะสมสอดคล้องตามสภาพการณ์ หรือตามจุดมุ่งหมายแต่ละข้อได้ ก็ต้องใช้วิธีสอนที่เหมาะสมเท่านั้น การใช้วิธีสอนเพียงแบบเดียวหรือแบบใดแบบหนึ่ง ตลอดไป ย่อมก่อให้เกิดปัญหาต่อการเรียนการสอน ฉะนั้นถ้าครูไม่สามารถใช้วิธีสอนได้เหมาะสมแล้วจะมีผลกระทบต่อประสิทธิภาพของหลักสูตร

นอกจากองค์ประกอบของการนำหลักสูตรไปใช้ที่ได้เสนอไปแล้วในข้างต้นนั้น ยังมีปัจจัยที่เป็นส่วนประกอบที่ช่วยสนับสนุนให้การใช้หลักสูตรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งได้แก่ ผู้บริหาร โรงเรียน ศึกษานิเทศก์ กรรมการบริหารกลุ่มโรงเรียน ศึกษานิเทศก์อำเภอ ผู้ปกครอง ประชาชนและสื่อมวลชน เป็นต้น (สำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2534 : 126)

นอกจากนี้ยังมีส่วนของงบประมาณและวัสดุอุปกรณ์เข้ามาเกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตรด้วย เพราะงบประมาณเป็นปัจจัยสำคัญในการดำเนินงานอยู่ไม่น้อย

4. วัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอนพลศึกษา

การเรียนพลศึกษานั้นเป็นการเรียนกิจกรรมทางกายโดยปฏิบัติ ส่วนประกอบที่สำคัญที่ต้องมีส่วนประกอบนอกจากครู นักเรียน แล้วยังต้องรวมถึง วัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวกในการสอนพลศึกษา ซึ่งต้องพิจารณาถึงความเหมาะสมกับกิจกรรมแต่ละประเภทนี้ ความสำคัญของวัสดุและอุปกรณ์การสอนพลศึกษานี้ จรรยา แก่นวงษ์คำ (2517 : 59) ได้กล่าวถึงเรื่องวัสดุหรืออุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการสอนพลศึกษาว่า จะต้องเหมาะสมกับวัยและความเจริญเติบโตของเด็ก อุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการสอนจะต้องเลือกให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน เป็นต้น

การจัดหาวัสดุ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในกิจกรรมพลศึกษานั้น นอกจากจะอาศัยความรับผิดชอบจากครูผู้สอนและนักเรียนแล้ว ยังต้องเปิดโอกาสให้ชุมชนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมนี้ด้วย เพราะโรงเรียนเป็นหน่วยงานที่ตั้งขึ้นเพื่อบริการในชุมชน ดังนั้นชุมชนต้องมีส่วนในการวางแผนงานต่าง ๆ ตลอดจนจัดหา การทะนุบำรุง รวมถึงการได้ประโยชน์ร่วมกันในชุมชนด้วย เรื่องนี้ วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2529 : 203) ได้เสนอแนวทางว่า ชุมชนทุกชุมชนจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีส่วนที่และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษา เล่นกีฬา และกิจกรรม

นันทนาการ โรงเรียนควรจัดสิ่งเหล่านี้ให้สัมพันธ์กับความต้องการของชุมชน ประเภท ขนาด และที่ตั้งของสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกจะต้องสัมพันธ์กับชุมชนโดยส่วนรวม ควรมีการวางแผนจัดสิ่งอำนวยความสะดวกให้สอดคล้องกับลักษณะทางสังคม และลักษณะทางเศรษฐกิจของชุมชน ควรมีการวางแผนจัดสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยพิจารณาถึงการใช้อย่างเต็มที่ กับการใช้เป็นแหล่งช่วยเสริมสร้างสมรรถภาพ โปรแกรมการวางแผนควรสอดคล้องกับความสนใจและความต้องการของประชาชนทุกคน กำหนดกฎระเบียบเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกไว้เพื่อความสะดวกและปลอดภัย และมีการร่วมมือกันในการวางแผนอย่างใกล้ชิดระหว่างองค์กรและหน่วยงานต่าง ๆ ในชุมชนเกี่ยวกับการออกแบบอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกให้เหมาะสมสำหรับกิจกรรมพลศึกษา การเล่นกีฬาและนันทนาการ

5. ความรู้เกี่ยวกับชาวเขา

ชาวเขาคือชนกลุ่มน้อยหรือชนต่างวัฒนธรรม ซึ่งเป็นพลเมืองอีกส่วนหนึ่งของประเทศไทย ปัจจุบันมีชาวเขาทั้งหมดประมาณ 579,239 คน 3,553 หมู่บ้าน โดยอาศัยอยู่ในจังหวัดบริเวณชายแดนไทย-พม่า และไทย-ลาว รวม 20 จังหวัด ชาวเขาในประเทศไทยมีทั้งหมด 11 เผ่าพันธุ์ ในจำนวนนี้หลายเผ่าพันธุ์ สันนิษฐานว่าเป็นชนพื้นเมืองเดิมบนผืนแผ่นดินไทยนี้มาก่อนคนไทยจะมาอยู่ที่นี่ และอีกหลายเผ่าพันธุ์เพิ่งอพยพเข้ามาในประเทศไทย เมื่อประมาณ 100 ปีเศษนี้เอง ดังนั้นจึงอาจจะจัดกลุ่มชาวเขาในประเทศไทยเป็น 2 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ

1. กลุ่มชนชาติที่อพยพเข้ามาจากทิศตะวันออกเฉียงใต้ของประเทศ ชนกลุ่มนี้จัดอยู่ในกลุ่มชาติพันธุ์ ออสโต - เอเชียติก (AUSTO - ASIATIC) ได้แก่ ละว้า ขมุ ถิ่น และมลาบรี (เผ่าตองเหลือง) ชนกลุ่มนี้สันนิษฐานว่า อพยพบนพื้นแผ่นดินไทยก่อนคนไทย คือประมาณ 2,000 ปี ล่วงมาแล้วถือเป็นชนพื้นเมืองเดิม

2. กลุ่มชนชาติที่อพยพจากเหนือลงสู่ใต้ ชนกลุ่มนี้จัดอยู่ในชาติพันธุ์จีน-ทิเบต (Sino - Tibetan) เป็นชาติพันธุ์เดิมที่อาศัยอยู่ในบริเวณทิเบตและจีนตอนใต้ เพิ่งอพยพเข้ามาในประเทศไทย ประมาณ 100 ปีเศษมานี้ กลุ่มชนชาติจีน - ทิเบต แบ่งได้เป็น 2 กลุ่มใหญ่ ๆ

2.1 กลุ่มชาติจีนเดิม ได้แก่ เผ่ามั่ว เย้า และจีนฮ้อ

2.2 กลุ่มชนชาติทิเบต-พม่า กลุ่มชนชาตินี้สืบเชื้อสายมาจากพวกโลโล-โนสุ (Lolo - Nosu) ซึ่งได้รับอิทธิพลทางเชื้อชาติและเผ่าพันธุ์มาจากชนชาติทิเบต ได้แก่ เผ่ามูเซอ ลีซอ อีเก้อ กะเหรี่ยง ปะหล่อง และไทยใหญ่

เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยได้สรุปลักษณะของชาวเขาในจังหวัดน่าน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยในครั้งนี้ ซึ่งประกอบด้วย มั่ว(ม้ง) เย้า ถิ่น ขมุ เผ่าตองเหลือง

1. มั่ว (ม้ง) อาศัยอยู่ในหลายจังหวัดของประเทศจีน เวียดนามเหนือและลาว แต่สำหรับใน 11 จังหวัดของประเทศไทย คือ เชียงใหม่ เชียงราย น่าน แพร่ ตาก ลำปาง พะเยา สุโขทัย เพชรบูรณ์ กำแพงเพชร และแม่ฮ่องสอน มั่วในประเทศไทยแบ่งได้ 3 กลุ่ม คือ

1.1 แมวนำเงิน หรือแมวสาย

1.2 แมวขาว

1.3 แมวกวมป่า ซึ่งอพยพเข้ามาในประเทศไทยเมื่อไม่นานนี้ ส่วนใหญ่อยู่ใน

ศูนย์อพยพ

ลักษณะทางสังคม - เศรษฐกิจ - ความเชื่อ หมู่บ้านแมวโดยเฉลี่ยจะมี

ประมาณ 35 หลังคาเรือน ปลูกบ้านคร่อมดิน มีทั้งครอบครัวเดี่ยวและครอบครัวขยาย สมาชิกในครอบครัวมีตั้งแต่ 2 - 3 คน หัวหน้าหมู่บ้านได้รับเลือกมาจากผู้อาวุโสในวงศ์ตระกูล ที่ใหญ่ที่สุดของหมู่บ้าน เป็นผู้ตัดสินปัญหาต่าง ๆ และเป็นผู้นำของหมู่บ้าน

แมวทำเกษตรแบบไร่เลื่อนลอย ปลูกฝิ่นเป็นพืชเศรษฐกิจ นอกจากนั้นยังมีการปลูกข้าว ข้าวโพด ข้างฟาง ถั่ว ปัจจุบันมีการปลูกพืชที่ทางราชการส่งเสริมให้ปลูกแทนฝิ่นเช่นกาแฟ ท้อ

แมวมีความเชื่อว่า “ผีฟ้า” เป็นผู้สร้างโลกและสรรพสิ่งทั้งหลายทั้งมวลผีหมู่บ้าน

และผีเรือน เป็นผีซึ่งคุ้มครองสมาชิกในหมู่บ้านให้ร่มเย็นเป็นสุข มีการเคารพนับถือผีบรรพบุรุษ แมวมีความเชื่อว่า ผีป่า ผีดอย เป็นผีที่น่าความเจ็บป่วยเดือดร้อนมาสู่สมาชิกในหมู่บ้าน จึงต้องระมัดระวังไม่ให้ผีเหล่านี้เกิดความไม่พอใจ

2. เย้า เรียกตัวเองว่า “เมียน” แปลว่า มนุษย์ จีน เรียกว่า เย้า แปลว่า สุนัขหรือป่าเถื่อน เย้าส่วนใหญ่อยู่ในประเทศจีนตอนใต้ โดยเฉพาะในมณฑลกว่างสี ต่อมาได้อพยพลงสู่มณฑลยูนนาน ตังเกี๋ย เวียดนามเหนือ ลาว ไทย เข้าในประเทศไทยส่วนใหญ่อพยพมาจากจังหวัดน้ำตก ในประเทศลาว และเข้ามาตั้งบ้านเรือนอยู่หนาแน่นทางตะวันออกเฉียงใต้ของจังหวัดเชียงราย และมีการกระจายในจังหวัดน่าน ลำปาง และเชียงใหม่ เข้าในประเทศไทยไม่มีกลุ่มย่อย มีเพียงกลุ่มเดียวคือฮุงเย้า หมายถึง พวกที่พันศีรษะด้วยผ้าแดง

ลักษณะทางสังคม - เศรษฐกิจ - ความเชื่อ ระบบครอบครัวของเย้ามีทั้งครอบครัวเดี่ยวและครอบครัวขยาย โดยจะขยายครอบครัวทางด้านฝ่ายชาย คือเมื่อบุตรชายแต่งงานจะนำภรรยาเข้ามาอยู่ในบ้านพ่อแม่ของตน การปกครองจะมีหัวหน้าหมู่บ้านซึ่งได้รับเลือกมาจากหัวหน้าของแซ่ตระกูลใหญ่ในหมู่บ้าน และมีสมาชิกในตระกูลมากเป็นผู้มีอำนาจในการตัดสินกรณีพิพาทต่าง ๆ มีผู้นำทางศาสนา คือ หมอผี ซึ่งบางครั้งอาจเป็นคนเดียวกับหัวหน้าหมู่บ้าน ซึ่งจะต้องมีความรู้ทางพิธีกรรมต่าง ๆ และต้องอ่านและเขียนภาษาจีนได้ด้วย นับเป็นผู้มีอิทธิพลมากคนหนึ่งหมู่บ้าน และได้รับความเคารพนับถือมากเย้าทำการเกษตรแบบไร่เลื่อนลอย พืชที่ปลูก คือ ฝิ่น ข้าว ข้าวโพด ผลผลิตที่ได้นอกจากจะบริโภคแล้วยังส่งไปขายคนพื้นราบด้วย ดังนั้น เย้าจึงมีฐานะทางเศรษฐกิจค่อนข้างดีกว่าชาวเขาเผ่าอื่น ๆ เย้าเลี้ยงม้า ลา ล่อ ไว่เป็นพาหนะ เลี้ยงหมู ไก่ ไว่เพื่อใช้ในพิธีกรรม

เข้ามีความเชื่อว่า สรรพสิ่งทั้งหลายบนโลก พระเจ้าเป็นผู้สร้างและเชื่อว่าทุกหนทุกแห่ง มีผีซึ่งมีทั้งผีดีและผีร้าย ผีที่สำคัญสูงสุด มี 18 คน เรียกว่าผีใหญ่ มีอำนาจลดหลั่นลงมาในจำนวน 18 คน นี้มีอำนาจสูงสุดมี 3 คน เรียกว่า ฟามซัง หรือสามดาว นอกจากนี้ยังมีผีบรรพบุรุษในยาม ที่อัญเชิญมาในพิธีกรรมต่าง ๆ

3. ถิ่น จัดอยู่ในสาขามอญ - เขมร ซึ่งอยู่ในกลุ่มภาษาออสโตร - เอเชียติก มี 2 กลุ่มย่อย คือ ถิ่นมัลและถิ่นไพร ถิ่นทั้ง 2 กลุ่มนี้มีความแตกต่างกันในภาษาพูดและขนบธรรมเนียม ส่วนเรื่องการตั้งถิ่นฐานและการแต่งกายเหมือน ๆ กัน ถิ่นอพยพเข้ามาในประเทศไทยเมื่อ 60-80 ปี มาแล้ว โดยอพยพมาจากประเทศลาว เข้าสู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของจังหวัดน่าน ในเขต อำเภอเชียงกลาง อำเภอปัว อำเภอทุ่งช้าง โดยเฉพาะที่อำเภอปัวมีมากที่สุด ถิ่นในประเทศลาว อาศัยอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของแขวงไชยบุรี

ลักษณะทางสังคม - เศรษฐกิจ - ความเชื่อ ระบบครอบครัวของถิ่น มีทั้งครอบครัวเดี่ยวและครอบครัวขยายที่เกิดจากลูกสาวแต่งงานแล้วนำสามีเข้ามาอยู่ในบ้านด้วยพี่สาวคนโต สามารถแยกบ้านได้ แต่ลูกสาวคนเล็กต้องอาศัยอยู่กับพ่อแม่ตลอดไป ถิ่น นิยมมีลูกสาว เพราะทำให้มีแรงงานเพิ่ม ถิ่นนับถือผีบรรพบุรุษฝ่ายหญิง ในหมู่บ้านหนึ่ง ๆ จะมีเพียงนามสกุลเดียวเท่านั้น ความเป็นเครือญาติจะดูได้จากการนับถือผี

ระบบการปกครอง มีเพียงหัวหน้าหมู่บ้านเป็นผู้ปกครองสูงสุดและมีเจ้าฮิด หมอผี คณะผู้อาวุโส เป็นคณะกรรมการหมู่บ้าน โดยมีกฎ ระเบียบ ประเพณี ขนบธรรมเนียมของหมู่บ้าน ที่ปฏิบัติสืบต่อกันมา เรียกว่า ริดหรือฮิด เป็นกฎหมายของหมู่บ้าน

เศรษฐกิจของถิ่นเป็นการผลิตเพื่อการยังชีพไปวันหนึ่งๆ การเพาะปลูกเป็นอาชีพสำคัญ โดยเฉพาะข้าวไร่ รายได้ที่เป็นเงินสดจะได้รับการล้าสัตว์ ขายสัตว์เลี้ยง รับจ้างและหาของป่าขาย

ถิ่นนับถือผีบรรพบุรุษ ผีบ้าน ผีประจำหมู่บ้าน ฯลฯ และเชื่อว่าปรากฏการณ์ต่างๆ เกิดจากการกระทำของผีทั้งดีและผีร้าย ปีหนึ่งมีการเลี้ยงผี เช่น ผีในโอกาสต่าง ๆ เป็นประจำ ปัจจุบันเริ่มมานับถือพุทธศาสนากันบ้างแล้ว

4. ขมุ เรียกตัวเองว่า “ขมุ” (อ่านว่า ขะ - มุ) มีความหมายในภาษาไทยว่า “คน” ขมุแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ ขมุพลาญหรือขมุฮ้อ และขมุลื้อ ขมุในประเทศไทยมีหนาแน่นในจังหวัดน่าน และมีกระจายใน จังหวัดเชียงราย ลำปาง อุทัยธานี และเชียงใหม่ ส่วนในประเทศลาวมีอยู่ทางตอนเหนือโดยเฉพาะหลวงพระบาง เชียงขวาง ไชยบุรี น้ำทา และพงสาลี

ลักษณะทางสังคม-เศรษฐกิจ - ความเชื่อ เศรษฐกิจของขมุเป็นเศรษฐกิจแบบยังชีพ มีการทำไร่แบบหมุนเวียน ปลูกข้าวสำหรับบริโภค ปลูกข้าวโพดสำหรับเลี้ยงสัตว์และมีการปลูกฝักสวนครัวซึ่งเป็นจำพวกเครื่องเทศ เช่น พริก กระเทียม ตะไคร้ ข่า ขมิ้น เป็นต้น นอกจากนี้ขมุ ยังมีความชำนาญในเรื่องการทำไม้โดยเฉพาะการเลื่อยไม้

ขมูมีความเชื่อในเรื่องผีและอำนาจเหนือธรรมชาติ (กฤตยคุณ) ผีในความเชื่อของขมูเป็นอำนาจเหนือธรรมชาติที่มนุษย์ควบคุมไม่ได้ อาจให้คุณและโทษ มนุษย์ต้องปฏิบัติต่อผีในลักษณะที่ยอมรับความเหนือกว่าด้วยความเคารพบูชา ส่วนระบบความเชื่อในเรื่องกฤตยคุณเป็นอำนาจเหนือธรรมชาติที่มนุษย์ควบคุมไม่ได้และสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ ได้แก่ เวทย์มนต์ คาถาต่าง ๆ ขมูเชื่อว่าบุคคลที่ได้เรียนรู้เวทย์มนต์คาถาต่าง ๆ ตามประเพณี สามารถจะควบคุมปรากฏการณ์บางอย่างได้ เช่น รักษาอาการถูกงูกัด ช่วยให้เกิดลูกบุตรง่ายและระงับความรุนแรงของลมพายุหรือน้ำท่วมได้

5. ผีตองเหลือง หรือมลาบรี (Mlabri) นับเป็นชาวป่าเผ่าสุดท้ายเผ่าเดียวที่ยังหลงเหลืออยู่ในเขตภาคเหนือของไทย เพียง 2 จังหวัดเท่านั้น คือ จังหวัดแพร่ และจังหวัดน่าน ที่จังหวัดน่าน “ผีตองเหลือง” ได้อาศัยอยู่ในป่าแกวอำเภอยางตลาดและอำเภอบ้านหลวงรวมประมาณ 100 กว่าคน เท่านั้น คำว่า “ผีตองเหลือง” ซึ่งเป็นชื่อเรียกคนป่ากลุ่มนี้มีที่มาจากพฤติกรรมของชนกลุ่มนี้ที่จะมีชีวิตอยู่ไปวันๆหนึ่งโดยการเร่ร่อนเสาะหาแหล่งอาหารด้วยการล่าสัตว์ และขุดหัวมันป่า โดยจะสร้างเพิงที่พักอาศัยระหว่างหาอาหารแต่ละแห่ง เพิงที่สร้างจะมุงด้วยใบตอง เมื่อแหล่งที่อยู่อาศัยมีอาหารไม่เพียงพอก็จะเคลื่อนย้ายถิ่นฐานไปที่อื่น ซึ่งประจวบเหมาะๆกับใบตองที่มุงเพิงที่พักเปลี่ยนเป็นสีเหลือง อีกประการหนึ่งเนื่องจากชนกลุ่มนี้อาศัยอยู่แต่ในป่า เมื่อพบคนแปลกหน้าจึงไม่ไว้วางใจมักจะหลบหนีไปทันที จึงทำให้ชาวบ้านขนานนามชนป่าเผ่านี้ว่า “ผีตองเหลือง”

ในจังหวัดน่าน “ผีตองเหลือง” ส่วนใหญ่ได้อาศัยอยู่ในป่าบริเวณ บ้านฝี่เหนือ ตำบลบ้านฝี่ อำเภอบ้านหลวง ซึ่งมีเหลืออยู่ จำนวน 13 ครอบครัว รวม 47 คน เป็นชาย 23 คน หญิง 24 คน ในจำนวนทั้งหมดเป็นเด็กถึง 21 คน

“ผีตองเหลือง” มีชีวิตความเป็นอยู่ที่เรียบง่ายการดำรงชีวิตเป็นแบบโบราณสร้างเพิงที่พักแบบง่ายๆ โกล่สาขาร หาอาหารรับประทานไปวัน ๆ เท่านั้น อาหารหลักคือ หัวมันป่า และสัตว์น้ำอื่นๆ เช่น หอย ปู ปลา โดยใช้กระบองไม้ไม่เป็นภาชนะในการหุงหาอาหาร และทำให้สุกโดยใช้ไฟเผา การก่อไฟใช้วิธีแบบโบราณ คือ การใช้เหล็กเสียดสีให้เกิดประกายไฟ

อาหารโปรดที่ผีตองเหลืองชอบมากคือ เนื้อหมู โดยเฉพาะน้ำมันหมูจะชอบเป็นพิเศษ เครื่องแต่งกายของผีตองเหลือง ที่เป็นชายยังคงใช้ผ้าเดี๋ยวมใส่เป็นเครื่องห่อหุ้มร่างกายผืนเดียว บางรายอาจใช้เปลือกไม้สวมคุมทับ แต่อีกหลายรายก็ยังใช้เปลือกไม้ห่อหุ้ม

ความสามารถพิเศษของผีตองเหลือง อีกประการหนึ่ง คือ ปีนต้นไม้สูงๆ ได้อย่างแคล่วคล่องว่องไวมาก ทั้งนี้เพราะชีวิตประจำวันต้องปีนต้นไม้เพื่อหารังผึ้งและสัตว์ป่าที่อยู่บนต้นไม้สูงประจำ จึงมีความเชี่ยวชาญเป็นอย่างยิ่ง

6. การศึกษาในโรงเรียนชาวเขา

การจัดการศึกษาสำหรับชาวเขานี้ กระทรวงศึกษาธิการได้ดำเนินการจัดการศึกษาให้แก่ชาวเขามานานแล้ว คือ ตั้งแต่ พ.ศ.2500 เป็นต้นมา

ปัจจุบันมีหน่วยงานระดับกรมหลายหน่วยงานเข้าไปจัดการศึกษาแก่ชาวเขาในลักษณะที่แตกต่างกันไปตามบทบาทและหน้าที่ เช่น สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กรมการศึกษานอกโรงเรียน กรมสามัญศึกษา กรมการศาสนา เป็นต้น

นอกจากหน่วยงานของกระทรวงศึกษาธิการแล้ว ยังมีหน่วยงาน กระทรวง กรม และองค์การพัฒนาเอกชนอื่น ๆ ไปดำเนินการจัดการศึกษาแก่ชาวเขาในลักษณะเฉพาะกิจด้วย เช่น กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน กรมประชาสัมพันธ์ กรมป่าไม้ และหมอสอนศาสนา เป็นต้น

แม้จะมีหน่วยงานต่าง ๆ เข้าไปจัดการศึกษาแก่ชาวเขา หรือชุมชนบนพื้นที่สูงหลายหน่วยงานแล้วก็ตาม การจัดการศึกษาให้แก่ชาวเขาในระยะเวลาที่ผ่านมาก็ยังประสบปัญหาต่าง ๆ มากมาย เช่น การขาดการประสานงาน ปัญหาความเป็นเอกภาพในการดำเนินงาน ปัญหาเรื่องสัญญาสิทธิหรือทะเบียนบ้าน ปัญหาความปลอดภัยในชีวิตของผู้ปฏิบัติงาน ความทุรกันดาร ปัญหาเรื่องหลักสูตรในการจัดการเรียนการสอน ปัญหาความลำบากในเรื่องพื้นที่ การคมนาคมติดต่อสื่อสาร ปัญหางบประมาณ สวัสดิการ และบุคลากร เป็นต้น ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนเป็นสาเหตุทำให้การจัดการศึกษานบนพื้นที่สูงให้แก่ชาวเขาไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ทั้งเชิงปริมาณ และ คุณภาพ ดังนี้

1. ปัญหาเชิงปริมาณ

จากการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติปี พ.ศ. 2528 - 2531 พบว่าการจัดการศึกษานบนพื้นที่สูงสามารถดำเนินการได้ ร้อยละ 23.8 ของประชากรวัยเรียนชาวเขาเท่านั้น แม้ว่าหน่วยงานต่าง ๆ ที่รับผิดชอบจะได้ดำเนินการไปตามบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบแล้วก็ตาม แต่ก็ยังมีประชากรวัยเรียนอีกร้อยละ 73.9 ที่ไม่ได้รับการศึกษา

2. ปัญหาเชิงคุณภาพ

แม้ว่าประชากรวัยเรียนบนพื้นที่สูงร้อยละ 23.8 จะได้รับการศึกษาทั้งในและนอกระบบโรงเรียนก็ตาม แต่พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชาวเขาหรือพื้นที่สูงต่ำกว่าผลสัมฤทธิ์ของอำเภอและจังหวัด ทั้งนี้เพราะ ความแตกต่างทางวัฒนธรรมและการจัดประสบการณ์การเรียนการสอนบนพื้นที่สูงมีความแตกต่างจากพื้นที่ราบมาก (ศูนย์ประสานงานพัฒนาการศึกษานบนพื้นที่สูงระดับภาค. 2534 : 2 - 55)

ปัจจุบันการดำเนินการจัดการศึกษานบนพื้นที่สูงของแต่ละกรมในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการมีอยู่ด้วยกันหลายรูปแบบ โดยที่แต่ละกรมได้กำหนดหลักสูตร สื่อ และกิจกรรมที่เหมาะสมกับสภาพชุมชน ซึ่งรูปแบบต่าง ๆ ที่ศูนย์ประสานงานพัฒนาการศึกษานบนพื้นที่สูงระดับภาค (2534 : 48 - 49) ได้เสนอไว้มีดังนี้

รูปแบบการจัดการศึกษาบนพื้นที่สูง มี 2 รูปแบบ คือ

1. รูปแบบการจัดการศึกษาในระบบโรงเรียน ได้แก่
 - 1.1 โรงเรียนปกติ
 - 1.2 โรงเรียนสาขา
 - 1.3 โรงเรียนเคลื่อนที่
 - 1.4 โรงเรียนปกติ (จัดหอพักสำหรับนักเรียนห่างไกล)
 - 1.5 โรงเรียนประถมศึกษาแบบพึ่งตนเอง
 - 1.6 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์
 - 1.7 โรงเรียนครูหลังม้า
2. รูปแบบการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน ได้แก่
 - 2.1 ศูนย์การศึกษาเพื่อชุมชนในเขตภูเขา
 - 2.2 การศึกษาเบ็ดเสร็จชาวเขา (250 ชั่วโมง)
 - 2.3 การศึกษาทางไกล (ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย)
 - 2.4 การศึกษาวิชาชีพ (ระยะสั้น)
 - 2.5 โครงการรณรงค์เพื่อการรู้หนังสือแห่งชาติชาวเขา
 - 2.6 ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต (ชาวเขา)
 - 2.7 รูปแบบผสมผสาน (หลายรูปแบบร่วมกัน)
 - 2.8 อาสาสมัครชาวบ้าน

อย่างไรก็ดี การที่จะใช้รูปแบบใดจัดการศึกษาให้กับพื้นที่สูงนั้น มีหลักเกณฑ์ที่สำคัญ 2 ประการ คือ

1. การยึดพื้นที่เป้าหมายของการพัฒนาตามเป้าหมายแผนแม่บท เพื่อการพัฒนาชุมชน สิ่งแวดล้อมและการควบคุมพืชเสพติดบนพื้นที่สูง ซึ่งคณะรัฐมนตรีมีมติให้ความเห็นชอบ เมื่อวันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2532 เป็นเกณฑ์ซึ่งพื้นที่เป้าหมายจำแนกตามลักษณะชุมชนดังนี้

กลุ่มที่ 1 ชุมชนที่มีการจัดตั้งหมู่บ้านและที่ทำกินอย่างถูกต้อง ตามระเบียบของทางราชการ อาจจัดการศึกษาในรูปแบบโรงเรียนปกติ โรงเรียนสาขา หรือโรงเรียนพึ่งตนเอง เพื่อนำเอาเด็กกลุ่มวัยเรียนจากกลุ่มอื่นมาเรียนในพื้นที่นี้ เป็นต้น

กลุ่มที่ 2 ชุมชนที่จัดตั้งในเขตพื้นที่ที่ยังไม่ได้รับอนุญาตจากทางราชการ แต่มีศักยภาพที่จะจัดตั้งเป็นหมู่บ้านถาวรได้ การจัดการศึกษาอาจจัดในรูปห้องเรียนสาขา ครูหลังม้า หรือรูปแบบนอกระบบโรงเรียนรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง

กลุ่มที่ 3 ชุมชนที่จัดตั้งในเขตพื้นที่ที่ยังไม่ได้รับอนุญาตจากทางราชการแต่ไม่มีศักยภาพที่จะจัดตั้งเป็นหมู่บ้านถาวรได้ การจัดการศึกษาอาจจัดในรูปการศึกษานอกระบบรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง เป็นต้น

กลุ่มที่ 4 ชุมชนที่จัดตั้งเป็นกรณีพิเศษตามนโยบายของทางราชการ การจัดการศึกษา อาจจัดได้ในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมและความเป็นไปได้

การพิจารณารูปแบบใดรูปแบบหนึ่งนั้น จะต้องพิจารณาในรายละเอียดข้อมูล กฎเกณฑ์ ระเบียบต่าง ๆ ของการจัดตั้งโรงเรียนประกอบกันด้วย

2. การยี้ดกลุ่มอายุเป้าหมายเป็นเกณฑ์ ซึ่งแบ่งเป็น 3 กลุ่มอายุ ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ประชากรวัยเรียนทุกคนจบการศึกษาภาคบังคับ (อายุ 7 - 14 ปี) รูปแบบการจัดการศึกษาอาจใช้ในระบบโรงเรียนทุกรูปแบบ หรือรูปแบบนอกระบบโรงเรียน คือ ศูนย์การศึกษาเพื่อชุมชนในเขตภูเขา (ศศช.)

กลุ่มที่ 2 ประชากรนอกวัยเรียนทุกคนจะต้องพูดภาษาไทย (อายุ 60 ปีลงมา)

กลุ่มที่ 3 ประชากรในวัยทำงานได้รับการพัฒนาอาชีพ (อายุ 15 - 60 ปี) รูปแบบการจัดการศึกษาวิชาชีพ (ระยะสั้น) และรูปแบบผสมผสาน

ในส่วนของการดำเนินงานปรับปรุงหลักสูตรและวิธีการจัดการเรียนการสอนเพื่อสนับสนุนการแก้ไขปัญหาบนพื้นที่สูงนั้นให้ทุกหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เป็นผู้รับผิดชอบในเรื่องการปรับปรุงหลักสูตรและวิธีการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนชาวเขา กองวิชาการและสำนักงานโครงการ ได้รับความช่วยเหลือ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติร่วมกับคณะครูอาจารย์ศึกษานิเทศก์ จากสำนักงานการประถมศึกษาในเขตการศึกษา 7, 8 ได้จัดทำแผนการสอนย่อย สำหรับนักเรียนชาวเขารุ่น โดยขยายหัวข้อประสบการณ์และกิจกรรมจากแผนการสอนหลัก ซึ่งเปรียบเสมือนหลักสูตรที่ปรับให้เหมาะสมกับสภาพของชาวเขา แผนการสอนย่อยนี้ได้นำไปทดลองใช้เมื่อปีการศึกษา 2533 กับโรงเรียนที่มีนักเรียนชาวเขา ในพื้นที่จังหวัดน่าน เชียงราย และ แม่ฮ่องสอน รวม 10 โรงเรียน และได้นำผลการทดลองมาปรับปรุงให้ถูกต้องเหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อให้ผู้ใช้แผนการสอนใช้ได้ตรงกับสภาพของสังคม ท้องถิ่น และครูผู้สอนสามารถนำไปใช้ได้สะดวกยิ่งขึ้น อันจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนชาวเขาต่อไป (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2534 : คำนำ)

การวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยในต่างประเทศ

คัทเธอร์ (Cutrer. 1985 : Abstract) ได้ทำการศึกษาเรื่อง คู่มือการใช้หลักสูตรพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา จุดมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้านี้ เพื่อพัฒนาคู่มือการใช้หลักสูตรที่สามารถนำไปใช้ในการสอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาได้ ผลการศึกษาสรุปลงได้ว่าคู่มือควรแบ่งเป็น 4 บท คือ บทที่ 1 กล่าวถึงปัญหาในการจัดการเรียนการสอน ขอบเขต และสมมุติฐาน บทที่ 2 กล่าวถึงเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้านี้ บทที่ 3 เป็นจุดประสงค์การวางแผนงาน การประเมินผล หน่วยการเรียนรู้ ข้อกำหนดในการปฏิบัติและคำอธิบายประกอบ ข้อเสนอแนะ

สำหรับครูผู้สอน บทที่ 4 คือ วิธีสอนซึ่งเป็นแนวทางการปฏิบัติงานของครูผู้สอนและข้อเสนอแนะต่าง ๆ รวมถึงบรรณานุกรม

ซาเวจ (Savage. 1988 : Abstract) ได้ศึกษาเรื่อง การสำรวจโปรแกรมพลศึกษา ในโรงเรียนรัฐบาลระดับประถมศึกษาของรัฐอินเดียน่า จุดมุ่งหมายของการศึกษาเรื่องนี้เป็นการศึกษาสำรวจโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลระดับประถมศึกษาในรัฐอินเดียน่า โดยใช้แบบสอบถาม 56 ข้อ กับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นครูในรัฐอินเดียน่า จำนวน 218 คน ได้แบบสอบถามคืนมา 112 ชุด และได้สอบถามเพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์ครูอีก 20 คน กับอาจารย์ใหญ่อีก 20 คน ผลการศึกษาพบว่า ทุกโรงเรียนใช้หลักสูตรพลศึกษาได้อย่างเหมาะสม และหลักสูตรพลศึกษา เป็นหลักสูตรที่เหมาะสมกับนักเรียนระดับ 1 - 3 และ 4 - 6 จากข้อมูลที่ได้ทำให้ทราบถึงการขาดแคลนครูพลศึกษา และการขาดการฝึกครูผู้สอนพลศึกษา

วูล์ฟ (Wolf. 1991 : Abstract) ได้ศึกษาเรื่องโปรแกรมพลศึกษาในระดับประถมศึกษาที่มีผลกระทบต่อตัวนักเรียน (การประเมินหลักสูตร) จุดมุ่งหมายของการศึกษา คือ การเปรียบเทียบกิจกรรมพลศึกษาในทัศนคติของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษาที่มีครูสอนเป็นผู้ชำนาญพิเศษกับกลุ่มที่ไม่ใช่ครูผู้สอนเป็นผู้ชำนาญพิเศษ โดยทำการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 288 คน จากโรงเรียนระดับประถมศึกษา 4 โรงเรียน ในกลางภาคตะวันออกเฉียงเหนือของสหรัฐอเมริกา โดยแบ่ง 2 โรงเรียน ใช้ครูพลศึกษาที่เป็นผู้เชี่ยวชาญ และอีก 2 โรงเรียนไม่ใช่ผู้เชี่ยวชาญ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน 157 คน ใช้ผู้เชี่ยวชาญสอน และอีก 80 คน สอนตามชั่วโมงพลศึกษาตามปกติในแต่ละวัน และอีก 77 คน ใช้การเรียนตามโปรแกรมพลศึกษาอย่างเดียว 2 ครั้งใน 1 สัปดาห์ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลแบบ แมนนีย์ - วิตนีย์ ยู (Manney - Whitney U) เพื่อให้ทราบความแตกต่างระหว่างการสอนแบบใช้ผู้เชี่ยวชาญและไม่ใช้ผู้เชี่ยวชาญ และวัดทัศนคติของนักเรียนที่เรียนในชั่วโมงปกติ 2 ครั้งต่อสัปดาห์ ผลของการศึกษาพบว่าการสอนที่ใช้ผู้เชี่ยวชาญสามารถสร้างทัศนคติในทางบวกให้แก่เด็กเรื่องพลศึกษาและสามารถส่งผลดีต่อโปรแกรมพลศึกษา นักเรียนมีความสุขกับกิจกรรมมากขึ้น เป็นกิจกรรมที่เหมาะสมกับนักเรียน ควรมีกิจกรรมนี้ทุกวัน ครูพลศึกษาต้องการประเมินผลกิจกรรมที่เหมาะสมกับนักเรียนและสามารถนำไปใช้ได้ตลอดชีวิตมากกว่า

สทิวปี (Stube. 1990 : Abstract) ได้ศึกษาเรื่อง การปรับปรุงทักษะกลไกและสมรรถภาพทางกาย ในโรงเรียนระดับประถมศึกษาว่าเป็นไปได้ทั้งสองอย่างหรือไม่ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กนักเรียนทั้งเด็กชายและเด็กหญิงที่มีอายุระหว่าง 6-7 ปีจำนวน 119 คน ซึ่งการทดลองครั้งนี้ใช้เวลา 10 สัปดาห์ แล้วนำมาหาความแตกต่างระหว่าง 2 หลักสูตร คือ หลักสูตรที่เน้นทางกลไก ซึ่งเป็นหลักสูตรเกี่ยวกับสมรรถภาพร่างกายและทักษะทางกลไก โดยใช้เครื่อง

มือทดสอบของซีเฟลด์ และฮูเบนสตริกเกอร์ (Seefeldt and Haubenstricker. 1979) เป็นแบบทดสอบวัดทักษะทางกลไก และใช้แบบทดสอบของสมาคมสุขภาพพลศึกษาและนันทนาการแห่งสหรัฐอเมริกา (AAHPER Health Related Fitness) กับการวัดสมรรถภาพทางกายโดยให้นักเรียนทดสอบก่อนและหลังฝึก และวิเคราะห์หาค่าความแปรปรวนร่วมโดยใช้แอนโควา (ANCOVA) ผลการวิเคราะห์พบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จาก 3 ใน 4 รายการ ของแบบทดสอบสมรรถภาพ คือ การวิ่ง 9 ไมล์ ลูกนั่ง และดันพื้น และจากการทดสอบทักษะทางกลไก มีผลน้อยกว่า ซึ่งทักษะทางกลไกมีข้อมูลแสดงความแตกต่างของโปรแกรมเอสโอพี SOP (The Skoll-Oriented Program) 3 ใน 5 คือ การขว้าง การกระโดดสลัม และกระโดดเท้าคู่ จากข้อมูลที่ได้ทำให้มีการวิเคราะห์ถึงการบรรจุเนื้อหาลงในหลักสูตร และจุดมุ่งหมายให้มีลักษณะเฉพาะ ในแต่ละ จุดมุ่งหมายให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

เอกเคิร์ต แอนเดอร์สัน (Eckert-Anderson. 1992 : Abstract) ซึ่งได้ทำการศึกษาเรื่องการใช้พลศึกษาเป็นเครื่องมือในการเพิ่มพูนสมรรถภาพทางกายสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้าเพื่อเปรียบเทียบการปฏิบัติด้านร่างกายของนักเรียน 47 คน ในโรงเรียนประถมศึกษารอยกอมม์ โดยมีนักเรียนที่เป็นกลุ่มทดลองใช้โปรแกรมพลศึกษาพิเศษมีระยะเวลา 12 สัปดาห์ กับกลุ่มควบคุมที่ไม่ใช้โปรแกรมพลศึกษาใด ๆ ทั้งสองกลุ่มใช้การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน การทดสอบที่นำมาเป็นเกณฑ์ประเมินผล คือ เดอะ ฟิสซิคอล เบสท์ อินสตรัคเตอร์ ไกด์ (The Physical Best Instructor's Guide) ซึ่งมีรายการทดสอบดังนี้คือ วิ่ง 1 ไมล์ ใช้วัดความอดทนในการใช้ออกซิเจน ลูกนั่งและดันพื้นใช้วัดความแข็งแรงและความอดทนของกล้ามเนื้อท้องและร่างกายส่วนบน และวัดความอ่อนตัวด้วย การลูกนั่งและเอื้อมมือแตะกล่อง ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มทดลองมีอัตราความก้าวหน้าในทุกแบบทดสอบสูงกว่า ดังมีรายละเอียดพอสรุปได้ดังนี้ กลุ่มทดลองร้อยละ 100 มีความอดทน ในการใช้ออกซิเจน ร้อยละ 96 มีความอ่อนตัว และร้อยละ 24 ของกลุ่มทดลองมีความแข็งแรงและอดทนของลำตัว ในกลุ่มควบคุมมีความเปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อยจากการทดสอบ

การวิจัยในประเทศไทย

ทำนูล โชติกเสถียร (2525 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องปัญหาการสอนพลศึกษาใน โรงเรียนประถมศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ผลการศึกษาพบว่า ครูพลศึกษาประสบปัญหาโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยและปัญหาที่ประสบส่วนใหญ่ คือ การขาดแคลนอุปกรณ์ และขาดแหล่งวิชาการในการค้นคว้า ครูพลศึกษาส่วนใหญ่จะแก้ปัญหาในการสอนพลศึกษาด้วยตนเองและให้เพื่อนครูช่วย สำหรับปัญหาด้านอุปกรณ์ในการสอนพลศึกษาประสบปัญหาอยู่ในระดับน้อย วิชาที่ประสบปัญหาด้านอุปกรณ์มาก คือ การสอนกิจกรรมเข้าจังหวะ

และยิมนาสติก ส่วนปัญหาด้านสถานที่ในการสอนพลศึกษา วิชาที่ประสบปัญหามาก คือ การเคลื่อนไหวยุทธวิธีพื้นฐาน กิจกรรมเข้าจังหวะ ยิมนาสติก กีฬา และกรีฑา ครูที่สอนวิชาพลศึกษาที่มีคุณวุฒิทางพลศึกษาและที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา ประสบปัญหาส่วนใหญ่ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ยุทธศาสตร์ วิจัยสุนทร (2526 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัญหาการจัดและการดำเนินการพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาเขตกรุงเทพฯ ผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของศึกษานิเทศก์ ผู้บริหารโรงเรียนและครูพลศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการจัดและการดำเนินการพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาของกรุงเทพมหานครแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และปัญหาการสอนพลศึกษาที่ครูส่วนใหญ่พบ คือ อุปกรณ์และสถานที่ไม่เพียงพอ รวมถึงครูพลศึกษาส่วนใหญ่ต้องการให้มีการอบรมและนิเทศการสอนเพิ่มขึ้น ต้องการความช่วยเหลือทางด้านปรับปรุงวิธีสอน การจัดกิจกรรมการสอนอุปกรณ์การสอน และเอกสารหลักสูตร ต้องการให้มีการสัมมนาผู้บริหารโรงเรียนเกี่ยวกับบทบาทผู้บริหารในการส่งเสริมสนับสนุนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

การศึกษาเรื่องปัญหาการสอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษานี้ มีผู้สนใจศึกษาไว้อย่างกว้างขวาง ดังเช่นการวิจัยของ วาสนา มั่งคั่ง (2527 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัญหาการจัดและการสอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาในเขตการศึกษา 12 ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา ครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาของเขตการศึกษา 12 ยังมีจำนวนน้อย เมื่อเทียบอัตราส่วนกับจำนวนนักเรียน กิจกรรมพลศึกษาที่นักเรียนสนใจสนใจมากที่สุด คือ ฟุตบอล วอลเลย์บอล แอโรบิค กรีฑา และกิจกรรมที่มีปัญหาต่อการสอนมาก คือ ยิมนาสติกพื้นฐาน โรงเรียนประถมศึกษาส่วนใหญ่ยังขาดที่เก็บอุปกรณ์และการจัดซ่อมอุปกรณ์ทางพลศึกษา โรงเรียนประถมศึกษาส่วนใหญ่ ยังขาดสถานที่อำนวยความสะดวกในการชำระล้างร่างกายและน้ำใช้ ผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่ยังมีความเข้าใจในบทบาททางพลศึกษาน้อย สภาพทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองนักเรียนเป็นปัญหาในการเรียนการสอนพลศึกษา และโรงเรียนประถมศึกษาส่วนใหญ่ต้องการให้พลศึกษานิเทศก์ช่วยเหลือเกี่ยวกับเอกสาร คู่มือ และความร่วมมือในการจัดสร้างข้อสอบมาตรฐาน และโปรแกรมประเมินผลนักเรียนในโรงเรียน

✓ ศุภชัย สติรศิลป์ (2527 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องปัญหาการศึกษาของชาวเขาเผ่ามูเซอ บริเวณดอยจางค์ตาก การวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาเชิงปฏิบัติการเพื่อค้นหาสาเหตุของปัญหาการศึกษาของชาวเขาเผ่ามูเซอในบริเวณดอยมูเซอจางค์ตาก เนื่องจากมูเซอกลุ่มนี้ไม่ยอมรับการศึกษา และไม่สนับสนุนให้บุตรหลานของตนไปเรียนหนังสือในโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกหมู่บ้านทั้งที่พวกนี้ได้อาศัยอยู่ในอาณาบริเวณนี้มาเป็นเวลานาน ผลการศึกษาพบว่า ในด้านทัศนคติของชาวเขาเผ่ามูเซอหมู่บ้านอมยอมที่มีต่อการศึกษานั้น กล่าวได้ว่า พวกนี้ยังให้ความสนใจและมองเห็นประโยชน์ของการศึกษาอยู่บ้าง แต่ในขณะเดียวกันอ้างสาเหตุว่า ที่ไม่ยอมส่งบุตรหลานไปเรียนหนังสือ

ในโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกหมู่บ้านเพราะ 1) โรงเรียนตั้งอยู่ห่างไกลจากหมู่บ้านเกินไป 2) การเดินทางไม่สะดวกโดยเฉพาะในช่วงฤดูฝน 3) ผู้ปกครองเป็นห่วงในความปลอดภัยของบุตรหลาน โดยกล่าวอ้างว่าเคยเป็นเส้นทางที่อยู่ในเขตอันตราย 4) บางรายก็อ้างว่าเด็กมูเซอที่ส่งไปเรียนหนังสือ มักจะถูกเพื่อนนักเรียนต่างเผ่ารังแกและล้อเลียน ทำให้เด็กเกิดความเกรงกลัวและอับอาย 5) ถ้าส่งบุตรหลานไปเรียนหนังสือในโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกหมู่บ้าน จะทำให้ขาดผู้ดูแลบ้านในระหว่างผู้ปกครองออกไปทำงานในไร่

บุญเรือง จิตตา (2527 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบสมรรถภาพทางกลไกระหว่างนักเรียนไทยภูเขาเผ่าต่าง ๆ และนักเรียนไทยพื้นราบในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดเชียงรายเป็นอีกเรื่องหนึ่งที่มีส่วนสำคัญอยู่ไม่น้อย ซึ่งผลการวิจัยพบว่า

1. สมรรถภาพทางกลไกรวมทุกรายการทดสอบของนักเรียนทั้ง 4 กลุ่ม ทั้งแต่ละ ระดับชั้นเรียนและรวมทุกระดับ ไม่แตกต่างกัน

2. สมรรถภาพทางกลไกแต่ละรายการทดสอบ

2.1 ยืนกระโดดไกลนักเรียนชาย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4 ไทยพื้นราบและแม้ว-เย้า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนหญิงระดับประถมศึกษาชั้นปีที่ 3-4 กลุ่มไทยพื้นราบและกลุ่มอีเก้อ-ลีซอ-มูเซอ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนหญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 กลุ่มไทยพื้นราบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนในกลุ่มอื่น ๆ ทุกระดับชั้นเรียน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2 ดันพื้น สำหรับนักเรียนชาย พบว่า ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 กลุ่มแม้ว-เย้า แตกต่างกับกลุ่มกะเหรี่ยง และระดับประถมศึกษาปีที่ 5-6 กลุ่มไทยพื้นราบแตกต่างกันกับกลุ่มแม้ว-เย้า และกลุ่มกะเหรี่ยง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนกลุ่มอื่น ๆ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.3 งอแขนห้อยตัว สำหรับนักเรียนหญิง พบว่า ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 กลุ่มไทยพื้นราบแตกต่างกันกับกลุ่มอื่น ๆ ทุกกลุ่ม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 กลุ่มไทยพื้นราบแตกต่างกับกลุ่มกะเหรี่ยงและกลุ่มแม้ว-เย้า ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 กลุ่มกะเหรี่ยงแตกต่างกับกลุ่มแม้ว -เย้า และในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 กลุ่มไทยพื้นราบแตกต่างจากกลุ่มอื่น ๆ ทุกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนกลุ่มอื่น ๆ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.4 ลูกนั่งและตะเข้ สำหรับนักเรียนชาย พบว่า ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 กลุ่มไทยพื้นราบแตกต่างกันกับกลุ่มแม้ว-เย้า ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 กลุ่มไทยพื้นราบแตกต่างกันกับกลุ่มกะเหรี่ยง และในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 กลุ่มไทยพื้นราบแตกต่างกันกับกลุ่มอื่น ทุกกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนกลุ่มอื่น ๆ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ดนัย ไชยสิงห์ (2531 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับด้านสุขภาพของนักเรียนชาวเขาเรื่อง เจตคติทางด้านสุขภาพของนักเรียนชาวเขาชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ในภาคเหนือ ผลการศึกษาพบว่า

1. นักเรียนชาวเขาโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ในภาคเหนือ มีเจตคติทางด้านสุขภาพอยู่ในระดับดี
2. นักเรียนชาวเขาชายกับนักเรียนชาวเขาหญิง โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ในภาคเหนือ มีเจตคติทางด้านสุขภาพไม่แตกต่างกัน
3. นักเรียนชาวเขาในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ในภาคเหนือที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กับระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีเจตคติทางด้านสุขภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 โดยที่นักเรียนชาวเขาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีที่ 6 มีเจตคติทางด้านสุขภาพดีกว่านักเรียนชาวเขาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
4. นักเรียนชาวเขาโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ในภาคเหนือ ที่นับถือลัทธิหรือศาสนาต่างกัน มีเจตคติทางด้านสุขภาพไม่แตกต่างกัน
5. นักเรียนชาวเขาโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ในภาคเหนือที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกันมีเจตคติทางด้านสุขภาพไม่แตกต่างกัน
6. นักเรียนชาวเขาโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ในภาคเหนือที่มีเผ่าแตกต่างกันมีเจตคติด้านสุขภาพ ไม่แตกต่างกัน

ปรียธิดา สมจิตร (2534 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัญหาการแข่งขันกีฬาชาวดอยครั้งที่ 5 พุทธศักราช 2534 ผลการวิจัยพบว่า

1. ด้านอุปกรณ์กีฬาและสนามแข่งขัน คุณภาพของอุปกรณ์ไม่ได้มาตรฐานขาดความสะดวกในการเข้าฝึกซ้อมและอุปกรณ์กีฬาที่มีไม่ครบ
2. ด้านผู้ตัดสิน จำนวนผู้ตัดสินในจังหวัดไม่เพียงพอและความสามารถของผู้ตัดสินอยู่ในระดับต่ำ
3. ด้านผู้บริหารและกรรมการกีฬาจังหวัด ผู้บริหารไม่เข้าใจลักษณะและการบริหารกีฬา
4. ด้านการจัดและดำเนินการแข่งขันไม่สามารถจัดประชาสัมพันธ์การแข่งขันได้เท่าที่ควร
5. ด้านผู้ฝึกสอนและผู้ควบคุมทีม ขาดอุปกรณ์และสนามในการฝึกซ้อมของผู้สอนในจังหวัด
6. ด้านนักกีฬา ขาดอุปกรณ์การเล่นเป็นของตนเองและขาดทุนทรัพย์สนับสนุน
7. ทั้งนักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้ควบคุมทีมรวมทั้งผู้จัดและดำเนินการแข่งขัน มีความเห็นสอดคล้องกันว่า ปัญหาที่พบมากที่สุด คือ การจัดและดำเนินการแข่งขัน ปัญหา เกี่ยวกับตัวผู้สอนและผู้บริหาร รวมทั้งกรรมการกีฬาจังหวัด

8. งบประมาณ ส่วนใหญ่ได้มาจากการกีฬาแห่งประเทศไทย และของแต่ละจังหวัด ไม่เพียงพอ
9. ความนิยมของประชาชนส่วนใหญ่ นิยมกีฬาฟุตบอล ตะกร้อ วอลเลย์บอล และกรีฑา
10. สิ่งที่ต้องการให้แก้ไขปรับปรุงโดยเร็ว คือ งบประมาณ รองลงมาด้านอุปกรณ์กีฬา และสนาม ผู้ฝึกสอนและผู้ควบคุมทีม การจัดและดำเนินการแข่งขัน และผู้จัดการแข่งขัน
11. ความคิดเห็นเกี่ยวกับวงการกีฬาของประเทศไทยคือ ขาดการสนับสนุนอย่างแท้จริง

สรุปการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษางานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ จะเห็นได้ว่าสภาพและแนวทาง พัฒนาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาทั่ว ๆ ไปนั้น จะพบว่า สภาพที่เป็นปัญหาอยู่ส่วนใหญ่ เป็นด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน รวมถึงการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหลักสูตร พลศึกษา การวัดผลประเมินผล ส่วนการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนชาวเขา ซึ่งมีสภาพพื้นที่และการจัดการศึกษาที่แตกต่างจากการจัดการศึกษาบนพื้นราบ ที่จะต้องศึกษา สภาพและแนวทางพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม ทางสังคมและชุมชน ซึ่งมีผลกระทบต่อการจัดการเรียน การสอนอีกแนวทางหนึ่ง ผู้วิจัยจึงเห็นสมควรที่จะศึกษาวิจัยสภาพและแนวทาง พัฒนาการเรียน การสอนวิชาพลศึกษาในด้านต่าง ๆ ของโรงเรียนชาวเขา และคาดว่าจะมีประโยชน์ในการจัดการเรียน การสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนชาวเขาต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาวิจัยเรื่อง สภาพและแนวทางพัฒนาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียน
ชาวเขา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดน่าน มีขั้นตอนและวิธีดำเนินการวิจัยพอสรุปได้
ดังนี้

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอนวิชาพลศึกษาใน
โรงเรียนชาวเขา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดน่าน คือ ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 80
คน และ ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา จำนวน 468 คน จาก 80 โรงเรียน ประชากรเหล่านี้ เป็น
ผู้บริหารโรงเรียนและครูสอนวิชาสอนพลศึกษาจากสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ 9 แห่ง และ
สำนักงานการประถมศึกษากิ่งอำเภอ 1 แห่ง รวม 10 (ตาราง 2)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi Stage Random
Sampling) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. ผู้วิจัยใช้การสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีจับฉลาก จากรายชื่อ
ของสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอและกิ่งอำเภอที่มี 10 แห่ง เป็นกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 60
ได้กลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 5 สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ และ 1 สำนักงานการประถมศึกษา
กิ่งอำเภอ ดังรายละเอียดในตาราง 3

2. จากกลุ่มตัวอย่างที่สุ่มจาก สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอและกิ่งอำเภอ จำนวน
6 แห่งนั้น ผู้วิจัยได้นำมาสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีจับฉลาก จาก
รายชื่อโรงเรียนที่อยู่ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอและกิ่งอำเภอแต่ละแห่ง ร้อยละ 80
ดังนั้น ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา เป็นตัวอย่าง 197 คน ผู้บริหาร ได้เป็นกลุ่มตัวอย่าง 39 คน

ตาราง 2 แสดงจำนวนโรงเรียนชาวเขา ผู้บริหาร และครูผู้สอนวิชาพลศึกษา สังกัดสำนักงาน
การประถมศึกษาจังหวัดน่าน

สำนักงานการประถมศึกษา อำเภอ/กิ่งอำเภอ	จำนวนโรงเรียน ชาวเขา	จำนวนผู้บริหาร (คน)	จำนวนครู (คน)
1. อำเภอทุ่งช้าง	13	13	76
2. อำเภอเชียงกลาง	7	7	38
3. อำเภอสา	6	6	37
4. อำเภอปัว	10	10	65
5. อำเภอสันติสุข	3	3	12
6. อำเภอท่าวังผา	10	10	60
7. อำเภอแม่จริม	4	4	21
8. อำเภอบ่อเกลือ	7	7	42
9. อำเภอเมือง	13	13	80
10. กิ่งอำเภอสองแคว	7	7	37
รวม	80	80	468

ตาราง 3 แสดงจำนวนสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอและกิ่งอำเภอ ที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง

สำนักงานการประถมศึกษา อำเภอ/กิ่งอำเภอ	จำนวนโรงเรียน ชาวเขา	จำนวนผู้บริหาร (คน)	จำนวนครู (คน)
1. กิ่งอำเภอสองแคว	7	7	37
2. อำเภอปัว	10	10	65
3. อำเภอทุ่งช้าง	13	13	76
4. อำเภอบ่อเกลือ	7	7	42
5. อำเภอเชียงกลาง	7	7	38
6. อำเภอแม่จริม	4	4	21
รวม	48	48	279

ตาราง 4 แสดงจำนวนโรงเรียน จำนวนผู้บริหาร และครูผู้วิชาสอนพลศึกษา และจำนวนครูที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัย

สำนักงานการประถมศึกษา อำเภอ / กิ่งอำเภอ	จำนวนโรงเรียน ชาวเขา	จำนวนครู พลศึกษา	จำนวน กลุ่มตัวอย่าง	จำนวน ผู้บริหาร
1. กิ่งอำเภอสองแคว	1. บ้านปางปูก	6	5	1
	2. สมาคมพยาบาลไทย	6	5	1
	3. บ้านน้ำโมง	6	5	1
	4. บ้านปางกอม	6	5	1
	5. บรรณโคภิษฐ์	6	5	1
	6. บ้านห้วยเกลบล	4	3	1
2. อำเภอปัว	1. บ้านปากกลางมิตรภาพ ที่ 165	12	10	1
	2. บ้านเต๋ย	6	5	1
	3. บ้านสกาตใต้	6	5	1
	4. สกาตพัฒนา	9	7	1
	5. บ้านแดนพนา	5	4	1
	6. บ้านผาเวียง	6	5	1
	7. บ้านปางยาง	5	4	1
	8. บ้านสหราษฎร์บำรุง	6	5	1
3. อำเภอทุ่งช้าง	1. บ้านน้ำพิ	6	5	1
	2. บ้านแพะกลาง	6	5	1
	3. บ้านน้ำสวด	6	5	1
	4. บ้านปอน	6	5	1
	5. บ้านสบป็น	6	5	1
	6. บ้านปางหก	6	5	1
	7. บ้านห้วยสะแดง	6	5	1
	8. บ้านน้ำลาด	6	5	1
	9. บ้านน้ำเลียง	9	7	1
	10. ชุมชนทุ่งช้าง (สาขาปางแก)	6	5	1

ตาราง 4 (ต่อ)

สำนักงานการประถมศึกษา อำเภอ / กิ่งอำเภอ	จำนวนโรงเรียน ชาวเขา	จำนวนครู พลศึกษา	จำนวน กลุ่มตัวอย่าง	จำนวน ผู้บริหาร
4. อำเภอบ่อเกลือ	1. บ้านสะปัน	6	5	1
	2. บ้านบ่อหยวก	6	5	1
	3. บ้านห่างทางหลวง	6	5	1
	4. บ้านสบมาง	6	5	1
	5. บ้านขุนน้ำน่าน	6	5	1
	6. บ้านน้ำช้างพัฒนา	6	5	1
5. อำเภอเชียงกลาง	1. บ้านกอก	6	5	1
	2. บ้านผาน้ำน้อย	5	4	1
	3. บ้านเกวต	5	4	1
	4. บ้านหนอง	6	5	1
	5. บ้านชี	6	5	1
	6. บ้านชาวบวรพต	6	5	1
6. อำเภอแม่จิม	1. บ้านกัวน้ำ (สาขาน้ำตวง)	5	4	1
	2. บ้านร่มเกล้า	6	5	1
	3. บ้านป่าสัก	6	5	1
รวมทั้งสิ้น	39 โรงเรียน	รวม 239 คน	รวม 197 คน	รวม 39 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยเป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้บริหาร และครูผู้สอนวิชาพลศึกษา

ตอนที่ 2 สภาพและแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอน วิชาพลศึกษาในโรงเรียนชาวเขา

สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดน่าน เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 4 ระดับ คือ ระดับมากที่สุด มาก น้อย น้อยที่สุด โดยจะถามถึงสภาพและแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ใน 2 ลักษณะ คือ

สภาพ หมายถึง สภาพที่เป็นอยู่เป็นประจำ อันรวมถึงปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนด้วย

แนวทางพัฒนา หมายถึง แนวทางที่ต้องการพัฒนา แก้ไข โดยจะนำผลที่ได้จากการศึกษาสภาพมาเป็นแนวทางพัฒนาการเรียนสอน ดังนี้

1. ด้านการเตรียมการสอน
2. ด้านการดำเนินการสอน
3. ด้านอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน
4. ด้านการวัดและประเมินผล
5. ด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคมจากชุมชนในเขตบริการของโรงเรียน

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่าง ๆ เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด (Open-ended)

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา ศึกษาเอกสารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุงพ.ศ.2533) และได้ค้นคว้าเกี่ยวกับงานพัฒนาการศึกษาในพื้นที่สูงในเขตการศึกษา 8 ตลอดจนความเป็นมาของชาวเขาเผ่าต่าง ๆ เพื่อนำมาเป็นความรู้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

2. กำหนดประเด็นสภาพและแนวทางพัฒนาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ที่ต้องการศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ได้แก่ ด้านการเตรียมการสอน ด้านการดำเนินการสอน ด้านอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคมจากชุมชนในเขตบริการของโรงเรียน

3. นำแบบสอบถามที่ได้ไปปรึกษาอาจารย์ผู้ควบคุมปริญญาโทเพื่อให้นำมาปรับปรุงแก้ไข

4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปหาคุณภาพ โดยนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 คน (ภาคผนวก) ตรวจสอบพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity)

5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่สอนโรงเรียนชาวเขา ที่มีความใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

6. นำแบบสอบถามมาหาความเชื่อมั่น (Reliability) ทั้งฉบับ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) โดยวิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น .97

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ไปถึงผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน และไปยังสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดน่าน เพื่อขอความร่วมมือในการกรอกแบบสอบถามจากผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอนวิชาพลศึกษา จำนวน 197 คน 39 โรงเรียน โดยขออนุญาตกับผู้บริหารโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ 5 อำเภอ สำนักงานการประถมศึกษากิ่งอำเภอ 1 กิ่งอำเภอ

2. เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ในโรงเรียนซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง และเก็บข้อมูลระหว่างวันที่ 6 พฤษภาคม พ.ศ.2540 ถึง วันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2540

3. ผู้วิจัยทำหนังสือขอขอบคุณไปยังผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดน่าน และโรงเรียนที่ให้ความร่วมมือ จำนวน 39 โรงเรียน

วิธีจัดการกับข้อมูล

นำแบบสอบถามมาตรวจสอบความสมบูรณ์ แล้วดำเนินการดังต่อไปนี้

1. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach)
2. หาค่าความถี่และร้อยละของสภาพและแนวทางพัฒนาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาแต่ละด้านในแบบสอบถาม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิจัยเรื่องสภาพและแนวทางพัฒนาการเรียนการสอน วิชาพลศึกษา ในโรงเรียน
ชาวเขาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดน่าน ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่ม
ตัวอย่าง ซึ่งเป็นครูผู้สอนพลศึกษา จำนวน 197 ฉบับ ผู้บริหาร จำนวน 39 ฉบับ รวม 236 ฉบับ
ได้รับคืน 236 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ได้ดำเนินการวิเคราะห์แบบสอบถาม ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามประเภท
เลือกตอบ (Check- list) โดยการหาค่าร้อยละและนำเสนอในรูปตารางและความเรียง

ตอนที่ 2 สภาพและแนวทางพัฒนาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ในโรงเรียนชาวเขา
สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดน่าน โดยจะศึกษาถึงสภาพและแนวทางพัฒนา 5 ด้าน
ดังนี้

1. ด้านการเตรียมการสอน
2. ด้านการดำเนินการสอน
3. ด้านอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน
4. ด้านการวัดผลและประเมินผล

5. ด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคมจากชุมชนในเขตบริการของโรงเรียนซึ่งเป็นแบบสอบถาม
ประเภทมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scales) โดยการหาค่าร้อยละและนำเสนอในรูปตารางและ
ความเรียง

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด (Opened-ended)
โดยสรุปจากแบบสอบถาม ค่าร้อยละและนำเสนอเป็นความเรียง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 5 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาพลศึกษา จำแนกตามเพศ อายุ วุฒิการศึกษาสูงสุด สถานภาพในการปฏิบัติหน้าที่ในปัจจุบัน วิชาเอกของวุฒิทางการศึกษา ประสบการณ์ในการสอนพลศึกษาในโรงเรียนชาวเขา ประสบการณ์ในการบริหาร และการได้รับการอบรมหรือศึกษาดูงานทางพลศึกษาและกีฬา

	สภาพของ ผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ			
	ชาย	157	66.5
	หญิง	79	33.5
อายุ			
	ต่ำกว่า 25 ปี	4	1.7
	26-30 ปี	30	12.7
	31-35 ปี	51	21.6
	36-40 ปี	91	38.6
	41-45 ปี	50	21.2
	46 ปีขึ้นไป	10	4.2
วุฒิการศึกษาสูงสุด			
	ต่ำกว่าปริญญาตรี	10	4.2
	ปริญญาตรี	224	94.9
	ปริญญาโท	2	0.8
	อื่น ๆ	-	-

ตาราง 5 (ต่อ)

สภาพของ ผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สถานภาพในการปฏิบัติหน้าที่ในปัจจุบัน		
ผู้บริหาร	39	16.5
ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา	197	23.5
วิชาเอกของวุฒิการศึกษา		
บริหารการศึกษา	46	19.5
พลศึกษา	20	8.5
สุขศึกษา	5	2.1
อื่น ๆ	165	69.9
ประสบการณ์ในการสอนวิชาพลศึกษา		
ในโรงเรียนชาวเขา		
น้อยกว่า 1 ปี	22	9.3
1-5 ปี	119	50.4
6-10 ปี	23	9.7
11-15 ปี	29	12.3
มากกว่า 15 ปี	14	5.9
ไม่เคยสอน	29	12.3
ประสบการณ์ในการบริหาร		
(เฉพาะผู้บริหารตอบ)		
น้อยกว่า 1 ปี	1	2.6
1-5 ปี	17	43.6
6-10 ปี	11	28.2
11-15 ปี	5	12.8
มากกว่า 15 ปี	5	12.8

ตาราง 5 (ต่อ)

สภาพของ ผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เคยได้รับการอบรมหรือศึกษาดูงานทาง พลศึกษาและกีฬา		
เคย	101	42.8
ไม่เคย	135	57.2
รวม	236	100

จากตาราง 5 แสดงว่า จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามเพศชายมีมากที่สุด 157 คน คิดเป็นร้อยละ 66.5 และผู้ตอบแบบสอบถามเพศหญิง 79 คน คิดเป็นร้อยละ 33.5 จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุระหว่าง 36-40 ปี เป็นกลุ่มตัวอย่างที่พบมากที่สุด 91 คน คิดเป็นร้อยละ 38.6 รองลงมาอายุระหว่าง 31-35 ปี 51 คน คิดเป็นร้อยละ 21.6 และมีอายุระหว่าง 41-45 ปี 50 คน คิดเป็นร้อยละ 21.6 ที่มีอายุ 26-30 ปี 30 คน คิดเป็นร้อยละ 12.7 และ 46 ปีขึ้นไป มี 10 คน คิดเป็นร้อยละ 4.2 และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี พบจำนวนน้อยที่สุด คือ 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7

จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามวุฒิสูงสุด ได้แก่ วุฒิปริญญาตรีมากที่สุด มีจำนวน 224 คน คิดเป็นร้อยละ 94.9 และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีวุฒิต่ำกว่าระดับปริญญาตรี มี 10 คน คิดเป็นร้อยละ 4.2 และวุฒิปริญญาโท น้อยที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8.0

สถานภาพในการปฏิบัติหน้าที่ในปัจจุบัน เป็นครูผู้สอนวิชาพลศึกษา จำนวน 197 คน คิดเป็นร้อยละ 83.5 และเป็นผู้บริหาร จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 16.5

อีกประการหนึ่งคือ วิชาเอกของวุฒิการศึกษามีดังนี้ ผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีวิชาเอกของวุฒิทางการศึกษาเป็นวิชาเอกอื่น ๆ ที่ไม่ใช่วิชาเอกพลศึกษา จำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 69.9 และรองลงมาคือ วิชาเอกบริหารการศึกษา 46 คน คิดเป็นร้อยละ 19.5 เป็นวิชาเอกพลศึกษา

พลศึกษา 20 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5 และที่พบน้อยที่สุด คือ วิชาเอกสุขศึกษา 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.1

ด้านประสบการณ์ในการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนชาวเขามากที่สุดอยู่ในระหว่าง 1-5 ปี จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 50.4 รองลงมา 11-15 ปี จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 12.3 และไม่เคยสอนวิชาพลศึกษา มีจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 12.3 ประสบการณ์ 6-10 ปี จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 9.7 น้อยกว่า 1 ปี จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 9.3 และน้อยที่สุด มากกว่า 15 ปี จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 5.9

ส่วนประสบการณ์ในการบริหารของผู้บริหารมากที่สุดอยู่ระหว่าง 1-5 ปี จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 43.6 รองลงมา 6-10 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 28.2 ประสบการณ์ 11-15 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 12.8 และมากกว่า 15 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 12.8 และ น้อยที่สุดประสบการณ์บริหารน้อยกว่า 1 ปี มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6

ด้านประสบการณ์การอบรมหรือศึกษาดูงานทางพลศึกษาและกีฬา ไม่เคยอบรมศึกษา ดูงานด้านพลศึกษามากที่สุด จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 57.2 ส่วนผู้ที่เคยอบรม มีจำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 42.8

**ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพและแนวทางพัฒนาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา
ในโรงเรียนชาวเขา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดน่าน**

ตาราง 6 ค่าร้อยละของระดับสภาพ ปัญหาและแนวทางพัฒนาในด้านการเตรียมการสอน

	สภาพที่เป็นปัญหาอยู่ในปัจจุบัน				รายการ	แนวทางที่ต้องการพัฒนา				
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด		มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	
	4	3	2	1		4	3	2	1	
	9.71	42.40	44.46	13.61	1. ความเข้าใจเกี่ยวกับและจุดมุ่งหมายของหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533)	16.44	50.00	31.20	2.10	
**	7.60	47.04	41.53	3.80	2. ความเข้าใจเกี่ยวกับจุดประสงค์ของกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533)	12.32	58.54	26.74	2.51	*
*	12.70	53.42	27.52	6.44	3. การวิเคราะห์จุดประสงค์และคำอธิบายรายวิชา เพื่อจัดทำจุดประสงค์การเรียนรู้เฉพาะรายวิชา	19.91	55.92	20.31	3.84	***
**	10.22	47.04	37.31	5.53	4. การกำหนดรายละเอียดของเนื้อหาให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	20.30	50.81	26.34	2.51	
	9.71	37.71	47.52	5.12	5. การกำหนดลำดับความสำคัญของเนื้อหาแต่ละเรื่องให้สัมพันธ์ต่อเนื่องและเหมาะสมกับผู้เรียน	14.41	50.42	31.82	3.40	
	11.00	42.82	39.01	7.24	6. ความเข้าใจในเรื่องกระบวนการหรือทักษะกระบวนการแต่ละทักษะและการนำมาใช้จัดกิจกรรมการสอนแต่ละชั้น	19.50	40.73	36.42	3.40	
	13.64	35.23	37.72	13.65	7. การกำหนดจุดประสงค์ปลายทางและจุดประสงค์ปลายทางของแต่ละรายวิชาไม่สัมพันธ์กัน	15.73	42.82	30.71	6.81	

ตาราง 6 (ต่อ)

	สภาพที่เป็นปัญหาอยู่ในปัจจุบัน				รายการ	แนวทางที่ต้องการพัฒนา			
	มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1		มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
***	5.10	37.30	45.82	11.90	8. การเลือกวิธีสอนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาในการสอนแต่ละคาบ	11.40	50.81	28.80	8.90
	19.50	44.50	30.13	5.92	9. ความยากลำบากในการจัดทำแผนการสอนรายคาบหรือบันทึกการสอนที่เน้นกระบวนการหรือทักษะกระบวนการ	15.70	58.10	23.72	2.50
	29.71	36.00	29.24	5.13	10. ความสะดวกและความพอเพียงแหล่งข้อมูลทางวิชาการที่ใช้ประกอบการจัดทำโครงการสอนรายคาบหรือบันทึกการสอน	31.42	46.20	19.51	3.04

(N = 236)

จากตาราง 6 แสดงว่า ระดับสภาพและแนวทางพัฒนาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนชาวเขา ในด้านการเตรียมการสอน มีดังนี้ สภาพที่พบมากที่สุด ได้แก่ การวิเคราะห์จุดประสงค์และคำอธิบายรายวิชา เพื่อจัดทำจุดประสงค์การเรียนรู้เฉพาะรายวิชา คิดเป็นร้อยละ 53.4 สภาพปัญหารองลงมา ความเข้าใจเกี่ยวกับจุดประสงค์ของกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533) และการกำหนดรายละเอียดของเนื้อหาให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ 47 ปัญหาด้านที่พบน้อย คือ การกำหนดจุดประสงค์นำทางและจุดประสงค์ปลายทาง ของแต่ละรายวิชาไม่สัมพันธ์กันคิดเป็น ร้อยละ 35.2

ส่วนแนวทางที่ต้องการพัฒนามากที่สุด ได้แก่ ความเข้าใจเกี่ยวกับจุดประสงค์ของกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พศ.2533) คิดเป็นร้อยละ 58.5 รองลงมาก็คือ ความยากลำบากในการจัดทำแผนการสอนรายคาบหรือบันทึกการสอนที่เน้นกระบวนการหรือทักษะกระบวนการ คิดเป็นร้อยละ 58.1 ความต้องการพัฒนาที่พบน้อยที่สุด คือ ความเข้าใจในเรื่องกระบวนการหรือทักษะกระบวนการแต่ละทักษะ และการนำมาใช้กิจกรรมการสอนแต่ละขั้น คิดเป็นร้อยละ 40.7

ตาราง 7 ค่าร้อยละของระดับสภาพปัญหาและแนวทางพัฒนาในด้านการดำเนินการสอน

สภาพที่เป็นปัญหาอยู่ในปัจจุบัน				รายการ	แนวทางที่ต้องการพัฒนา				
มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด		มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	
4	3	2	1		4	3	2	1	
5.90	33.50	56.80	3.80	1. การเลือกใช้วิธีการสอนแบบต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา	13.60	41.50	36.40	8.50	
24.61	49.60	23.70	2.14	2. ความยากลำบากในการจัดกิจกรรมการเรียนเน้นกระบวนการกระบวนการหรือทักษะกระบวนการให้นักเรียนครบทุกขั้นตอน	23.72	47.90	26.72	1.74	*
8.50	46.21	40.72	4.72	3. ความสำเร็จของการจัดกิจกรรมการเรียน โดยเน้นการฝึกการทำงานเป็นกลุ่ม	18.62	53.44	25.40	2.52	
18.60	33.90	36.00	11.44	4. ความรู้ความเข้าใจในการเลือกใช้วิธีสอนให้สอดคล้องกับนักเรียนชาวเขาแต่ละเผ่า	24.20	46.23	21.60	8.10	
7.62	31.40	47.00	14.00	5. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยยึดครูเป็นศูนย์กลาง	16.10	44.51	26.71	12.70	
13.10	33.11	45.32	8.52	6. การเลือกจัดกิจกรรมการเรียนที่ปลูกฝังความสำคัญในความเป็นคนไทย	17.42	47.50	31.80	3.42	
24.20	47.00	25.81	3.03	7. การจัดกิจกรรมการเรียนที่ปลูกฝังบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ เช่น ความมีระเบียบวินัย มีน้ำใจนักกีฬา ศิลธรรม จริยธรรม การเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี เป็นต้น	35.60	46.60	14.80	3.06	**
5.10	44.91	44.10	5.92	8. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533)	14.44	49.20	30.92	5.00	**

ตาราง 7 (ต่อ)

สภาพที่เป็นปัญหาอยู่ในปัจจุบัน				รายการ	แนวทางที่ต้องการพัฒนา				
มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด		มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	
4	3	2	1		4	3	2	1	
17.80	39.42	37.70	5.12	9. สอนได้ครอบคลุมขั้นตอนของกระบวนการหรือทักษะกระบวนการในแต่ละคาบ	18.82	48.70	30.91	1.70	๒.๙๖
12.71	31.40	43.22	12.70	10. สอนได้ครบถ้วนตามเนื้อหาที่เตรียมไว้ในแต่ละคาบที่สอน	17.40	43.22	27.11	12.30	

(N = 236)

จากตาราง 7 แสดงว่า ระดับสภาพและแนวทางพัฒนาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ในโรงเรียนชาวเขา ในด้านการดำเนินการสอน สภาพที่พบมากที่สุดได้แก่ ความยากลำบากในการจัดกิจกรรมการเรียนเน้นกระบวนการหรือทักษะกระบวนการให้นักเรียนครบทุกขั้นตอน คิดเป็นร้อยละ 49.6 รองลงมาคือ การจัดกิจกรรมการเรียนที่ปลูกฝังบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ เช่น ความมีระเบียบวินัย ความมีน้ำใจนักกีฬา ศิลธรรม จริยธรรม การเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี คิดเป็นร้อยละ 47.0 สภาพที่เป็นปัญหาน้อยที่สุด คือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยยึดครูเป็นศูนย์กลาง คิดเป็น ร้อยละ 31.4

ส่วนด้านแนวทางที่ต้องการพัฒนามากที่สุดได้แก่ ความสำเร็จของการจัดกิจกรรมการเรียน โดยเน้นการฝึก การทำงานเป็นกลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 53.4 รองลงมาได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) คิดเป็น ร้อยละ 49.2 ความต้องการพัฒนาที่พบน้อยที่สุดคือ การเลือกใช้วิธีการสอนแบบต่างๆ ให้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา คิดเป็นร้อยละ 41.5

ตาราง 8 ค่าร้อยละของระดับสภาพปัญหาและแนวทางพัฒนาในด้านอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน

	สภาพที่เป็นปัญหาอยู่ในปัจจุบัน				รายการ	แนวทางที่ต้องการพัฒนา				
	มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1		มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1	
*	74.22	12.70	5.10	8.12	1. ขนาดของสนามกลางแจ้งที่ใช้ในการเรียนการสอน เช่น สนามฟุตบอล สนามวอลเลย์บอล ไม่ได้มาตรฐาน	76.30	16.10	6.43	1.33	*
**	64.80	20.80	7.60	6.80	2. ขนาดและจำนวนสถานที่ในร่มที่ใช้ในการเรียนการสอน พลศึกษาและหอประชุม	66.52	24.62	8.12	0.80	**
***	56.80	28.82	7.60	6.80	3. อุปกรณ์การฝึกและสื่อการสอนไม่เพียงพอ	6.42	28.80	8.12	1.74	***
	48.31	29.20	16.12	6.40	4. สถานที่เก็บอุปกรณ์การสอนที่เหมาะสมและเพียงพอ	53.00	29.22	15.30	2.50	
	32.26	36.42	24.20	7.24	5. การใช้อุปกรณ์การสอนให้เหมาะสมและเพียงพอต่อการสอนแต่ละครั้ง	43.20	34.32	20.30	2.12	
	28.83	35.60	23.70	11.92	6. การควบคุมดูแลรักษาอุปกรณ์และสถานที่	34.33	36.04	22.50	2.12	
	32.60	33.50	27.5	6.40	7. อุปกรณ์ที่ชำรุดไม่อยู่ในสภาพใช้งานได้	36.92	36.00	23.30	3.80	
	37.31	41.50	14.40	6.80	8. งบประมาณการจัดซื้ออุปกรณ์ในแต่ละปี	51.31	35.60	11.40	1.70	
	10.62	37.70	44.60	7.23	9. การดูแลเรื่องความปลอดภัยเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์และสื่อการสอนในขณะดำเนินการสอน	20.30	42.41	31.80	5.50	
	10.62	39.00	41.50	8.90	10. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์และสื่อการสอนใหม่ ๆ	20.80	41.90	29.20	8.10	

(N=236)

จากตาราง 8 แสดงว่า ระดับสภาพที่เป็นปัญหาและแนวทางพัฒนาการเรียนการสอน วิชาพลศึกษาในโรงเรียนชาวเขา ในด้านอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนมีดังนี้ สภาพที่พบมากที่สุด ได้แก่ ขนาดของสนามกลางแจ้งที่ใช้ในการเรียนการสอน เช่น สนามฟุตบอล วอลเลย์บอล ไม่ได้มาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 74.2 รองลงมา ขนาดและจำนวนสถานที่ในร่มที่ใช้ในการเรียนการสอนพลศึกษา เช่น โรงฝึกพลศึกษาและหอประชุม คิดเป็นร้อยละ 64.8 ส่วนปัญหาที่พบน้อย คือ การดูแลเรื่องความปลอดภัยเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์ และสื่อการสอนใหม่ ๆ คิดเป็นร้อยละ 10.6

ส่วนด้านแนวทางที่ต้องการพัฒนามากที่สุด ได้แก่ ขนาดสนามกลางแจ้งที่ใช้ในการเรียนการสอน เช่น สนามฟุตบอล สนามวอลเลย์บอล ไม่ได้มาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 76.3 รองลงมา ขนาดและจำนวนสถานที่ในร่มที่ใช้ในการเรียนการสอนพลศึกษา เช่น โรงฝึกพลศึกษา และหอประชุม คิดเป็นร้อยละ 66.5 ความต้องการพัฒนาที่พบน้อย คือ การดูแลความปลอดภัยเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์และสื่อการสอน ในขณะที่ดำเนินการสอนพลศึกษาโดยรวมคิดเป็นร้อยละ 20.3

ตาราง 9 คำร้อยละของระดับสภาพปัญหาและแนวทางพัฒนาในด้านการวัดผลและประเมินผล

	สภาพที่เป็นปัญหาอยู่ในปัจจุบัน				รายการ	แนวทางที่ต้องการพัฒนา				
	มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1		มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1	
***	5.50	42.84	48.31	3.42	1. การตั้งจุดมุ่งหมายก่อนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล	11.00	47.90	37.70	3.44	**
	9.31	40.30	45.80	4.71	2. การวัดและประเมินผลให้ครบทุกจุดประสงค์นำทางและปลายทาง	17.80	39.42	37.32	5.52	
	6.84	33.51	50.01	9.70	3. การเลือกวิธีวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับกิจกรรมและจุดประสงค์การเรียนรู้	15.72	40.70	32.64	11.00	
**	8.91	44.52	38.10	8.50	4. การสร้างเครื่องมือวัดความรู้ทางพลศึกษา	23.32	39.80	27.52	9.31	
*	10.20	44.90	33.91	11.02	5. การสร้างเครื่องมือวัดเจตคติของนักเรียนเกี่ยวกับพลศึกษา	22.53	46.64	21.61	9.31	***
	16.12	44.52	34.34	5.40	6. การสร้างเครื่องมือวัดทักษะกีฬา	25.00	44.90	27.53	2.60	
	23.30	42.80	25.40	8.52	7. การสร้างเครื่องมือวัดด้านบุคลิกภาพ เช่น คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม ความมีน้ำใจนักกีฬา การเป็นผู้นำและผู้ตาม	33.90	37.70	21.22	7.23	
	5.14	29.24	53.40	12.34	8. การประเมินผลสมรรถภาพทางกายของนักเรียนก่อนการเรียน	14.82	40.30	33.10	11.90	
	5.52	33.15	48.34	13.12	9. การประเมินผลสมรรถภาพทางกายของนักเรียนปลายภาคเรียน	15.70	39.42	30.90	14.03	
	5.50	41.12	38.12	15.34	10. ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการวัดและการประเมินผลทางพลศึกษาที่สอดคล้องกับจุดประสงค์และกิจกรรมที่กำหนดไว้	19.10	46.64	23.30	11.00	***
	12.71	38.12	41.90	7.21	11. เครื่องมือวัดและประเมินผลทางพลศึกษา	25.04	47.90	19.10	8.12	**

ตาราง 9 (ต่อ)

สภาพที่เป็นปัญหาอยู่ในปัจจุบัน				รายการ	แนวทางที่ต้องการพัฒนา			
มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1		มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
6.80	40.30	41.52	11.44	12. การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนทุกชั้นตอน	17.40	50.82	22.52	9.33
9.72	25.00	44.52	20.80	13. ไม่รู้จักและไม่เคยใช้แบบทดสอบมาตรฐานใด ๆ ที่มีผู้สร้างไว้	14.44	43.22	28.00	14.44
6.80	30.91	46.20	16.12	14. ความยากลำบากในการใช้แบบทดสอบมาตรฐานที่มีผู้สร้างขึ้นแต่ละด้านในการสอนพลศึกษา	15.30	39.41	36.00	9.33
21.61	33.91	40.74	3.80	15. การสร้างแบบทดสอบมาตรฐานขึ้นมาเอง	28.42	36.90	29.22	5.50

(N=236)

จากตาราง 9 แสดงว่า ระดับสภาพที่เป็นปัญหาและแนวทางพัฒนาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนชาวเขาในด้านการวัดผลและประเมินผล สภาพที่พบมากที่สุดได้แก่ การสร้างเครื่องมือวัดเจตคติของนักเรียนเกี่ยวกับพลศึกษา คิดเป็นร้อยละ 44.9 รองลงมาได้แก่ การสร้างเครื่องมือวัดความรู้ทางพลศึกษาและการสร้างเครื่องมือวัดทักษะกีฬา คิดเป็นร้อยละ 44.5 สภาพปัญหาที่พบน้อยที่สุดคือ การประเมินสมรรถภาพทางกายของนักเรียนก่อนการเรียน คิดเป็น ร้อยละ 29.2

ส่วนแนวทางที่ต้องการพัฒนามากที่สุด คือ การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนทุกชั้นตอน คิดเป็นร้อยละ 50.8 รองลงมาได้แก่ การตั้งจุดมุ่งหมายก่อนการสร้างเครื่องมือเครื่องใช้ในการวัดและประเมินผล คิดเป็นร้อยละ 47.9 และเครื่องมือวัดและประเมินผลทางพลศึกษา คิดเป็นร้อยละ 47.9 และแนวทางที่ต้องการพัฒนาที่น้อยที่สุด ได้แก่ การสร้างเครื่องมือวัดด้านบุคลิกภาพ เช่น คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม ความมีน้ำใจนักกีฬา การเป็นผู้นำและผู้ตาม คิดเป็นร้อยละ 37.7

ตาราง 10 คำร้อยละของระดับสภาพปัญหาและแนวทางพัฒนาในด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคมจาก
ชุมชนในเขตบริการ

	สภาพที่เป็นปัญหาอยู่ในปัจจุบัน				รายการ	แนวทางที่ต้องการพัฒนา				
	มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1		มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1	
***	12.24	33.91	30.50	17.42	1. ผู้ปกครองของนักเรียนไม่เข้าใจในลักษณะการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา	33.10	32.61	18.25	16.10	
	3.42	27.10	41.92	27.50	2. ความร่วมมือในการอนุญาตให้บุตรหลานเข้าร่วมกิจกรรมทางพลศึกษาของผู้ปกครอง	14.00	37.30	30.50	18.20	
	7.60	25.48	37.33	29.70	3. ความร่วมมือในการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนของผู้ปกครอง (ชุมชน)	20.82	33.92	28.42	16.92	
	5.13	21.60	43.20	30.12	4. ประเพณีและวัฒนธรรมของชาวเขาในชุมชน มีผลกระทบต่อการเรียนการสอนพลศึกษา	14.82	32.60	28.82	23.71	
	5.50	22.50	41.50	30.50	5. การสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างนักเรียน ผู้ปกครอง และครูพลศึกษา	16.50	36.45	28.00	19.10	
	54.23	21.24	14.80	9.71	6. ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนพลศึกษา	50.80	33.50	9.71	5.92	**
	5.90	33.11	33.90	27.10	7. ลักษณะการปกครองของผู้ปกครองบ้านมีผลต่อการเรียนการสอนพลศึกษา	17.81	36.00	30.10	16.10	
	3.82	27.10	38.61	30.50	8. ความเคารพเชื่อถือที่ชุมชนมีต่อครูพลศึกษา	15.30	42.42	24.62	17.80	
	16.50	27.50	36.00	19.90	9. การให้ความร่วมมือกับโรงเรียนในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน	25.00	43.61	17.80	13.63	***
	24.24	27.50	28.00	20.30	10. ประชาชนในชุมชนกระตือรือร้นที่จะได้รับการพัฒนาในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะด้านการศึกษา	36.00	41.50	13.10	9.34	

ตาราง 10 (ต่อ)

	สภาพที่เป็นปัญหาอยู่ในปัจจุบัน				รายการ	แนวทางที่ต้องการพัฒนา			
	มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1		มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
	3.00	25.48	34.32	37.30	11. ความสัมพันธ์อันดีระหว่าง ครูพลศึกษากับชุมชน	16.12	36.45	24.60	22.90
	4.72	28.82	37.71	28.82	12. การให้ความร่วมมือของคณะ กรรมการโรงเรียนในการทำ งานร่วมกับครูพลศึกษา	16.90	41.90	24.62	16.52
	17.82	29.20	38.12	14.81	13. ความมีระเบียบวินัยและ การเคารพกฎเกณฑ์ของ ประชาชนในเขตชุมชน	25.82	41.12	19.91	13.14
	8.90	24.20	39.00	28.00	14. ขวัญและกำลังใจของครู พลศึกษาที่ได้รับจากชุมชน	19.91	41.50	22.90	15.70
	10.22	33.11	32.62	24.23	15. ชีวิตความเป็นอยู่และสวัสดิภาพ ของครูพลศึกษาในชุมชน	26.70	37.72	23.33	12.33
**	41.51	21.60	24.64	12.34	16. การเดินทางติดต่อระหว่าง โรงเรียนกับชุมชนเมือง	55.91	19.10	18.22	6.80

(N=236)

จากตาราง 10 แสดงว่า ระดับสภาพและแนวทางพัฒนาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ในโรงเรียนชาวเขา ในด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคมจากชุมชนในเขตบริการของโรงเรียน สภาพที่พบมากที่สุดได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนพลศึกษา คิดเป็นร้อยละ 54.2 และรองลงมาได้แก่ การเดินทางติดต่อระหว่างโรงเรียนกับชุมชนเมือง คิดเป็น ร้อยละ 41.5 ส่วนสภาพปัญหาที่พบน้อยที่สุด ได้แก่ ประเพณีและวัฒนธรรมของชาวเขาในชุมชนที่มีผลกระทบต่อการเรียนการสอนพลศึกษา คิดเป็นร้อยละ 21.6

ส่วนด้านแนวทางที่ต้องการพัฒนามากที่สุดคือ การเดินทางติดต่อระหว่างโรงเรียนกับชุมชนคิดเป็นร้อยละ 55.9 รองลงมาได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนพลศึกษา คิดเป็นร้อยละ 50.8 แนวทางที่ต้องการพัฒนาน้อยที่สุด ได้แก่ ประเพณีและวัฒนธรรมของชาวเขาในชุมชนที่มีผลกระทบต่อการเรียนการสอนพลศึกษา คิดเป็นร้อยละ 32.6

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

จากข้อเสนอแนะของผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาพลศึกษา (N-168) พอสรุปเรียงลำดับความสำคัญดังนี้

1. ด้านอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน ผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ส่วนใหญ่ได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ควรจัดหาอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนให้เพียงพอและเหมาะสมกับนักเรียนแต่ละระดับชั้น จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 25.60
2. ด้านการดำเนินการสอน ผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ส่วนใหญ่ได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ควรจัดให้มีครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่มีวุฒิทางพลศึกษาโดยตรง เพราะครูพลศึกษาส่วนใหญ่ขาดความรู้เรื่องกิจกรรมทางพลศึกษา และควรสอนตามแผนการสอนที่จัดทำไว้ จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 23.21
3. ด้านการเตรียมการสอน ผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ส่วนใหญ่ให้ข้อเสนอแนะว่า ควรให้มีการจัดทำแผนการสอนวิชาพลศึกษาในแต่ละระดับชั้นโดยเฉพาะ และควรให้มีการจัดอบรมครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่ต้องใช้แผนการสอนที่จัดทำขึ้นด้วย จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 19.64
4. ด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคมจากชุมชนในเขตบริการของโรงเรียน ผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ส่วนใหญ่ได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ควรให้มีการประชาสัมพันธ์ในชุมชนให้มากกว่าที่เป็นอยู่ และควรส่งเสริมให้เยาวชนชาวเขาเล่นกีฬา เพื่อจะได้เห็นความสำคัญของกิจกรรมพลศึกษา จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 17.80
5. ด้านการวัดผลและประเมินผล ผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ส่วนใหญ่ให้ข้อเสนอแนะว่า ควรสร้างเครื่องมือวัดและประเมินผลให้ทั่วถึงทุกโรงเรียน เพราะยังขาดเครื่องมือการวัดและประเมินผลทางพลศึกษาอีกมาก จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 13.69

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อศึกษาสภาพและแนวทางพัฒนาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนชาวเขาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดน่าน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi Stage Random Sampling) ได้จำนวนครูผู้สอนวิชาพลศึกษา จำนวน 197 คน และสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง ได้จำนวนผู้บริหาร จำนวน 39 คน จาก 39 โรงเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา ศึกษาเอกสารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) และได้ค้นคว้าเกี่ยวกับงานพัฒนาการศึกษาในพื้นที่สูงในเขตการศึกษา 8 ตลอดจนความเป็นมาของชาวเขาเผ่าต่าง ๆ เพื่อนำมาเป็นความรู้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

2. กำหนดประเด็นสภาพและแนวทางพัฒนาการเรียนการสอนพลศึกษาที่ต้องการศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ได้แก่ ด้านการเตรียมการสอน ด้านการดำเนินการสอน ด้านอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน ด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคมจากชุมชนในเขตบริการของโรงเรียน

3. นำแบบสอบถามที่ได้ไปปรึกษาอาจารย์ผู้ควบคุมปริญญาโท เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปหาคุณภาพดังนี้

4.1 ทาค่าความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยนำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินพิจารณาตรวจสอบแบบสอบถามและประมวลแนวความคิดต่าง ๆ นำมาแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

4.2 หาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีของครอนบาค (Cronbach) (ล้วน และ อังคณา สายยศ. 2536 : 170-172) โดยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับผู้บริหารและครูผู้สอน วิชาพลศึกษาที่สอนในโรงเรียนชาวเขาที่มีความใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .97

5. นำแบบสอบถามที่ได้รับการกรอกข้อมูลแล้ว มาตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้อง ซึ่งได้ครบ 236 ฉบับ คิดเป็น ร้อยละ 100 จากนั้นนำมาหาค่าความถี่และคิดเป็นร้อยละของสภาพ ปัญหาและแนวทางพัฒนา แต่ละด้าน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .97
2. หาค่าความถี่และร้อยละของสภาพปัญหาและแนวทางที่ต้องการพัฒนาแต่ละด้าน ในแบบสอบถาม

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับข้อมูลเบื้องต้นของผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาพลศึกษา

1. จำนวนผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาพลศึกษา จำแนกตามเพศ พบว่า มีผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาพลศึกษา เพศชายมากกว่าเพศหญิง
2. จำนวนผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาพลศึกษาจำแนกตามอายุ พบว่า จำนวนที่พบมากที่สุดคือ อายุระหว่าง 36-40 ปี รองลงมาคือ มีอายุระหว่าง 31-35 ปี 41-45 ปี 26-30 ปี 46 ปีขึ้นไป และต่ำกว่า 25 ปี ตามลำดับ
3. จำนวนผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาพลศึกษามีวุฒิการศึกษาสูงสุด พบว่า ทางการศึกษา ระดับปริญญาตรีมีมากที่สุด รองลงมา ต่ำกว่าปริญญาตรี และปริญญาโท
4. จำนวนผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาพลศึกษา สถานภาพในการปฏิบัติหน้าที่ปัจจุบัน พบว่า เป็นครูผู้สอนวิชาพลศึกษา 197 คน ผู้บริหารโรงเรียน 39 คน
5. จำแนกตามวิชาเอกของวุฒิการศึกษา พบว่า ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาและผู้บริหารทางการศึกษาจบวิชาเอกอื่น ๆ มากที่สุด และรองลงมา มีวุฒิการศึกษาวิชาเอกบริหารการศึกษาและวิชาเอกพลศึกษา และที่พบน้อยที่สุด คือ วิชาเอกสุขศึกษา

6. จำนวนผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาพลศึกษา จำแนกตามประสบการณ์ในการสอนวิชาพลศึกษา ในโรงเรียนชาวเขา พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่มีประสบการณ์ในการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนชาวเขา 1-5 ปี มีมากที่สุด รองลงมาคือ 11-15 ปี 16-10 ปี น้อยกว่า 1 ปี ตามลำดับ

7. จำนวนผู้บริหาร และครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่เคยอบรมหรือดูงานทางพลศึกษาและกีฬา ไม่เคยอบรมศึกษาดูงานด้านพลศึกษามากที่สุด 15 คน ส่วนผู้ที่เคยอบรม มีจำนวน 101 คน

ตอนที่ 2 สภาพและแนวทางพัฒนาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนชาวเขาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดน่าน เรียงตามลำดับที่พบมากดังนี้

1. ในด้านการเตรียมการสอน

1.1 สภาพที่เป็นปัญหามากตามลำดับดังนี้ การวิเคราะห์จุดประสงค์และคำอธิบายรายวิชาเพื่อจัดทำจุดประสงค์การเรียนรู้เฉพาะรายวิชา การกำหนดรายละเอียดของเนื้อหาให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับจุดประสงค์ของกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533)

1.2 แนวทางที่ต้องการพัฒนาเรียงตามลำดับดังนี้ ความเข้าใจเกี่ยวกับจุดประสงค์ของกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยในหลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ความยากลำบากในการจัดทำแผนการสอนรายคาบหรือบันทึกการสอนที่เน้นกระบวนการหรือทักษะกระบวนการ และการวิเคราะห์จุดประสงค์และคำอธิบายรายวิชา เพื่อจัดทำจุดประสงค์การเรียนรู้เฉพาะรายวิชา

2. ด้านการดำเนินการสอน

2.1 สภาพที่เป็นปัญหามากตามลำดับดังนี้ ความยากลำบากในการจัดกิจกรรมการเรียนเน้นกระบวนการหรือทักษะกระบวนการให้นักเรียนครบทุกขั้นตอน การจัดกิจกรรมการเรียนที่ปลูกฝังบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ เช่น ความมีระเบียบวินัย ความมีน้ำใจนักกีฬา ศีลธรรม จริยธรรม การเป็นผู้นำผู้ตามที่ดี และความสำเร็จของการจัดกิจกรรมการเรียน โดยเน้นการฝึกการทำงานกลุ่ม

2.2 แนวทางที่ต้องการพัฒนาเรียงตามลำดับดังนี้ ความสำเร็จของการจัดกิจกรรมการเรียนโดยเน้นการฝึกการทำงานเป็นกลุ่ม การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) และสอนได้ครอบคลุมขั้นตอนของกระบวนการหรือทักษะกระบวนการในแต่ละคาบ

3. ด้านอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน

3.1 สภาพที่เป็นปัญหามากตามลำดับดังนี้ ขนาดของสนามกลางแจ้งที่ใช้ในการเรียนการสอน เช่น สนามฟุตบอล สนามวอลเลย์บอล ไม่ได้มาตรฐาน ขนาดและจำนวนสถานที่ในร่มที่ใช้ในการเรียนการสอนพลศึกษา เช่น โรงฝึกพลศึกษาและหอประชุม และอุปกรณ์การฝึกและสื่อการสอนไม่เพียงพอ

3.2 แนวทางที่ต้องการพัฒนาเรียงตามลำดับดังนี้ ขนาดของสนามกลางแจ้งที่ใช้ในการเรียนการสอน เช่น สนามฟุตบอล สนามวอลเลย์บอล ไม่ได้มาตรฐาน ขนาดและจำนวนสถานที่ในร่มที่ใช้ในการเรียนการสอนพลศึกษา เช่น โรงฝึกพลศึกษาและหอประชุม และอุปกรณ์การฝึกและสื่อการสอนไม่เพียงพอ

4. ด้านการวัดผลประเมินผล

4.1 สภาพที่เป็นปัญหามากตามลำดับดังนี้ การสร้างเครื่องมือวัดเจตคติของนักเรียนเกี่ยวกับพลศึกษา การสร้างเครื่องมือวัดความรู้ทางพลศึกษา และการสร้างเครื่องมือวัดทักษะกีฬา

4.2 แนวทางที่ต้องการพัฒนาเรียงตามลำดับดังนี้ การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนทุกชั้นตอน เครื่องมือวัดและประเมินผลทางพลศึกษา และการตั้งจุดมุ่งหมายการสร้างเครื่องมือเครื่องใช้ในการวัดและประเมินผล

5. ด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคมจากชุมชนในเขตบริการของโรงเรียน

5.1 สภาพที่เป็นปัญหามากตามลำดับดังนี้ ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนพลศึกษา การเดินทางติดต่อระหว่างโรงเรียนกับชุมชน และผู้ปกครองของนักเรียนไม่เข้าใจในลักษณะการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

5.2 แนวทางที่ต้องการพัฒนาเรียงตามลำดับดังนี้ การเดินทางติดต่อระหว่างโรงเรียนกับชุมชนเมือง ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนพลศึกษา และการให้ความร่วมมือกับโรงเรียนในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

1. ด้านอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน ควรจัดหาอุปกรณ์และสื่อการสอนให้เพียงพอ และเหมาะสมกับนักเรียนแต่ละระดับชั้น

2. ด้านการดำเนินการสอน ควรจัดให้มีครูพลศึกษาที่มีวุฒิทางพลศึกษาโดยตรง เพราะครูพลศึกษาส่วนใหญ่ขาดความรู้เรื่องกิจกรรมทางพลศึกษา และควรสอนตามแผนการสอนที่จัดทำไว้

3. ด้านการเตรียมการสอน ควรให้มีการจัดทำแผนการสอนวิชาพลศึกษาแต่ละระดับชั้น โดยเฉพาะ และควรให้มีการจัดอบรมครูพลศึกษาที่ต้องใช้แผนการสอนที่จัดทำขึ้นด้วย

4. ด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคมจากชุมชนในเขตบริการของโรงเรียน ครูพลศึกษาให้ข้อเสนอแนะว่า ควรให้มีการประชาสัมพันธ์ในชุมชนให้มากกว่าที่เป็นอยู่ และควรส่งเสริมให้เยาวชนชาวเขาเล่นกีฬาเพื่อจะได้เห็นความสำคัญของกิจกรรมพลศึกษา

5. ด้านการวัดและประเมินผล ครูพลศึกษาส่วนใหญ่ได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ควรสร้างเครื่องมือวัดและประเมินผลให้ทั่วถึงทุกโรงเรียน เพราะยังขาดเครื่องมือการวัดและประเมินผลทางพลศึกษาอีกมาก

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาสภาพและแนวทางพัฒนาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนชาวเขา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดน่าน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษางานวิจัยในประเทศและต่างประเทศ จะเห็นได้ว่า สภาพและแนวทางการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาทั่วไปนั้น จะพบว่า สภาพที่เป็นปัญหาอยู่ส่วนใหญ่ เป็นด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน รวมถึงการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หลักสูตรพลศึกษา การวัดผลประเมินผล ส่วนการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนชาวเขา ซึ่งมีสภาพพื้นที่และการจัดการศึกษาที่แตกต่างจากการจัดการศึกษาบนพื้นราบ ที่จะต้องศึกษาสภาพและแนวทางพัฒนาสิ่งแวดล้อมทางสังคมและชุมชน มีผลกระทบต่อการจัดการเรียนการสอนอีกแนวทางหนึ่ง สามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

ในด้านอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาส่วนใหญ่มีปัญหาในเรื่องขนาดของสนามกลางแจ้ง ที่ใช้ในการเรียนการสอน เช่น สนามฟุตบอล วอลเลย์บอลไม่ได้มาตรฐาน และยังพบปัญหาขนาดและจำนวนสถานที่ในร่ม ที่ใช้การเรียนการสอนวิชาพลศึกษา เช่น โรงฝึกพลศึกษาและหอประชุม รวมทั้ง การจัดวัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ในกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษานั้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งต้องอาศัยความร่วมมือจากชุมชน โดยเฉพาะในชุมชนชาวเขา จะทำให้ชุมชนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงเรียน เป็นส่วนหนึ่งที่จะปลูกฝังจิตสำนึกในความรับผิดชอบที่มีต่อสังคมร่วมกัน เรื่องนี้ วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2529 : 203) ได้เสนอแนวทางว่า ชุมชนจำเป็นที่จะต้องมีส่วนที่และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการเข้าร่วมกิจกรรมทางพลศึกษา เล่นกีฬา และกิจกรรมนันทนาการ โรงเรียนควรจัดสิ่งเหล่านี้ ให้สัมพันธ์กับความต้องการของชุมชน ประเภท ขนาด และที่ตั้งของสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก จะต้องสัมพันธ์กับชุมชน โดยส่วนรวม ควรมีการวางแผน จัดสิ่งอำนวยความสะดวกให้สอดคล้องกับลักษณะทางสังคมและลักษณะทางเศรษฐกิจของชุมชน ควรมีการวางแผนการจัดสถานที่และ

สิ่งอำนวยความสะดวก โดยพิจารณาถึงการใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มที่กับการใช้เป็นแหล่งช่วยเสริมสร้างสมรรถภาพ โปรแกรมการวางแผน ควรสอดคล้องกับความสนใจ และความต้องการของประชาชนทุกคน กำหนดกฎระเบียบเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกไว้ เพื่อความสะดวกและปลอดภัย มีการร่วมมือกันการวางแผนอย่างใกล้ชิด ระหว่างองค์กร และหน่วยงานต่าง ๆ ในชุมชนเกี่ยวกับการออกแบบอุปกรณ์และสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกให้เหมาะสมกับกิจกรรมพลศึกษา การกีฬาและนันทนาการ อย่างไรก็ตาม ครูพลศึกษา ควรพิจารณาถึงสภาพพื้นที่และวัสดุในท้องถิ่นที่สามารถนำมาใช้เป็นวัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนได้อีกทั้งยังจะต้องพิจารณากิจกรรมต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับนักเรียนในพื้นที่เช่น การละเล่นพื้นเมือง เกมการเล่นที่นิยมเล่นในท้องถิ่น และกีฬาที่จัดขึ้นในชุมชนชาวเขา กิจกรรมต่าง ๆ ที่มีในท้องถิ่นนั้น เป็นกิจกรรมที่มีอุปกรณ์และสื่อการเล่นอยู่แล้วมาจัดการเรียนการสอน ซึ่งสภาพความเป็นจริงแล้ว ครูพลศึกษา สามารถนำกิจกรรมการเล่นพื้นเมือง มาปรับเปลี่ยนเป็นกิจกรรมการเรียนพลศึกษาในการเรียนได้ เพราะเนื้อหาวิชาในหลักสูตรประถมศึกษาชั้นนั้น เป็นเนื้อหาวิชาที่สามารถจะพัฒนาเป็นหลักสูตรท้องถิ่นได้ ในเรื่องนี้สำนักงานการศึกษาแห่งชาติ (2537 : 23) ได้ให้ความสำคัญว่า เป็นความจำเป็นที่โรงเรียนประถมศึกษา จะต้องร่วมกันพัฒนาหลักสูตรระดับท้องถิ่นขึ้นมาใช้เพื่อให้กิจกรรมการเรียนการสอนและการพัฒนาคุณภาพของนักเรียน มีความเหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของภูมิภาคมากที่สุด

แนวทางพัฒนาด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาต้องการให้พัฒนามากที่สุดคือ สนามกลางแจ้งที่ใช้ในการเรียนการสอน เช่น สนามฟุตบอล สนาม วอลเลย์บอล ที่ไม่ได้มาตรฐาน และจำนวนสนามที่ใช้ในการเรียนวิชาพลศึกษา เช่น โรงฝึกพลศึกษา ละหอบประชุม และยังขาดอุปกรณ์การเรียนการสอนไม่เพียงพอ และไม่มีคุณภาพ จะเห็นได้ว่าครูผู้สอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนชาวเขานั้น ต้องการทางด้านสนามมาก สาเหตุการขาดแคลนสนามอันเนื่องมาจาก โรงเรียนชาวเขามีพื้นที่จำกัด และพื้นที่ส่วนใหญ่อยู่บนภูเขา ยากแก่การจัดสร้างอาคารเรียน และอาคารประกอบ และสนามกีฬา อีกประการหนึ่ง โรงเรียนชาวเขาเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก จึงได้รับการจัดสรรงบประมาณน้อย ดังนั้น รัฐบาลจึงน่าจะให้ความสำคัญและสนใจในการสนับสนุนในเรื่องนี้เป็นกรณีพิเศษ เพื่อให้มีสิทธิเท่าเทียมกับนักเรียนที่อยู่ในภูมิภาคอื่น ๆ ตามแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ และมีเจตคติที่ดีต่อการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา

ในด้านสิ่งแวดล้อม ทางสังคมจากชุมชนในเขตบริการของโรงเรียน ปัญหาด้านนี้ที่พบมากที่สุดคือ ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ซึ่งเป็นปัญหาหนึ่งที่เกิดขึ้นกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษาในด้านสิ่งแวดล้อมชุมชนในเขตบริการของโรงเรียน ซึ่งปัญหาที่เกิดขึ้นนั้น อาจเป็นเพราะผู้ปกครองของนักเรียนมีรายได้น้อยส่วนใหญ่มี

อาชีพทำไร่มีฐานะยากจนผู้ปกครองไม่สามารถจะซื้อเสื้อผ้าหรือเครื่องนุ่งห่มให้บุตรหลานได้อย่างเพียงพอ และเหมาะสม และผู้ปกครองส่วนใหญ่จะไม่เอาใจใส่เรื่องเสื้อผ้ามากนัก แต่ละปีจะซื้อเสื้อผ้าใหม่ ๆ ให้แก่ลูกหลาน ในครอบครัวเพียงครั้งเดียว ผู้ปกครองไม่อาจจัดหาชุดกีฬาให้นักเรียนหญิงบางคนสวมผ้าถุงมาโรงเรียนจะไม่ยอมเข้าร่วมกิจกรรมทางพลศึกษา นักเรียนชายเมื่อเข้าร่วมกิจกรรมเสื้อผาก็ไม่เอื้อประโยชน์ต่อการเคลื่อนไหวในกิจกรรมต่าง ๆ ในเรื่องนี้ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาต้องหาทางแก้ไข ต้องประชาสัมพันธ์กับผู้ปกครองเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาว่ามีความสำคัญต่อบุตรหลาน ในด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคมจากชุมชนในเขตบวรการโรงเรียนที่พบมากอีกปัญหาหนึ่งคือ ผู้วิจัยได้เดินทางไปเก็บข้อมูลด้วยตนเองเป็นส่วนใหญ่ จึงได้เห็นสภาพความเป็นจริงของการเดินทางติดต่อระหว่างโรงเรียนกับชุมชนเมือง ซึ่งมีโรงเรียนบางโรงเรียนที่ตั้งอยู่ห่างไกล ไม่มีเส้นทางคมนาคมทางบก ไม่มีถนนหนทางเข้าไปถึงหมู่บ้าน การเดินทางติดต่อกับชุมชนเมืองเป็นไปด้วยความยากลำบาก เช่น โรงเรียนบ้านมณีพฤษ์ สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอทุ่งช้าง และโรงเรียนบ้านขุนน้ำน่าน สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอบ่อเกลือ เป็นต้น ตั้งห่างจากชุมชนในเมือง ประมาณ 50 ถึง 60 กิโลเมตร ใช้การคมนาคมติดต่อชุมชนอื่น ๆ โดยการเดินเท้า ช่วงฤดูฝน ครูจะใช้เวลาเดินทางประมาณครึ่งวันกว่าจะถึงโรงเรียน ซึ่งเป็นปัญหาและอุปสรรคในการติดต่อประสานงานกับส่วนราชการต่าง ๆ และหน่วยงานอื่นเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้น ครูส่วนใหญ่จึงเสนอแนะว่า ควรปิดทำการสอนในช่วงฤดูฝนแทนฤดูร้อนในการจัดกิจกรรมทางพลศึกษา นักเรียนไม่สามารถเล่นในสนามได้ เพราะสนามในโรงเรียนในฤดูฝน ไม่เอื้ออำนวยต่อการประกอบกิจกรรมใด ๆ ดังนั้น จึงเกิดเป็นปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอนเป็นอย่างยิ่ง ทำให้การเรียนไม่สามารถดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยเหตุนี้ โรงเรียนที่อยู่ในพื้นที่ภูเขาสูงจะพบปัญหาเรื่องการเดินทางติดต่อกับชุมชนเมืองเป็นอย่างมาก

อีกทั้งปัญหาผู้ปกครองของนักเรียนไม่เข้าใจในลักษณะการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ซึ่งในเรื่องนี้เป็นปัญหาที่ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาต้องหาทางแก้ไขอย่างเร่งด่วน เพราะความไม่เข้าใจในลักษณะการเรียนการสอนวิชาพลศึกษานั้น จะทำให้เกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนการสอน ทำให้เกิดปัญหาอื่น ๆ ตามมาหลายประการ เช่น ผู้ปกครองไม่ให้ความร่วมมือกับกิจกรรมของโรงเรียน ผู้ปกครองไม่อนุญาตให้บุตรหลานเข้าร่วมกิจกรรมทางพลศึกษา เป็นต้น

ปัญหาเรื่องผู้ปกครองนักเรียนไม่เข้าใจลักษณะการเรียนการสอนพลศึกษานี้ อาจเป็นเพราะความเชื่อ เรื่องการนับถือผีบรรพบุรุษ เนื่องจากบริเวณที่ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาสร้างสนามกีฬานั้นเคยเป็นที่ฝังศพของผีบรรพบุรุษ เมื่อใครไปเล่นที่นั่นจะถูกผีบรรพบุรุษลงโทษ เช่น ช้อเท้า แผลง นิ้วเคล็ด เป็นต้น และอีกทั้งผู้ปกครองของนักเรียนที่เป็นนักเรียนชาวเขานั้นส่วนใหญ่จะมีความเข้าใจว่านักเรียนที่เรียนในโรงเรียนต้องเรียนหนังสือ เพื่อให้อ่านออกเขียนได้เพียงอย่างเดียว เมื่อครูให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างอื่นผู้ปกครองจะไม่เห็นความสำคัญของกิจกรรมนั้น

สำหรับแนวทางที่ต้องการให้พัฒนาด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคมจากชุมชน ในเขตบริการของโรงเรียน แนวทางที่ต้องการมากคือ การเดินทางติดต่อระหว่างโรงเรียนกับชุมชนเมือง อันเนื่องมาจากความยากลำบาก ทั้งครู นักเรียน ผู้ปกครอง ในการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนได้สะดวก อันเนื่องมาจาก เส้นทางคมนาคมถูกตัดขาด อยู่ห่างไกลการติดต่อกับงานราชการเป็นไปด้วยความยากลำบาก จึงต้องการให้ความเจริญด้านถนนหนทางไปถึงก่อนและจะสามารถพัฒนาตัวคนได้

ทางด้านฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเกี่ยวเนื่องจากสภาพพื้นที่และการประกอบอาชีพ ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมภายในครอบครัวจึงทำให้รายได้มีไม่เพียงพอกับการใช้จ่ายในกิจวัตรประจำวัน จึงทำให้ไม่สามารถจัดหาและใช้จ่ายในเรื่องการเรียนของบุตรหลานได้

การไม่ให้ความร่วมมือกับโรงเรียน ในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน โดยเฉพาะด้านการศึกษา สอดคล้องกับ ขจิตถัย บุรุษพัฒน์ (2528 : 252) ได้กล่าวถึง การที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ พระราชทานความช่วยเหลือในด้านการศึกษาให้แก่ชาวเขาว่า จากการที่ได้ทรงพบปะชาวเขา และทอดพระเนตร เห็นสภาพความเป็นอยู่ของชาวเขาด้วยพระองค์เอง ทำให้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงตระหนักว่า ถ้าปล่อยให้ชาวเขายังคงอยู่ในสภาพที่ล้าหลัง ไม่มีการพัฒนาและไม่ให้ความร่วมมือ ในด้านการศึกษาแล้ว แม้จะมีการพัฒนาค้นอื่น ๆ ก็เพียงใดก็ตาม ก็หาได้รับผลสมกับความมุ่งหมายไม่

ในด้านการเตรียมการสอน ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาส่วนใหญ่มีสภาพปัญหาที่มากที่สุดคือการวิเคราะห์จุดประสงค์และคำอธิบายรายวิชา เพื่อจัดทำจุดประสงค์การเรียนรู้เฉพาะรายวิชา ซึ่งในเรื่องนี้ นับว่าเป็นสิ่งสำคัญในการเตรียมการสอนของครูพลศึกษา เพราะการวิเคราะห์จุดประสงค์แต่ละคำอธิบายรายวิชาเพื่อจัดทำจุดประสงค์นั้น ครูผู้สอนต้องทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร ตลอดจน การกำหนดรายละเอียดของเนื้อหาให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับจุดประสงค์ของกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) จึงเป็นสิ่งที่ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาคควรตระหนักถึงความสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนชาวเขาแล้ว จะต้องให้ความสำคัญเพื่อมุ่งให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้และประสบการณ์ไปใช้ในการดำเนินชีวิตได้ จุดประสงค์การเรียนรู้ของกิจกรรมพลศึกษามีได้มุ่งสร้างร่างกายของคนให้มีความแข็งแรงประการเดียว แต่ยังคงครอบคลุมไปถึงการพัฒนาการเคลื่อนไหวที่ถูกต้อง รวมถึงมุ่งเน้นกฎระเบียบบนหน้าที่ของตน และความรับผิดชอบในงานที่ทำ ยังหมายถึงการพัฒนาคน ให้มีพื้นฐานการดำรงชีวิตให้เป็นไปอย่างปกติสุข บทบาทของครูผู้สอนวิชาพลศึกษากับการนำหลักสูตรไปใช้นี้ สำนักงานคณะกรรมการ

การประถมศึกษาแห่งชาติ (2534 : 125) ได้เสนอแนะว่า ครูผู้สอนที่นำหลักสูตรไปใช้ มีหน้าที่หลักคือ การสอน ซึ่งต้องใช้หลักสูตรประกอบการเรียนการสอน การทำแผนการสอน หรือ การกำหนดการสอนเพื่อใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพได้แก่ ครู ควรศึกษาตัวนักเรียนให้รู้ถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ครูควรทำความเข้าใจเกี่ยวกับจุดหมาย หลักการ และ โครงสร้างของหลักสูตร และเป็นผู้เข้าใจแผนการสอน กำหนดการสอน และกระบวนการเรียนการสอน ศึกษาแผนการสอน คู่มือครู ให้เข้าใจแจ่มแจ้งก่อนการทำการสอน เตรียมสื่อการสอนที่จะใช้สอนในแต่ละครั้ง จัดทำกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องเหมาะสมกับนักเรียน และรู้จักปรับวิธีสอนให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น โรงเรียน และนักเรียน

ส่วนแนวทางที่ต้องการพัฒนาในด้านการเตรียมการสอน ที่ต้องการพัฒนามากที่สุดคือ ด้านความเข้าใจเกี่ยวกับจุดประสงค์ของกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) ต้องการพัฒนามาก และความยากลำบากในการจัดทำแผนการสอนรายคาบ หรือบันทึกการสอนที่เน้นกระบวนการหรือทักษะกระบวนการ อันอาจจะเนื่องมาจากงานวิจัยครั้งนี้ พบว่า ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้จับุติทางพลศึกษามาโดยตรง จะไม่เข้าใจทักษะกระบวนการต่าง ๆ ของวิธีการสอนทางพลศึกษา และอีกด้านหนึ่งคือ การวิเคราะห์จุดประสงค์คำอธิบายรายวิชา เพื่อจัดทำจุดประสงค์การเรียนรู้ เฉพาะรายวิชาพลศึกษาไม่ครอบคลุมเนื้อหาที่สอน

ส่วนการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นหรือการทำแผนการสอนสำหรับนักเรียนชาวเขานั้น สามารถทำได้โดยตัวของครูเอง โดยการปรับเนื้อหา และกิจกรรมที่มีอยู่ในแผนการสอนของรายวิชาให้เหมาะสมกับสภาพในท้องถิ่นให้มากขึ้น ดังนั้น ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ควรทำการศึกษา และทำความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาที่จะกำหนดขึ้นให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ตลอดจนควรได้รับการสนับสนุนเรื่องเอกสารหลักสูตร หรือควรมีการจัดการอบรมการสอนพลศึกษาในโรงเรียนชาวเขา ขึ้น โดยหน่วยงานที่รับผิดชอบ เช่น หน่วยงานศึกษานิเทศก์ ของสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ และสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด เพื่อให้ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาได้นำความรู้และความเข้าใจไปดำเนินการให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

ในด้านการดำเนินการสอนวิชาพลศึกษา ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาส่วนใหญ่พบปัญหาในด้านนี้มากที่สุดคือ ความยากลำบากในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเน้นทักษะกระบวนการให้นักเรียนครบทุกขั้นตอน และกิจกรรมการเรียนที่ปลูกฝังบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ เช่น ความมีระเบียบวินัย ความมีน้ำใจนักกีฬา คีตธรรม จริยธรรม การเป็นผู้นำผู้ตามที่ดี และอีกด้านหนึ่ง ความสำคัญของการจัดกิจกรรมการเรียนโดยเน้นการฝึกทำงานกลุ่ม ปัญหาในส่วนนี้เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในการดำเนินการเรียนการสอนที่มีความสำคัญอีกประการหนึ่ง การเรียนการสอนใน

โรงเรียนชาวเขา ซึ่งมีความแตกต่างจากโรงเรียนของคนไทยโดยทั่วไป ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ควรมีวิธีสอนที่เหมาะสมกับนักเรียนในโรงเรียน กิจกรรมแต่ละกิจกรรม ควรได้รับการเลือกสรร ให้เหมาะสมกับนักเรียนในแต่ละเผ่า ครูควรคิดวิธีการสอนใหม่ ๆ เพื่อให้การเรียนการสอนดำเนินไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ในเรื่องนี้ วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2536 : 189) กล่าวว่า วิธีสอนของครูเป็นส่วนหนึ่งของการนำหลักสูตรไปใช้ ถ้าไม่มีการสอน ก็ไม่สามารถจะประเมินผลได้ว่าหลักสูตรเกิดสัมฤทธิ์ผลหรือไม่อย่างไร หรือหลักสูตรเกิดสัมฤทธิ์ผลตามนโยบายของการจัดการศึกษาของประเทศหรือไม่ ดังนั้น การเตรียมการสอน การเอาใจใส่ต่อการสอนให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และของโรงเรียน การเลือกใช้วิธีสอนให้เหมาะสมกับหลักสูตรเหล่านี้ คือ สิ่งกำหนดความสามารถของการใช้หลักสูตรของโรงเรียนทั้งสิ้น การเลือกใช้วิธีสอนแต่ละแบบ ขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของการสอนแต่ละครั้ง แต่ละเรื่อง และต้องสอดคล้องกับการสอนหลักสูตร ทฤษฎี การเรียนรู้ ปรัชญาการศึกษา รวมทั้ง ความสามารถของครูด้วย ฉะนั้น วิธีสอนที่จะนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายจึงควรเป็นวิธีการสอนตามสภาพการณ์ หรือตามจุดมุ่งหมายของแต่ละข้อได้ ก็ต้องใช้วิธีการสอนเท่านั้น การใช้วิธีสอนเพียงอย่างเดียว หรือแบบใดแบบหนึ่งตลอดไป ย่อมก่อให้เกิดปัญหาต่อการเรียนการสอน ฉะนั้น ถ้าครูไม่สามารถใช้วิธีสอนที่เหมาะสมแล้ว ก็จะมีผลกระทบต่อการประสิทธิภาพของหลักสูตร

แนวทางที่ต้องการพัฒนาในเรื่องของการดำเนินการสอน ที่ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาต้องการพัฒนามากที่สุด คือ ความสำเร็จของการจัดกิจกรรมการเรียน โดยเน้นการฝึก การทำงานเป็นกลุ่ม และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) และอีกทางหนึ่ง สอนได้ครอบคลุมขั้นตอนของกระบวนการหรือทักษะกระบวนการ ในแต่ละคาบจะเห็นได้ว่า ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาต้องการความช่วยเหลือกิจกรรมการเรียนการสอน ดังนั้น การนำหลักสูตรไปใช้ให้เกิดประสิทธิภาพนั้น ควรได้รับความร่วมมือจากหลายฝ่าย เช่น ผู้บริหารโรงเรียน ศึกษานิเทศก์ กรรมการบริหารกลุ่มโรงเรียน กรรมการโรงเรียน ผู้ปกครอง ประชาชนและสื่อมวลชน เป็นต้น (สำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2534 : 123)

การสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนชาวเขานั้น ควรได้รับความร่วมมือจากหลายฝ่ายดังที่ได้กล่าวมาแล้ว นอกจากนั้นครูผู้สอนวิชาพลศึกษายังต้องการความช่วยเหลือด้านวิธีสอน ด้านการจัดกิจกรรม และยังต้องการสนับสนุนเรื่องเอกสารหลักสูตร เพราะจากการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ส่วนใหญ่ มีวุฒิทางการศึกษาที่ไม่ใช่วิชาเอกพลศึกษา ซึ่งอาจจะมีความรู้ความเข้าใจทางพลศึกษาไม่เพียงพอ และไม่ถูกต้อง อีกทั้งครูผู้สอนวิชาพลศึกษายังมีประสบการณ์ในการสอนวิชาพลศึกษาเป็นระยะเวลาสั้น ๆ คือ ในช่วง 1-5 ปี เท่านั้น ครูจึงอาจไม่มีความชำนาญในการสอนวิชาพลศึกษา แต่ละกิจกรรมหรือในแต่ละขั้นตอนมากพอ จึงมีผลกระทบต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา รวมถึงอาจเป็นผลกระทบต่อการตัดสินใจของชุมชนที่มีต่อครูอีกด้วย ดังนั้น ครูผู้สอนวิชา

พลศึกษาเหล่านี้ จึงควรได้รับการสนับสนุนเรื่อง เอกสารหลักสูตร เช่น คู่มือครู แผนการสอน คู่มือประเมินผล และควรได้รับการนิเทศติดตามผลอย่างต่อเนื่อง จะทำให้เกิดประสิทธิภาพในการสอนวิชาพลศึกษามากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุทธศาสตร์ วิชัยสุนทร (2526 : บทคัดย่อ) พบว่า ครูพลศึกษาส่วนใหญ่ ต้องการให้มีการอบรม และนิเทศการสอนเพิ่มขึ้น ต้องการความช่วยเหลือทางด้านการปรับปรุงด้านวิธีสอน การจัดกิจกรรมการสอน อุปกรณ์ ตลอดจนต้องการเอกสารหลักสูตร ต้องการให้มีการสัมมนาผู้บริหารโรงเรียน เกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารในการสนับสนุน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ในด้านการวัดผลประเมินผล ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาส่วนใหญ่มีปัญหาในเรื่อง การสร้างเครื่องมือวัดเจตคติของนักเรียนเกี่ยวกับวิชาพลศึกษา และการสร้างเครื่องมือวัดความรู้ ในวิชาพลศึกษา ปัญหาอีกประการหนึ่ง การสร้างเครื่องมือวัดทักษะกีฬา จากปัญหาที่เกิดขึ้น อาจเป็นเพราะครูผู้สอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนชาวเขา ส่วนใหญ่มีวุฒิทางการศึกษาที่ไม่ใช่วิชาเอกพลศึกษา จึงไม่มีทักษะในการสอนวิชาพลศึกษาและไม่มีความรู้ความเข้าใจในการสร้างเครื่องมือวัดทักษะกีฬา ไม่เข้าใจการวัดผลและประเมินผลทางพลศึกษา ซึ่งมีวิธีการและกระบวนการที่แตกต่างออกไปจากวิชาอื่น ๆ อีกทั้งยังต้องอาศัยครูผู้สอนที่มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชา และกิจกรรมต่าง ๆ อย่างท่องแท้ จึงจะสามารถวัดและประเมินผลกิจกรรมทางพลศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ และจากการวิจัยยังพบว่า ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาส่วนใหญ่มีประสบการณ์การสอนในโรงเรียนชาวเขา ในระหว่าง 1-5 ปี อาจเป็นไปได้ว่า ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อยนั้น ไม่มีทักษะในการสอนเท่าที่ควรหรืออาจไม่เกิดความชำนาญในการสอนวิชาพลศึกษาและไม่เข้าใจหลักการ โครงสร้าง และจุดมุ่งหมายของหลักสูตร กิจกรรมพลศึกษานั้นต้องอาศัยครูผู้สอนที่มีทักษะพื้นฐานด้านกีฬาต่าง ๆ รวมถึงความสามารถในการประยุกต์ใช้อุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับสภาพของนักเรียนและชุมชน ตลอดจนความสามารถในการอบรมป้อนนิสัยให้นักเรียนมีคุณธรรมจริยธรรม การปลูกฝังความมีน้ำใจเป็นนักกีฬาและอื่น ๆ ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาจึงจำเป็นต้องเป็นผู้มีความสามารถในการถ่ายทอดสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ ให้แก่นักเรียน อีกทั้งยังต้องมีความเข้าใจถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล วุฒิภาวะของนักเรียน จึงจะสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และสามารถวัดผลการเรียนรู้ ของนักเรียนได้อย่างเหมาะสมครบถ้วน

แนวทางที่ต้องการพัฒนาในด้านการวัดผลประเมินผล มากที่สุดคือ การวัดและประเมินผล การเรียนการสอนทุกขั้นตอนและเครื่องมือวัดและประเมินผลทางพลศึกษา และการตั้งจุดมุ่งหมายก่อนสร้างเครื่องมือเครื่องใช้ในการวัดผลประเมินผล ดังนั้น จะเห็นได้ว่าครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ควรได้รับการสนับสนุนด้านความรู้ความสามารถที่เกี่ยวข้องกับการวัดผลและประเมินผลทางพลศึกษา

จากหน่วยงานที่รับผิดชอบ เช่นการจัดประชุมสัมมนา การฝึกปฏิบัติงานเอกสาร เผยแพร่ รวมถึง การได้รับการฝึกอบรมด้านการสร้างเครื่องมือวัดทักษะกีฬาให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ของโรงเรียน ตลอดจนควรจัดให้มีการอบรมครูผู้สอนวิชาพลศึกษาในพื้นที่ชาวเขาโดยเฉพาะในเรื่องการวัดผล และประเมินผลทางพลศึกษา นอกจากนี้ที่หน่วยงานที่รับผิดชอบควรมีการนิเทศเพื่อการให้คำแนะนำ และช่วยเหลือ ในเรื่องการสร้างเครื่องมือการวัดผลที่ได้มาตรฐาน ให้มีความเหมาะสมและสอดคล้อง กับสภาพของนักกีฬา ดังเช่น การวิจัยของ วาสนา มั่งคั่ง (2527 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัญหาการจัดและการสอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาในเขตการศึกษา 12 พบว่า โรงเรียนประถมศึกษาส่วนใหญ่ต้องการศึกษานิเทศช่วยเหลือเกี่ยวกับเอกสาร คู่มือ และความร่วมมือ ในการจัดสร้างข้อทดสอบมาตรฐานและโปรแกรมประเมินผลนักเรียนในโรงเรียนชาวเขาเป็นผู้ด้วยความคิด ขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องต่าง ๆ ซึ่งแน่นอนที่สุด นอกจากจะเป็นเหยื่อของการ โฆษณาของฝ่ายตรงข้ามแล้ว การที่จะหาทางทำให้ชาวเขาเกิดความสำนึกตนว่าเป็นส่วนหนึ่งของ ชาติไทย เพื่อจะได้เกิดความรู้สึกจงรักภักดีต่อชาติก็เป็นเรื่องยากที่จะทำได้

การหาสาเหตุเพื่อแก้ปัญหาทางการศึกษาของชาวเขานี้ ศุภชัย สติรศิลป์ (2527 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องปัญหาการศึกษาของชาวเขาเผ่ามูเซอ บริเวณคอกยั้งหวัดตาก พบว่า ในด้านทัศนคติของชาวมูเซอ หมู่บ้านมูเซอ ที่มีต่อการศึกษานั้น กล่าวได้ว่า พวกนี้ยังให้ ความสนใจและมองเห็นประโยชน์ของการศึกษาอยู่บ้าง แต่ในขณะเดียวกันก็อ้างสาเหตุว่าที่ไม่ยอม ส่งบุตรหลานไปเรียนหนังสือในโรงเรียน ที่ตั้งอยู่นอกหมู่บ้านเพราะโรงเรียนตั้งอยู่ห่างไกลจากหมู่บ้านเกินไป การเดินทางไม่สะดวก โดยเฉพาะในช่วงฤดูฝน ผู้ปกครองเป็นห่วงในความปลอดภัย ของบุตรหลาน โดยกล่าวอ้างว่า เคยเป็นเส้นทางที่อยู่ในเขตอันตรายบางรายก็อ้างว่าเด็กมูเซอ ที่ ส่งไปเรียนหนังสือมักจะถูกเพื่อนนักเรียนต่างเผ่ารังแกและล้อเลียนทำให้เด็กเกิดความเกรงกลัว และอับอาย และถ้าส่งบุตรหลานไปเรียนหนังสือในโรงเรียนจะทำให้ขาดผู้ดูแลบ้านในระหว่าง ผู้ปกครองออกไปทำงานในไร่

สรุป ผลการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงสภาพปัญหาและแนวทางในการพัฒนาการเรียน การสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนชาวเขา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดน่าน ซึ่งพบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาพลศึกษาส่วนใหญ่ มีปัญหาด้านอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน มาก ที่สุด อาจเป็นเพราะสังคมห่างไกลจากชุมชนและแตกต่างกับสังคมพื้นราบ จากปัญหาด้านนี้ จึง ส่งผลกระทบต่อปัญหาในด้านการเตรียมการสอน ด้านการดำเนินการสอน ด้านการวัดและประเมิน ผล และด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคมจากชุมชนในเขตบริการของโรงเรียน การศึกษาในครั้งนี้ ทำให้ ได้ทราบถึงปัญหา ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางที่ต้องการพัฒนาในด้านอุปกรณ์และสื่อการเรียน การสอนเช่นกัน อย่างไรก็ตาม จึงสามารถนำไปพัฒนาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียน

ชาวเขา ในจังหวัดน่าน และจังหวัดอื่น ๆ ที่มีโรงเรียนชาวเขา และสภาพที่คล้ายคลึงกัน ให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น อีกทั้งสามารถใช้เป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษามานพื้นที่สูง ในการนำไปเป็นแนวทางพัฒนาปรับปรุงปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นไป จะส่งผลให้การพัฒนาการศึกษาในพื้นที่สูงเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อประเทศชาติสืบไป

ข้อเสนอแนะ

1. ควรสนับสนุนเรื่องอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนให้มากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันเพื่อช่วยให้การสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
2. ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนชาวเขา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดน่าน ควรได้รับการสนับสนุนเอกสาร หลักสูตร เช่น คู่มือ แผนการสอน และคู่มือการวัดผลและการประเมินผลกิจกรรมพลศึกษา เป็นต้น
3. ควรมีแผนงานการนิเทศเพื่อให้คำปรึกษา เพื่อเสนอแนะแนวทางในการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนชาวเขาอย่างสม่ำเสมอ
4. ควรปรับปรุงแผนการสอนสำหรับนักเรียนชาวเขา ให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น
5. ควรจัดอบรมเรื่องกิจกรรมการสอนพลศึกษาและทักษะกีฬาต่าง ๆ ให้แก่ครูพลศึกษา ให้มีความรู้ความเข้าใจในการดำเนินการสอนพลศึกษามากยิ่งขึ้น
6. ควรจัดการแข่งขันกีฬาในชุมชน และมีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมทางพลศึกษาให้คนในชุมชนได้มีส่วนร่วมมากกว่านี้ เพื่อให้ชุมชนเห็นคุณค่าในกิจกรรมทางพลศึกษาขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรสำรวจความต้องการของนักเรียน หรือความต้องการของผู้ปกครองในการเข้าร่วมกิจกรรมทางพลศึกษา
2. ควรศึกษาวิธีสอนพลศึกษาที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ที่เป็นโรงเรียนชาวเขา

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

ขจิตภัย บุรุษพัฒน์. ชาวเขา. กรุงเทพฯ : แพรวพิทยา, 2528.

คณะกรรมการอำนวยการแก้ไขปัญหาคความมั่นคงแห่งชาติเกี่ยวกับชาวเขาและการปลูกพืช
เสพติด. แผนแม่บทเพื่อการพัฒนาชุมชน สิ่งแวดล้อมและการควบคุมพืชเสพติด
บนพื้นที่สูง พ.ศ.2535-2539. กรุงเทพฯ : สำนักงานกิจการพิเศษ สำนักงาน
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2536.

จรวย แก่นวงศ์คำ. หลักการสอนผลศึกษา. กรุงเทพฯ : สุนทรกิจการพิมพ์, 2517.

ดนัย ไชยสิงห์. เจตคติทางด้านสุขภาพของนักเรียนชาวเขาชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ในภาคเหนือ. ปรินญานิพนธ์
กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.

ทำนูล โชติเสถียร. ปัญหาการสอนผลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2525. อัดสำเนา.

บุญเรือง จิตตา. การเปรียบเทียบสมรรถภาพทางกลไกระหว่างนักเรียนไทยภูเขาเผ่าต่างๆ และ
นักเรียนไทยพื้นราบในโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดเชียงราย. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.

ประทีป พานิชชาติ. การสอนผลศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะผลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒ วิทยาเขตผลศึกษา, 2528.

ปรียธิดา สมจิตร. ปัญหาการจัดการแข่งขันกีฬาชาวคอย ครั้งที่ 5 พุทธศักราช 2534.
ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2534. อัดสำเนา.

ยุทธศาสตร์ วิชัยสุนทร. ปัญหาการจัดและการดำเนินการผลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาของ
กรุงเทพมหานคร. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2526. อัดสำเนา.

ล้วน และอังคณา สายยศ. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริม
วิชาการ, 2536.

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. หลักสูตรผลศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะผลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒ ประสานมิตร, 2529.

_____. การสอนผลศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาผลศึกษา คณะผลศึกษา มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536.

- วาสนา มั่งคั่ง. ปัญหาการจัดและการสอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาในเขตการศึกษา 12. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. 2527.
- วรงค์ดี เพียรชอบ. หลักและวิธีสอนพลศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2527.
- ศูนย์ประสานงานพัฒนาการศึกษาบนพื้นที่สูงระดับภาค. ชาวเขาในประเทศไทยและแผนพัฒนาการศึกษาพื้นที่สูง พ.ศ.2535-2539 กระทรวงศึกษาธิการ. ลำปาง : สำนักงานศึกษาธิการเขต เขตการศึกษา 8 สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2534.
- ศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดน่าน. แผนยุทธศาสตร์จังหวัดน่าน ด้านการท่องเที่ยวและการค้าชายแดน. เชียงใหม่ : บริษัท เชียงใหม่สททกิจ จำกัด (โรงพิมพ์ปอง), 2538.
- /ศุภชัย สติรศิลป์. ปัญหาการศึกษาของชาวเขาเผ่ามูเซอบริเวณคอนจิ่งหวัดตาก. เชียงใหม่ : สถาบันวิจัยชาวเขาจังหวัดเชียงใหม่, 2527.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. คู่มือหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา. 2534.
- _____. หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533.).
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2534.
- สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดน่าน, หน่วยศึกษานิเทศก์. รายงานผลการประเมินคุณภาพนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (ระดับจังหวัด) ปีการศึกษา 2538. เอกสารหมายเลข 32/2539.
- _____. ข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียนและนักเรียนชาวเขา. น่าน : เอกสารทางวิชาการ, 2538.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. การวัดและประเมินผลในชั้นเรียนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย พลศึกษา ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2537.
- _____. แผนการสอนย่อย กลุ่มพัฒนาคุณภาพชีวิต และสังคมสำหรับนักเรียนชาวเขา. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดไอเดียสแควร์, 2534.
- Cutrer, Robert Michael. "A Curriculum Manual for Teaching Courses in Elementary School Physical Education," Dissertation Abstracts International. 46 (4) : 922 - A: October, 1985.
- Eckert Anderson, Holly. "Inplemention Physical Education As a Mcans to Increase Physical Fitness in Elementary School Children," Masters Abstracts International. 30 (1) : 19 ; Spring, 1992.

- Savage, Michael Patrick. "A Survey of Physical Education Programs in to Public Elementary Schools of Indiana," Dissertation Abstracts International. 43(3) : 458- A ; September, 1988.
- Stube, Karen Lane. "Improving Motor Skills and Physical Fitness in to Elementary Schools : Can you Do Both ?," Dissertation Abstracts International. 51(5) : 1547- A ; November, 1990.
- Wolf, Deborah Wilson, "Elementary Physical Education Programs : Impact on Students (Curriculum Assesment)," Dissertation Abstracts International. 51(12) : 4062- A ; June, 1991.

ภาคผนวก

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

สภาพและแนวทางพัฒนาการเรียนการสอน
วิชาพลศึกษาในโรงเรียนชาวเขา
สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดน่าน

ผู้วิจัย

นายจรัส ขนิษฐน้อย

คณะกรรมการที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์เผชญิ ธิรานนท์

อาจารย์ประพนธ์

ธนารักษ์

สำหรับผู้บริหารและครูผู้สอนพลศึกษา

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

สภาพและแนวทางพัฒนาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนชาวเขา

สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดน่าน

.....

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพและแนวทางพัฒนาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนชาวเขา
สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดน่าน
แบ่งเป็น 5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการเตรียมการสอน
2. ด้านการดำเนินการสอน
3. ด้านอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน
4. ด้านการวัดและประเมินผล
5. ด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคมจากชุมชนในเขตบริการของโรงเรียน

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

- หมายเหตุ**
1. แบบสอบถามนี้ ใช้สำหรับหาข้อมูลเพื่อการวิจัยเท่านั้น ข้อมูลที่ได้รับจากการตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยจะถือเป็นความลับ และจะไม่มีผลกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ราชการของท่านแต่ประการใด
 2. กรุณาอ่านแบบสอบถามโดยละเอียดและตอบคำถามทุกข้อตามความเป็นจริง
 3. ขอความกรุณาส่งแบบสอบถามนี้ถึงผู้วิจัยโดยเร็ว

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงใน () หน้าข้อและเติมข้อความลงในช่องว่างตามสภาพที่เป็นจริง

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	สำหรับผู้วิจัย [] [] []
1. เพศ () ชาย () หญิง	[4]
2. อายุ () ต่ำกว่า 25 ปี () 26 - 30 ปี () 31 - 35 ปี () 36 - 40 ปี () 41 - 45 ปี () 46 ปีขึ้นไป	[5]
3. วุฒิกการศึกษาสูงสุด () ต่ำกว่าปริญญาตรี () ปริญญาตรี () ปริญญาโท () อื่น ๆ (โปรดระบุ).....	[6]
4. สถานภาพในการปฏิบัติหน้าที่ในปัจจุบัน () ผู้บริหาร () ครูผู้สอน	[7]
5. วิชาเอกของวุฒิทางการศึกษา () บริหารการศึกษา () พลศึกษา () สุขศึกษา () อื่น ๆ โปรดระบุ.....	[8]
6. ประสบการณ์ในการสอนพลศึกษาในโรงเรียนชาวเขา (สำหรับครูผู้สอนและผู้บริหาร) () น้อยกว่า 1 ปี () 1 - 5 ปี () 6 - 10 ปี () 11 - 15 ปี () มากกว่า 15 ปี () ไม่เคยสอน	[9]
7. ประสบการณ์ในการบริหาร (เฉพาะผู้บริหารตอบ) () น้อยกว่า 1 ปี () 1 - 5 ปี () 6 - 10 ปี () 11 - 15 ปี () มากกว่า 15 ปี () ไม่เคยสอน	[10]
8. ท่านเคยได้รับการอบรมหรือศึกษาดูงานทางพลศึกษาและกีฬาหรือไม่ () เคย () ไม่เคย	[11]

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพและแนวทางการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนชาวเขา สังกัด
สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดน่าน

คำชี้แจง คำถามในส่วนนี้จะถามใน 2 ลักษณะ คือ

สภาพที่เป็นจริง หมายถึง สภาพที่พบและเป็นปัญหาอยู่ในปัจจุบัน

แนวทางการพัฒนา หมายถึง แนวทางที่ต้องการพัฒนาแก้ไขให้ดีขึ้น

โดยจะศึกษาถึงที่เป็นจริง (สภาพที่เป็นปัญหาในปัจจุบัน) และแนวทางการพัฒนา (แนวทางการพัฒนา)
มี 5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการเตรียมการสอน
2. ด้านการดำเนินการสอน
3. ด้านอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน
4. ด้านการวัดและประเมินผล
5. ด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคมจากชุมชนในเขตบริการของโรงเรียน

การตอบแบบสอบถาม

1. ให้ท่านพิจารณาสภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบันแล้วเขียนเครื่องหมาย (/) ลงในช่องว่างทางด้าน
ซ้ายมือท่าน
2. แนวทางที่ท่านต้องการพัฒนา ให้ท่านทำเครื่องหมาย (/) ลงใน ช่องว่างทางด้านขวามือท่าน
โดยมีกฎเกณฑ์ดังนี้

สภาพที่เป็นปัญหาอยู่ในปัจจุบัน	แนวทางการพัฒนา
ช่องเลข 4 หมายถึง สภาพที่เป็นปัญหาอยู่ในปัจจุบันมากที่สุด	ช่องเลข 4 หมายถึง ท่านต้องการให้พัฒนามากที่สุด
ช่องเลข 3 หมายถึง สภาพที่เป็นปัญหาอยู่ในปัจจุบันมาก	ช่องเลข 3 หมายถึง ท่านต้องการให้พัฒนามาก
ช่องเลข 2 หมายถึง สภาพที่เป็นปัญหาอยู่ในปัจจุบันน้อย	ช่องเลข 2 หมายถึง ท่านต้องการให้พัฒนาน้อย
ช่องเลข 1 หมายถึง สภาพที่เป็นปัญหาอยู่ในปัจจุบันน้อยที่สุด	ช่องเลข 1 หมายถึง ท่านต้องการให้พัฒนาน้อยที่สุด

ตัวอย่างการตอบแบบสอบถามในตอนที่ 2

สภาพที่เป็นปัญหา อยู่ในปัจจุบัน				รายการ	แนวทางการ ต้องการพัฒนา			
4	3	2	1		4	3	2	1
/				0. การจัดสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาให้มีความปลอดภัย			/	

จากตัวอย่าง

ข้อ 0 ผู้ตอบแบบสอบถามทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง 4 ของสภาพที่เป็นปัญหาอยู่ในปัจจุบัน
แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามได้จัดสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา ให้มีความปลอดภัย เป็นสภาพปัญหาอยู่ใน
บันในระดับมากที่สุด และทำเครื่องหมาย / ในช่อง หมายเลข 2 ของแนวทางการพัฒนา แสดงว่า
ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการพัฒนาการจัดสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาให้มีความปลอดภัย อยู่ในระดับน้อย

1. สภาพและแนวทางพัฒนาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในด้านการเตรียมการสอน

สำหรับผู้วิจัย

สภาพที่เป็นปัญหา				รายการ	แนวที่ต้องการพัฒนา			
อยู่ในปัจจุบัน					พัฒนา			
4	3	2	1		4	3	2	1
				1. ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและจุดมุ่งหมายของหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533)				[12] , [13]
				2. ความเข้าใจเกี่ยวกับจุดประสงค์ของกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)				[14] , [15]
				3. การวิเคราะห์จุดประสงค์และคำอธิบายรายวิชา เพื่อจัดทำจุดประสงค์การเรียนรู้เฉพาะรายวิชา				[16] , [17]
				4. การกำหนดรายละเอียดของเนื้อหาให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้				[18] , [19]
				5. การกำหนดลำดับความสำคัญของเนื้อหาแต่ละเรื่องให้สัมพันธ์ต่อเนื่องและเหมาะสมกับผู้เรียน				[20] , [21]
				6. ความเข้าใจในเรื่องกระบวนการ หรือทักษะกระบวนการแต่ละทักษะและการนำมาใช้จัดกิจกรรมการสอนแต่ละชั้น				[22] , [23]
				7. การกำหนดจุดประสงค์นำทาง และจุดประสงค์ปลายทางของแต่ละรายวิชา ไม่สัมพันธ์กัน				[24] , [25]
				8. การเลือกวิธีสอนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และเนื้อหาในการสอนแต่ละคาบ				[26] , [27]
				9. ความยากลำบากในการจัดทำแผนการสอนรายคาบหรือบันทึกการสอนที่เน้นกระบวนการหรือทักษะกระบวนการ				[28] , [29]
				10. ความสะดวกและความพอเพียงของแหล่งข้อมูลทางวิชาการที่ใช้ประกอบการจัดทำโครงการสอน และแผนการสอนรายคาบหรือบันทึกการสอน				[30] , [31]

สภาพอื่น ๆ เกี่ยวกับด้านการเตรียมการสอนวิชาพลศึกษา (โปรดระบุเป็นข้อ ๆ)

ข้อ 1.

ข้อ 2.

ข้อ 3.

ข้อ 4.

ข้อ 5.

2. สภาพและแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในด้านการดำเนินการสอน

สำหรับผู้วิจัย

สภาพที่เป็นปัญหา อยู่ในปัจจุบัน				รายการ	แนวที่ต้องการ พัฒนา			
4	3	2	1		4	3	2	1
				1. การเลือกใช้วิธีการสอนแบบต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา				[32] , [33]
				2. ความยากลำบากในการจัดกิจกรรมการเรียน เน้นกระบวนการหรือทักษะกระบวนการให้นักเรียนครบทุกขั้นตอน				[34] , [35]
				3. ความสำเร็จของการจัดกิจกรรมการเรียน โดยเน้นการฝึกการทำงานเป็นกลุ่ม				[36] , [37]
				4. ความรู้ความเข้าใจในการเลือกใช้วิธีสอนให้สอดคล้องกับนักเรียนชาวเขาแต่ละเผ่า				[38] , [39]
				5. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยยึดครูเป็นศูนย์กลาง				[40] , [41]
				6. การเลือกจัดกิจกรรมการเรียนที่ปลูกฝังความสำนึกในความเป็นคนไทย				[42] , [43]
				7. การจัดกิจกรรมการเรียนที่ปลูกฝังบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ เช่น ความมีระเบียบวินัย ความมีน้ำใจนักกีฬา คีรติธรรม จริยธรรม การเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี เป็นต้น				[44] , [45]
				8. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)				[46] , [47]
				9. สอนได้ ครอบคลุมขั้นตอนของกระบวนการ หรือทักษะกระบวนการในแต่ละคาบ				[48] , [49]
				10. สอนได้ครบถ้วนตามเนื้อหาที่เตรียมไว้ในแต่ละคาบที่สอน				[50] , [51]

สภาพอื่น ๆ เกี่ยวกับด้านการดำเนินการสอนวิชาพลศึกษา (โปรดระบุเป็นข้อ ๆ)

- ข้อ 1.
- ข้อ 2.
- ข้อ 3.
- ข้อ 4.
- ข้อ 5.

3. สภาพและแนวทางพัฒนาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในด้านอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน

สำหรับผู้วิจัย

สภาพที่เป็นปัญหา อยู่ในปัจจุบัน				รายการ	แนวที่ต้องการ พัฒนา			
4	3	2	1		4	3	2	1
				1. ขนาดของสนามกลางแจ้งที่ใช้ในการเรียนการสอน เช่น สนามฟุตบอล สนามวอลเลย์บอล ไม่ได้มาตรฐาน				[52] , [53]
				2. ขนาดและจำนวนสถานที่ในร่มที่ใช้ในการเรียนการสอน พลศึกษา เช่น โรงฝึกพลศึกษาและหอประชุม				[54] , [55]
				3. อุปกรณ์การฝึกและสื่อการสอนไม่เพียงพอ				[56] , [57]
				4. สถานที่ใช้อุปกรณ์การสอนที่เหมาะสมและเพียงพอ				[58] , [59]
				5. การใช้อุปกรณ์การสอนให้เหมาะสมและเพียงพอต่อการสอนแต่ละครั้ง				[60] , [61]
				6. การควบคุมดูแลรักษาอุปกรณ์และสถานที่				[62] , [63]
				7. อุปกรณ์ที่ชำรุด ไม่อยู่ในสภาพที่ใช้การได้				[64] , [65]
				8. งบประมาณการจัดซื้ออุปกรณ์ในแต่ละปี				[66] , [67]
				9. การดูแลเรื่องความปลอดภัยเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์ และ สื่อการสอน ในขณะที่ดำเนินการสอนพลศึกษาโดยรวม				[68] , [69]
				10. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์ และสื่อการสอน ใหม่ ๆ				[70] , [71]

สภาพอื่น ๆ เกี่ยวกับด้านอุปกรณ์และสื่อการสอนวิชาพลศึกษา (โปรดระบุเป็นข้อ ๆ)

ข้อ 1.

ข้อ 2.

ข้อ 3.

ข้อ 4.

ข้อ 5.

4. สภาพและแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในด้านการวัดและประเมินผล

สำหรับผู้วิจัย

สภาพที่เป็นปัญหา อยู่ในปัจจุบัน				รายการ	แนวที่ต้องการ พัฒนา			
4	3	2	1		4	3	2	1
				1. การตั้งจุดหมายก่อนการสร้างเครื่องมือเครื่องใช้ในการวัดและประเมินผล				[72] . [73]
				2. การวัดและประเมินผลให้ครบทุกจุดประสงค์นำทางและปลายทาง				[74] . [75]
				3. การเลือกวิธีวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับกิจกรรมและจุดประสงค์การเรียนรู้				[76] . [77]
				4. การสร้างเครื่องมือวัดความรู้ทางพลศึกษา				[78] . [79]
				5. การสร้างเครื่องมือวัดเจตคติของนักเรียนเกี่ยวกับพลศึกษา				[80] . [81] [82] . [83]
				6. การสร้างเครื่องมือวัดทักษะกีฬา				
				7. การสร้างเครื่องมือวัดด้านบุคลิกภาพ เช่น คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม ความมีน้ำใจนักกีฬา การเป็นผู้นำและผู้ตาม				[84] . [85]
				8. การประเมินผลสมรรถภาพทางกายของนักเรียนก่อนการเรียน				[86] . [87]
				9. การประเมินผลสมรรถภาพทางกายของนักเรียนปลายภาคเรียน				[88] . [89]
				10. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการวิธีวัด และประเมินผลทางการศึกษาที่สอดคล้องกับจุดประสงค์และกิจกรรมที่กำหนดไว้				[90] . [91] [92] . [93]
				11. เครื่องมือวัดและประเมินผลทางพลศึกษา				[94] . [95]
				12. การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนทุกขั้นตอน				
				13. ไม่รู้จักและไม่เคยใช้แบบทดสอบมาตรฐานใด ๆ ที่มีผู้สร้างไว้				[96] . [97]
				14. ความยากลำบากในการใช้แบบทดสอบมาตรฐานที่มีผู้สร้างขึ้น แต่ละด้านในการสอนพลศึกษา				[98] . [99]
				15. การสร้างแบบทดสอบมาตรฐานขึ้นมาเอง				[100] [101]

สภาพอื่น ๆ เกี่ยวกับด้านการรับและประเมินผลการสอนวิชาพลศึกษา (โปรดระบุเป็นข้อ ๆ)

- ข้อ 1.
- ข้อ 2.
- ข้อ 3.
- ข้อ 4.
- ข้อ 5.

**5. สภาพและแนวทางพัฒนาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคมจากชุมชน
ในเขตบริการของโรงเรียน**

สำหรับผู้วิจัย

สภาพที่เป็นปัญหา				รายการ	แนวที่ต้องการพัฒนา			
อยู่ในปัจจุบัน					พัฒนา			
4	3	2	1		4	3	2	1
				1. ผู้ปกครองของนักเรียนไม่เข้าใจในลักษณะการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา				[102],[103]
				2. ความร่วมมือในการอนุญาตให้บุตรหลานเข้าร่วมกิจกรรมทางพลศึกษาของผู้ปกครอง				[104],[105]
				3. ความร่วมมือในการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนของผู้ปกครอง (ชุมชน)				[106],[107]
				4. ประเพณีและวัฒนธรรมของชาวเขาในชุมชนที่มีผลกระทบต่อการเรียนการสอนพลศึกษา				[108],[109]
				5. การสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างนักเรียน ผู้ปกครอง และครูพลศึกษา				[110],[111]
				6. ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนพลศึกษา				[112],[103]
				7. ลักษณะการปกครองของผู้นำหมู่บ้านมีผลต่อการเรียนการสอนพลศึกษา				[114],[115] [116],[117]
				8. ความเคารพเชื่อถือว่าชุมชนมีต่อครูพลศึกษา				
				9. การให้ความร่วมมือกับโรงเรียนในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน				[118],[119]
				10. ประชากรในชุมชนกระตือรือร้นที่จะได้รับการพัฒนาในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะด้านการศึกษา				[120],[121]
				11. ความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูพลศึกษากับชุมชน				[122],[123]
				12. การให้ความร่วมมือของคณะกรรมการโรงเรียนในการทำงานร่วมกับครูพลศึกษา				[124],[125]

สภาพที่เป็น ปัญหาอยู่ใน ปัจจุบัน				รายการ	แนวที่ต้องการ พัฒนา				สำหรับ ผู้วิจัย
4	3	2	1		4	3	2	1	
				13. ความมีระเบียบวินัยและการเคารพกฎเกณฑ์ของ ประชาชนในชุมชน					[126],[127]
				14. ขวัญและกำลังใจของครูพลศึกษาที่ได้รับจากชุมชน					[128],[129]
				15. ชีวิตความเป็นอยู่และสวัสดิภาพของครูพลศึกษาใน ชุมชน					[130],[131]
				16. การเดินทางติดต่อระหว่างโรงเรียนกับชุมชนเมือง					[132],[133]

สภาพอื่น ๆ เกี่ยวกับด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคมจากชุมชนในเขตบริการของโรงเรียน (โปรดระบุเป็นข้อ ๆ)

- ข้อ 1.
- ข้อ 2.
- ข้อ 3.
- ข้อ 4.
- ข้อ 5.

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

1. ด้านการเตรียมการสอน

.....

2. ด้านการดำเนินการสอน

.....

3. ด้านอุปกรณ์และการเรียนการสอน.....

.....

4. ด้านการวัดและประเมินผล

.....

5. ด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคมจากชุมชนในเขตบริการของโรงเรียน

.....

ขอความกรุณาจากท่านโปรดตรวจสอบว่าได้ทำครบทุกข้ออีกครั้ง
ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ที่ท่านให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์แผน เจียรนัย

ตำแหน่ง	อาจารย์คณะพลศึกษา
วุฒิการศึกษา	ครุศาสตรมหาบัณฑิต
สถานที่ทำงาน	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2. อาจารย์ลำอิ่ง อินทะวงษ์

ตำแหน่ง	หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดน่าน
วุฒิการศึกษา	การศึกษามหาบัณฑิต
สถานที่ทำงาน	สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดน่าน

3. นายสรรค์ชัย มาลัยมณฑอน

ตำแหน่ง	หัวหน้าข้อมูลศูนย์ส่งเสริมฯ ชาวเขา จังหวัดน่าน
วุฒิการศึกษา	ครุศาสตรบัณฑิต
สถานที่ทำงาน	ศูนย์ส่งเสริมฯ ชาวเขา จังหวัดน่าน

4. อาจารย์สมเพชร งามชระ

ตำแหน่ง	ศึกษานิเทศก์ สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอทุ่งช้าง จังหวัดน่าน
วุฒิการศึกษา	ครุศาสตรมหาบัณฑิต
สถานที่ทำงาน	สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอทุ่งช้าง จังหวัดน่าน

5. อาจารย์บุรินทร์ สายทอง

ตำแหน่ง	ผู้อำนวยการโรงเรียน
วุฒิการศึกษา	การศึกษามหาบัณฑิต
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนชุมชนบ้านทุ่งช้าง สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอทุ่งช้าง จังหวัดน่าน

ครูท

ที่ ศธ 1514/ว 650

สถาบันราชภัฏอุดรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุดรดิตถ์
53000

22 มีนาคม 2540

เรื่อง เชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญปริญญานิพนธ์

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ

ตามที่สถาบันราชภัฏอุดรดิตถ์ได้จัดโครงการร่วมมือทางวิชาการกับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เปิดสอนระดับปริญญาโท สาขาพลศึกษา ภาคพิเศษ (โครงการ SWU-RIU) ขึ้นที่สถาบันราชภัฏอุดรดิตถ์ และตามหลักสูตรนิสิตจะต้องทำปริญญานิพนธ์

สถาบันฯ มีความประสงค์ที่จะเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญพิเศษ ตรวจสอบและให้คำปรึกษาเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลปริญญานิพนธ์ เรื่อง สภาพและแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนชาวเขา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดน่าน ของนิสิตชื่อ นายจรัส ขนิษฐน้อย โดยปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ได้ผ่านการประชุมพิจารณาเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของคณะกรรมการบริหารหลักสูตรแล้ว เมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2540

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์และขอขอบพระคุณล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ผศ.ดร.มานพ ภาษีติวิไลธรรม
(ผศ.ดร.มานพ ภาษีติวิไลธรรม)
อธิการบดีสถาบันราชภัฏอุดรดิตถ์

คณะครุศาสตร์

สำนักงานโครงการ SWU-RIU

โทร (055) 413877 ต่อ 122

โทรสาร (055) 411296

E-mail : manoprio @ KSC 15.th.com

ครุฑ

ที่ ศธ 1129/

สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดน่าน

อำเภอเมือง จังหวัดน่าน

22 มีนาคม 2540

เรื่อง ขอความร่วมมือและสนับสนุนการเก็บข้อมูลเพื่อทำปฏิญานิพนธ์
เรียน หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ/กิ่งอำเภอ.....

ตามที่สถาบันราชภัฏอุดรดิตถ์ ได้จัดโครงการร่วมมือทางวิชาการกับมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร เปิดสอนระดับปริญญาโท สาขาพลศึกษา ภาคพิเศษ (โครงการ
SWU-RIU) ขึ้นที่สถาบันราชภัฏอุดรดิตถ์ และตามหลักสูตรนิสิตจะต้องทำปฏิญานิพนธ์

สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดน่าน จึงขอความร่วมมือและสนับสนุนการเก็บข้อมูล
เพื่อทำปฏิญานิพนธ์ของ นายจรัส ขนิษฐน้อย นิสิตปริญญาโท วิชาเอกพลศึกษา รัชการ
ในโรงเรียนชุมชนบ้านทุ่งช้าง สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอทุ่งช้าง สำนักงานการประถม
ศึกษาจังหวัดน่าน กำลังทำปฏิญานิพนธ์เรื่อง สภาพและแนวทางพัฒนาการเรียนการสอน วิชา
พลศึกษาในโรงเรียนชาวเขา สังกัด สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดน่าน ซึ่งในการนี้ผู้วิจัยจะ
มาเก็บข้อมูลด้วยตนเอง สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดน่าน ขอให้สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ
แจ้งให้โรงเรียนในสังกัดอำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูลครั้งนี้ด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

ธีรพันธ์ ขวัญตน

(นายธีรพันธ์ ขวัญตน)

หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์ฯ รักษาการแทน

ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดน่าน

หน่วยศึกษานิเทศก์

ฝ่ายวิจัยและประเมินผลทางการศึกษา

โทร. 054-710029

โทรสาร. 054-710211

ครูท

ที่ ศธ 1129.04/

สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ
อำเภอทุ่งช้าง จังหวัดน่าน

22 มีนาคม 2540

เรื่อง ขอความร่วมมือและสนับสนุนการเก็บข้อมูลเพื่อทำปฏิญานิพนธ์
เรียน ครูใหญ่ / อาจารย์ใหญ่ / ผู้อำนวยการโรงเรียนทุกโรงเรียนในสังกัด

ตามที่สถาบันราชภัฏอุดรดิตถ์ ได้จัดโครงการร่วมมือทางวิชาการกับมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร เปิดสอนระดับปริญญาโท สาขาพลศึกษา ภาคพิเศษ (โครงการ
SWU-AIU) ขึ้นที่สถาบันราชภัฏอุดรดิตถ์ และตามหลักสูตรนิสิตจะต้องทำปฏิญานิพนธ์

สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ จึงขอความร่วมมือและสนับสนุนการเก็บข้อมูลเพื่อทำ
ปฏิญานิพนธ์ของ นายจรัส ขนิษฐ์น้อย นิสิตปริญญาโท วิชาเอกพลศึกษา รับราชการในโรงเรียน
ชุมชนบ้านทุ่งช้าง สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอทุ่งช้าง สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด
น่าน กำลังทำปฏิญานิพนธ์ เรื่อง สภาพและแนวทางการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาใน
โรงเรียนชาวเขาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดน่านซึ่งในการนี้ผู้วิจัยจะมาเก็บข้อมูล
ด้วยตนเอง สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ ขอให้ครูใหญ่/อาจารย์ใหญ่/ผู้อำนวยการโรงเรียนทุก
โรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ ได้ให้ความอนุเคราะห์และอำนวยความสะดวก
ในการเก็บข้อมูลครั้งนี้ด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

สุเมธ สะสม

(นายสุเมธ สะสม)

หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอทุ่งช้าง

งานนิเทศก์การศึกษา

โทร.054-795103

ครูท

ที่ ศธ 1514/ว 650

สถาบันราชภัฏอุดรดิตถ์

อ.เมือง จ.อุดรดิตถ์

53000

22 มีนาคม 2540

เรื่อง ขอความร่วมมือและสนับสนุนการเก็บข้อมูลเพื่อทำปริญญานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดน่าน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ

ตามที่สถาบันราชภัฏอุดรดิตถ์ได้จัดโครงการร่วมมือทางวิชาการกับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร เปิดสอนระดับปริญญาโท สาขาพลศึกษา ภาคพิเศษ (โครงการ SWU-RIU) ขึ้นที่สถาบันราชภัฏอุดรดิตถ์ และตามหลักสูตรนิสิตจะต้องทำปริญญานิพนธ์

สถาบันฯ จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านอนุญาตให้ นายจรัส ขนิษฐน้อย นิสิตปริญญาโท วิชาเอกพลศึกษา วิทยาลัยการในโรงเรียนชุมชนบ้านทุ่งช้าง สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอรุ่งช้าง สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดน่าน กำลังทำปริญญานิพนธ์เรื่อง สภาพและแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนชาวเขา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดน่าน ได้รับการสนับสนุนการเก็บข้อมูลเพื่อทำปริญญานิพนธ์จากหน่วยงานของท่านในครั้งนี้ด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์และขอขอบพระคุณล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ผศ.ดร.มานพ ภามิตวิไลธรรม
(ผศ.ดร.มานพ ภามิตวิไลธรรม)
อธิการบดีสถาบันราชภัฏอุดรดิตถ์

คณะครูศาสตร์

สำนักงานโครงการ SWU-RIU

โทร (055) 413877 ต่อ 122

โทรสาร (055) 411296

E-mail : manoprio @ KSC 15.th.com

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ นายจรัส	ชื่อสกุล ขนิษฐน้อย
เกิด	วันที่ 24 เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช 2501
สถานที่เกิด	อำเภอเชียงกลาง จังหวัดน่าน
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	144 หมู่ 5 บ้านสบกอน ตำบลเชียงกลาง อำเภอเชียงกลาง จังหวัดน่าน
ตำแหน่งปัจจุบัน	ผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียน
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนชุมชนบ้านทุ่งช้าง อำเภอทุ่งช้าง จังหวัดน่าน

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2518	มัธยมศึกษาตอนต้น	จากโรงเรียนเชียงกลาง “ประชาพัฒนา”
พ.ศ.2520	ป.กศ.	จากวิทยาลัยครูอุตรดิตถ์
พ.ศ.2522	ป.กศ.สูง	จากวิทยาลัยครูอุตรดิตถ์
พ.ศ.2526	คบ.	จากวิทยาลัยครูอุตรดิตถ์
พ.ศ.2540	กศ.ม.(พลศึกษา)	จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร